

ΙΒ.

Σαββάτου; θ.

Εκ τῆς Ματθαίων. ξδ.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενοι οἱς οὖν μαθηταῖς αὐτῷ, εἶπεν αὐτοῖς. Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέρας τρεῖς προσμύροσί μοι, καὶ οὐκ ἔχουσι τί φάγωσιν. καὶ ἀπολύσαι αὐτοὺς νήσεις ἕθελω, μήποτε ἐκλυθῶσιν ἐν τῇ ὁδῷ. Καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτῷ. πόθεν ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ, ἄρτοι ποθῶτοι, ὥστε χορταίσαται ὄχλον ποθῶτον; Καὶ λέγει αὐτοῖς οἱς. πόσους ἄρτους ἔχετε; οἱ δὲ εἶπον, ἑπτὰ καὶ ὀλίγα ἰχθυῖδια. Καὶ ἐκέλευσε τοῖς ὄχλοις ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ λαβὼν οὖν ἐπὶ τοὺς ἄρτους, καὶ οὖν ἰχθυῖδας, διχαρισήσας ἐκλασε, καὶ ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς αὐτῷ. οἱ δὲ μαθηταί, τὰ ὄχλω. καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἦρθον τὸ πρῶτον τῆς κλασμαίων ἐπὶ τὰς ἀμείδων πλήρεις. οἱ δὲ ἐσθιοντες, ἦσαν τετρακισχίλιοι ἄνδρες, χωρὶς γυναικῶν, καὶ παιδίων. Καὶ ἀπολύσας οὖν ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρη μαγδαλά.

Περί τῆς ἐπιπέδου τῆς λα.

ρ.β. 5.

καὶ τῆς νυκτός, ἀπῆλθεν πρὸς αὐτοὺς οἱς, περιπατῆς ἐπὶ τῆς θαλάσσης. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἐπί τῳ θαλάσσης περιπατῆσαν, ἐταράχθησαν, λέγοντες, ὅτι φάντασμα ἐστὶ. καὶ διὰ τὸ φόβον ἐκραξαν. Εὐθέως δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς οἱς, λέγων. θαρσεῖτε, ἐγὼ εἰμι. μὴ φοβεῖσθε. Ἀποκλειθεὶς δὲ ὁ πέτρος, εἶπε κέ, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με, πρὸς σὲ ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὕδατα. Οἱ δὲ εἶπεν, ἐλθέ. καὶ καταβάς διὰ τοῦ πλοῖου ὁ πέτρος, περιεπάτησεν ἐπὶ τοῖς ὕδατι, ἐλθεῖν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρὸν, ἐφοβήθη. καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι, ἐκραξε, λέγων. κέ, σῶσόν με. Εὐθέως δὲ οἱς ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἐπελάβετο αὐτῷ, καὶ λέγει αὐτῷ. ὀλιγόπιστε, εἰς τί ἐπίστασαι; Καὶ ἐμβαίντων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον, ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος. οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ, ἐλθόντες προσεκύνησαν αὐτῷ, λέγοντες. ἀληθῶς θὺ υἱὸς εἶ. Καὶ διαπερράσθητες, ἦλθον εἰς τὴν γῆν γησαρέτ.

ρ.β. 4.

ρ.β. 5.

Τῆς β. τῆς ἰ. ἐβδομάδος.

Εκ τῆς Ματθαίων. π.ε.

ΙΔ.

Κυριακή, θ.

Εκ τῆς Ματθαίων. νδ.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπαιάγων οἱς εἰς τὴν πόλιν, ἐπεινάσας. καὶ ἰδὼν συκῆν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἦλθεν ἐπ' αὐτὴν, καὶ εὗρεν ἐν αὐτῇ, εἰ μὴ φύλλα μόνον. καὶ λέγει αὐτῇ μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γῆν εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἔξηραίνθη τὸ ἀραχῆμα ἡ συκῆ. Καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταὶ ἐθαύμασαν, λέγοντες. πῶς ἀραχῆμα ἔξηραίνθη ἡ συκῆ; Ἀποκλειθεὶς δὲ οἱς, εἶπεν αὐτοῖς. ἀμὲν λέγω ὑμῖν. εἰ ἔχητε πίστιν, καὶ μὴ

Περί τῆς ἐπιπέδου τῆς λα.

ρ.μ. 5. ρ.μ.β. 5. ρ.β. 5.

Περί τῆς ἐπιπέδου τῆς λα. καὶ ἰδὼν συκῆν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἦλθεν ἐπ' αὐτὴν, καὶ εὗρεν ἐν αὐτῇ, εἰ μὴ φύλλα μόνον. καὶ λέγει αὐτῇ μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γῆν εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἔξηραίνθη τὸ ἀραχῆμα ἡ συκῆ. Καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταὶ ἐθαύμασαν, λέγοντες. πῶς ἀραχῆμα ἔξηραίνθη ἡ συκῆ; Ἀποκλειθεὶς δὲ οἱς, εἶπεν αὐτοῖς. ἀμὲν λέγω ὑμῖν. εἰ ἔχητε πίστιν, καὶ μὴ δια-

Περί τῆς ἐπιπέδου τῆς λα.

ρ.β. 5.

διακλειθῆτε, ἔ μόνον τὸ ἔ συκῆς ποιήσε-
τε, ἀλλὰ καὶ τὰ ὄρει τέτω εἶπητε, ἄρ-
θηπὶ καὶ βλήθηπὶ εἰς τὴν θάλασσαν, γρη-
σεται. καὶ πάντα ὅσα αὐτῆς αἰτήσητε ἐν τῇ
προσδουχῇ πικρῶντες, λήψεται.

Τῆς ἰ. εβδομαίδος.

Ἐκ τῆς Ματθαίου. π δ.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ, Ἐλθόντι τῷ ἰὺ εἰς τὸ
ιερόν, καὶ διδάσκοντι, προσῆλθον αὐ-
τῶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ
λαοῦ, λέγοντες. ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα

ποιεῖς; καὶ τίς σοι ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ταύ-
τῳ; Ἀποκλιθεὶς ὁ ἰὺς, εἶπε αὐτοῖς.
ἐρωτήσω ὑμᾶς καὶ γὰρ λόγον ἓνα, ὃν
ἐὰν εἴπητέ μοι, καὶ γὰρ ὑμῖν ἐρῶ, ἐν ποίᾳ
ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. Τὸ βάπτισμα
ἰωάννου πόθεν ἔστι; ἢ ἐξ οὐρανοῦ; οἱ
δὲ διελογίζοντο πρὸς ἑαυτοῖς, λέγον-
τες. ἐὰν εἴπωμεν ἕξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ ἡμῖν, δια-
τί ἐν οὐκ ἐπίστυσατε αὐτῷ; ἐὰν δὲ εἴ-
πωμεν ἕξ ἀνθρώπων, φοβέμεθα τὸν
ὄχλον. πάντες γὰρ εἶχον τὸν ἰωάννου,
ὡς προφήτῳ. καὶ ἀποκλειθέντες τῷ ἰὺ,
εἶπον. οὐκ οἶδαμεν. Ἐφῆ αὐτοῖς καὶ
αὐτὸς, ἔδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν, ἐν ποίᾳ
ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

Τῆς ἰ. εβδομαίδος.

Ἐκ τῆς Ματθαίου. π ζ.

Ἰπεν ὁ κς τὴν ἑβδόμη τῶν ταύτων.
Ἀνθρώπος τις εἶχε τέκνα δύο, καὶ προ-
σελθὼν τῷ πρῶτῳ, εἶπε. τέκνον, ὑπαγε
σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνι
μου. Ὁ δὲ ἀποκλιθεὶς, εἶπε, ἐθέλω.
ὑπερῶν δὲ μεταμεληθεὶς, ἀπῆλθε.
καὶ προσελθὼν τῷ δευτέρῳ, εἶπεν
ὡς αὐτῷ. Ὁ δὲ ἀποκλιθεὶς, εἶπε, ἐγὼ
κέ. καὶ οὐκ ἀπῆλθε. Τίς ἐκ τῶν δύο

ἐποίησε τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς; λέ-
γουν αὐτῷ, ὁ πρῶτος. λέγει αὐτοῖς
ὁ ἰς. ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι οἱ τελῶναί καὶ
αἱ πόρνοι παρακαλοῦσιν ὑμᾶς εἰς τὴν βα-
σιλείαν τοῦ θεοῦ. Ἡλθε γὰρ πρὸς
ὑμᾶς ἰωάννης ἐν ὀνόματι δικαιοσύνης, καὶ οὐκ
ἐπίστυσατε αὐτῷ. οἱ δὲ τελῶναί καὶ αἱ
πόρνοι ἐπίστυσαν αὐτῷ. Ὑμεῖς δὲ
ἰδόντες, ἐμεταμελήθητε ὑπερῶν, καὶ
παρακαλοῦσιν αὐτῷ.

Τῆς ἰ. εβδομαίδος.

Ἐκ τῆς Ματθαίου. π θ.

Ἰπεν ὁ κς πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς
αὐτὸν ἰερατοὺς. λέγω ὑμῖν, ὅτι δευ-
τέρον ἔσται ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ, καὶ
δοθήσεται ἐθνικοῖς ποιῶντι οὐκ καρπὸν
αὐτῷ. καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τῆ-
τον, σωθλαθήσεται. ἐφ' ὃν δ' αὐτὸν πέ-
ση, λικμήσει αὐτὸν. καὶ ἀκούσαντες
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι τοὺς ῥα-
ββίλους αὐτοῦ, ἐγνωσαν, ὅτι περὶ αὐτοῦ
λέγει. καὶ ζητοῦντες αὐτὸν κρατήσασθαι,
ἐφοβήθησαν οὐκ ὄχλους, ἐπειδὴ ὡς
προφήτῳ αὐτὸν εἶχον.

Τῆς ἑβδόμης, τῆς ἰ. εβδομαίδος.

Ἐκ τῆς Ματθαίου. π θ.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ, προσῆλθον τῷ ἰὺ
σαδδουκαῖοι, οἱ λέγοντες μὴ εἶναι ἀ-
νάσασθαι. καὶ ἐπιρώτησαν αὐτὸν, λέγον-
τες. διδάσκαλε, μωσῆς εἶπεν. ἐάν τις ἀ-
ποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα, ἐπιγαμβρού-
σος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τῆς γυναῖκα αὐτοῦ,
καὶ ἀναστήσει σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐ-
τοῦ. Ἦσαν ὁ πρῶτος ἡμῖν ἐπὶ τοῖς ἀδελφοῖς,
καὶ ὁ πρῶτος γαμήσας, ἐτελεύτησε. καὶ
μὴ ἔχων σπέρμα, ἀφήκε τὴν γυναῖ-
κα αὐτοῦ, καὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. Ὁμοίως
καὶ

Πισ.
δ.
κα.

Πισ.
δ.
Πισὴ τῆς
ἐπιρωτη-
σάντων ὅ
χριστὸν
ἀρχιερέ-
ων καὶ
πρεσβυ-
τέρων ὁ
μὴ.

κα.

SISMANOGLI
MEGARO
KB.

σ κ.
α.

σ κ γ.
Πισὴ τῆς
σαδδου-
καίων, ἡ β.

Πισ.
δ.
Πισὴ τῆς
δύο ἡν
παραβο-
λῆς.

ἢ ὁ δεύτερος, ἢ ὁ τρίτος, ἕως τῆς ἑπτά.
 Ἦν γὰρ δὲ πάντων, ἀπέθανε ἢ ἡ γυνή.
 ἐν τῇ ἐν ἀναστάσει, πίνε τῆς ἑπτά
 ἔραμ γυνή; πάντες γὰρ ἔχον αὐτὴν. Ἀποκλειθεὶς ὁ οἶς, εἶπεν αὐτοῖς. Πλαγιάστε. μὴ εἰδότες τοὺς γραφὰς μὴ δὲ τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ. Ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει, ἔτε γαμήσθην, ἔτε ἐκγαμίζονται, ἀλλ' ὡς ἄγγελοι τοῦ θεοῦ, ἐν ἐνώσει.
 Περὶ δὲ τῆς ἀναστάσεως τῆς νεκρῶν, ἐκ ἀνέγνωτε τὸ ρηθὲν ἡμῖν ὑπὸ τοῦ θεοῦ, λέγοντος. ἐγὼ εἰμὶ ὁ θεὸς Ἄβραάμ ἢ ὁ θεὸς Ἰσαὰκ, ἢ ὁ θεὸς Ἰακώβ. ἐκ ἔστιν ὁ θεός, θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων. Καὶ ἀκέσαντες οἱ ἄγχοι ἐξεπλήσσαντο ἐπὶ τῇ διδασκῇ αὐτῆς.

16.

Σαββάτω, ι.

Ἐκ τῆς Ματθαίου. ογ.

Ἦν καιρὸς ἐκεῖνῳ, Προσηλθόν οἱ τοὶ δίδραχμα λαμβανόντες τῷ πέτρῳ, ἢ εἶπον. ὁ διδάσκαλος ὑμῶν, ἔτελεῖ τὰ δίδραχμα; λέγει, ναί. Καὶ ὅτε εἰσηλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, παρεθέσασεν αὐτὸν ὁ οἶς, λέγων. τί σοι δοκεῖ σίμων; οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ἀπὸ τίνων λαμβάνουσιν τὰ τέλη, ἢ κλιῶσον, ἀπὸ τῆς ἡῶν αὐτῆς, ἢ ἀπὸ τῶν ἀλλοτριῶν; λέγει αὐτῷ ὁ πέτρος ἀπὸ τῶν ἀλλοτριῶν. Ἐφῆ αὐτῷ ὁ οἶς. ἄραγε, ἐλθούσερός εἰσιν οἱ υἱοί. Ἦνα δὲ μὴ σκανδαλίσωμεν αὐτόν, πορεύσθεις εἰς τὴν θάλασσαν, βάλλε ἀγκιστρὴν, καὶ τὸν ἀναβαίνοντα πρῶτον ἰχθύν, ἄρην. καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτῆς ὀρήσεις σατῆρα, ἐκείνῳ λαβὼν δὸς αὐτοῖς, ἀπὸ ἐμοῦ ἢ σου. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, προσήλθον οἱ μαθηταὶ τῷ ἰησοῦ, λέγοντες. τίς ἄρα

Περὶ τῆς αἰτίας τῶν δίδραχμα.
 16.

Περὶ τῆς λέγοντος τίς μετ' ἐξων. λζ.

μείζων ἐστὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν; Καὶ προσκαλεσάμενος ὁ ἰησοῦς τὸ παιδίον, ἔθηκεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἢ εἶπε. ἀλλ' ἂν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ στραφῆτε καὶ ἴκησθε ὡς τὰ παιδία, ἔμὴ εἰσελθῆτε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Ὅστις ἂν ταπεινώσῃ ἑαυτόν, ὡς τὸ παιδίον τοῦ θεοῦ, ἔτος ἐστὶν ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

17.

Κυριακῇ, ι.

Ἐκ τῆς Ματθαίου. οβ.

Ἦν καιρὸς ἐκεῖνῳ, Ἄνθρωπος τις προσήλθε τῷ ἰησοῦ, γονυπετῶν αὐτόν, ἢ λέγων. Κε, ἐλέησον με τὸν ἥον, ὅτι σεληνιαίζομαι, καὶ κακῶς πάσχει. Πολλὰ γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ, ἢ πολλὰ εἰς τὸ ὕδωρ. Καὶ προσέειπεν αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σου, ἢ ἐκ ἡδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεῦσαι. Ἀποκλειθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς, εἶπεν. ὦ ἄπιστος, καὶ διεσραμμένη, ἕως πότε ἔσομαι μετ' ὑμῶν, ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετέ μοι αὐτὸν ὧδε. Καὶ ἐπέμψεν αὐτὸν ὁ ἰησοῦς, ἢ ἐξήλθεν ἀπ' αὐτῆς τὸ δαιμόνιον, ἢ ἰάθη ὁ παῖς, ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ ἰησοῦ κατ' ἰδίαν, εἶπον, διὰ τί ἡμεῖς οὐκ ἡδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτόν; ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς. διὰ τὴν ἀπιστίαν ὑμῶν. Ἀλλ' ἂν λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τέτω. μεταβήθη ἐντεῦθεν ἐκεῖ, ἢ μεταβήσεται. καὶ ἔδεν ἀδυνατήσει ὑμῖν. τοῦτο δὲ τὸ γένος οὐκ ἐκπορεύεται, εἰ μὴ ἐκ προσβολῆς καὶ νηθείας. Ἀναστρέφοντες δὲ αὐτῶν ἐν τῇ γαλιλαίᾳ, εἶπεν αὐ-

ροδ.
 17.
 Περὶ τοῦ σεληνιαζομένου ἡλί.

ροε.
 18.

τοῖς

SISMANOGLIO

τοῖς ὀφθαλμοῖς. μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἀποκτενεῖσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ
ἀποκτενεῖσθαι αὐτόν. καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ,
ἐγερθήσεται.

κγ.

Τῆ β. τῆς ια. εβδομαίδος.

Ἐκ ε κατ Ματθαῖον. υε.

Ἰπεν ὁ κς, πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς
αὐτὸν ἰσδαίαις. Οὐαὶ ὑμῖν Γραμμα-
τεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκεῖται. ὅτι κα-
τεδύσατε τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ προ-
φάσει μακρὰ προσευχόμενοι. διὰ
τοῦτο λήψετε πρῶτον κείμενον.

βλ β.

Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρι-
σαῖοι ὑποκεῖται, ὅτι κλείετε τὴν βα-
σιλείαν τῶν οὐρανῶν, ἔμπροσθεν τῶν
ἀνθρώπων, ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρχετε,
καὶ οὐκ εἰσερχομένους ἀφίετε εἰσελ-
θεῖν. Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ
φαρισαῖοι ὑποκεῖται. ὅτι ἀβιάγε-
τε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν ποιῆ-
σαι ἓνα πρῶτον.

βλ γ.

καὶ ὅταν γῆται, ποιῆτε αὐτὸν υἱὸν
γεέννης διπλότερον ὑμῶν. Οὐαὶ ὑμῖν,
ὀδηγοὶ τυφλοὶ, οἱ λέγοντες, ὅς ἀνὸς ἐστὶν ἐν
τῇ νύκτι, καὶ οὐκ εἶσθαι ἕνα, ὃ
φείλει. Μωροὶ καὶ τυφλοὶ, τίς
γὰρ μείζων ἐστίν, ὁ χευστὸς, ἢ ὁ ναός,
ὁ ἀγιαζὼν τὸν χευστὸν; Καὶ ὅς ἐάν τις ὁμώ-
σῃ ἐν τῇ θυσιασθείᾳ, καὶ οὐκ εἶσθαι,
ὅς ἐάν τις ὁμώσῃ ἐν τῷ δώρῳ τῷ ἐπαύῳ
αὐτοῦ, ὃ φείλει. Μωροὶ καὶ τυφλοὶ, τίς
γὰρ μείζων τὸ δῶρον ἢ τὸ θυσιαστήριον,
τὸ ἀγιαζὼν τὸ δῶρον. Οἱ οὖν ὁμώσας
ἐν τῇ θυσιασθείᾳ, ὁμνῶν ἐν αὐτῇ, καὶ
ἐν πᾶσι τοῖς ἐπαύῳ αὐτῆ. Καὶ ὁ ὁμώ-
σας ἐν τῇ νύκτι, ὁμνῶν ἐν αὐτῇ, καὶ ἐν
τῇ κατοικήσῃ αὐτόν. Καὶ ὁ ὁμώσας

κγ.

ἐν τῇ νύκτι, ὁμνῶν ἐν τῇ θυσιᾳ, καὶ
ἐν τῷ καθημένῳ ἐπαύῳ αὐτῆ.

Τῆ γ. τῆς ια. εβδομαίδος.

Ἐκ ε κατ Ματθαῖον. υε.

Ἰπεν ὁ κς, πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς
αὐτὸν ἰσδαίαις. Οὐαὶ ὑμῖν γραμμα-
τεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκεῖται, ὅτι ἀ-
ποδεκατῆτε τὸ ἡδύοσμον, καὶ τὸ ἀνή-
θρον, καὶ τὸ κύμινον. καὶ ἀφήκατε τὰ βα-
ρύτερα τοῦ νόμου, τὴν κρίσιν, καὶ τὸν ἔ-
λαιον, καὶ τὴν πίσιν. Ταῦτα ἐδύσατε ποιῆ-
σαι, καὶ κείνα μὴ ἀφίετε. ὀδηγοὶ
τυφλοὶ, οἱ διωλίζοντες τὸν κώνωπα,
τὴν δὲ κάμηλον καταπίνοντες. Οὐαὶ
ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑ-
ποκεῖται. ὅτι καθαρίζετε τὸ ἔξω-
θεν τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἔ-
σωθεν δὲ γέμνετε ἀρπαγῆς καὶ ἀ-
δικίας. Φαρισαῖοι τυφλοὶ, καθαίρεσον
πρῶτον, τὸ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς πα-
ροψίδος, ἵνα γῆται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐ-
τῶν καθαρὸν. Οὐαὶ ὑμῖν γραμμα-
τεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκεῖται, ὅτι πα-
ρομοιάζετε τάφοις κεκοιμημένοις, οἱ-
πινες ἔξωθεν μὲν φαίνονται ὡραῖοι, ἔ-
σωθεν δὲ γέμνετε ὀστέων νεκρῶν, καὶ
πάσης ἀκαθαρσίας. ἔτω καὶ ὑμεῖς ἔξω-
θεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις δίκ-
καμοὶ, ἔσωθεν δὲ, μεσοὶ ἐσθε ὑποκρί-
σεως, καὶ ἀνομίας.

σλ δ.

σλ ε.

σλ ε.

σλ ζ.

κγ.

Τῆ δ. τῆς ια. εβδομαίδος.

Ἐκ ε κατ Ματθαῖον. υε.

Ἰπεν ὁ κς, πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς
αὐτὸν ἰσδαίαις. Οὐαὶ ὑμῖν γραμμα-
τεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκεῖται, ὅτι οἰ-
κοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων,
καὶ λέγετε, εἰ ἡμεῖς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς
πρώτης

σλ η.

τὸ ἀπὸ
ἐσπόμε
βείω. ε.

σλβ.

πρῶν ἡμῶν, ἐκ αὐτῶν ἡμῶν κοινωνοὶ αὐτῶν,
 ἐν τῷ αἵματι τῶν Προφητῶν. Ὡστε
 μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς, ὅτι ὑμεῖς ἐστέ τῶν φον-
 δουσαντῶν τοῦ Προφήτου. καὶ ὑ-
 μεῖς πληρώσατε τὰ μέτρα τῶν πρῶν
 ὑμῶν. Ὁ Φεῖς, γυνήματα Ἐχιδνῶν,
 πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς κείσεως τῆς γενέ-
 νης; Διὰ τοῦτο ἰδὲ ἐγὼ ἀποπέμνω πρὸς
 ὑμᾶς, Παρφήτας, ἢ σοφῆς, ἢ Γραμ-
 ματεῖς, ἢ Ἰζ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ
 σαρρώσετε, ἢ Ἰζ αὐτῶν μαστιγώσετε
 ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν, ἢ διώξετε
 ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν. ὅπως ἔλθῃ ἐφ'
 ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον, ἐκ χυνομένων
 ἐπὶ τῆς γῆς, ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἀβελ
 τοῦ δικαίου, ἕως τοῦ αἵματος Ζαχα-
 ρίαι ἢ Βαραχίαι, ὃν ἐφονεύσατε με-
 τὰ τὸ ἔθνος, καὶ τὸ θυσιασθεῖς. Ἀ-
 μὲν λέγω ὑμῖν. ὅτι ἔξει ταῦτα πάντα
 ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ταύτην. Ἰλήμ,
 Ἰλήμ, ἡ ἀποκτείνουσα τοῦ Προφή-
 τας, ἢ λιθοβολοῦσα τοῦ ἀπεσταλμέ-
 νου πρὸς αὐτὸν ποσάκις ἢ θέλησα ἐπι-
 συναγαγεῖν τὰ τέκνα σου, ὃν τρόπον
 ἐπισυνάγει ὄρνις τὰ νοσία ἑαυτῆς
 ὑπὸ ταῖς πτέρυγας; ἢ ὅσα ἠθελήσατε;
 Ἰδὲ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος.
 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ἐ μὴ μεῖ ἴδητε ἀπ' ἄρ-
 πι, ἕως αὐτῶν εἶπητε, Εὐλογημένος ὁ ἐρ-
 χόμενος ἐν ὀνόματι Κυ.

σμά.

κδ.

Τῆς ἑβδομάδος.

Ἐκ τῆς Ματθαίου. 48.

Ἰπεν ὁ κς τοῖς ἑαυτῶν μαθηταῖς. Ὁ ὑ-
 πομείνας εἰς τέλος, σωθήσεται.
 Καὶ κηρυχθήσεται τὸ εὐαγγέ-
 λιον τῆς βασιλείας ἐν ὅλη τῇ οἰκουμέ-
 νῃ εἰς μαρτύριον πᾶσι τοῖς ἔθνεσι, καὶ
 εὐαγγέλιον

σμά.

τότε ἔξει τὸ τέλος. Ὄταν ἔν ἴδητε τὸ
 βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως. τὸ ῥηθὲν ^{σμά.}
 διὰ δανιὴλ τοῦ προφήτου, ἐφ' ὅσον ^{σ.}
 πω ἀγίω, (ὁ ἀγαγνώσκων, νοεῖτω,) τότε ^{σμά.}
 οἱ ἐν τῇ Γεδαία φουγέτωσαν ἐπὶ τὰ ^{σ.}
 ὄρη. Ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος, μὴ κατα- ^{σμά.}
 βαλέτω ἀραιτὰ ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ. ^{σ.}
 Καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ, μὴ ἐπιστρέψατω ^{σμά.}
 ὀπίσω ἀραι τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. Οὐαὶ ^{σ.}
 τῶν ἐν γαστρὶ ἐχούσων, καὶ τῶν θηλα-
 ζούσων ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. Πρὸς-
 σδύχεσθε δὲ, ἵνα μὴ γένη ἡ φυγὴ ^{σμά.}
 ὑμῶν χειμῶνος, μὴ ἔσβαπτου, ἕ- ^{σ.}
 ραι γὰρ τότε θλίψις μεγάλη, οἷα ^{σμά.}
 γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἕως τοῦ νῦν, ^{σ.}
 ἐδ' ἐμὴ γένη. Καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθη-
 σαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, ὅσα αὐτῶν ^{σμά.}
 πᾶσα σὰρξ. διὰ δὲ τοῦ ἐκλεκτοῦ, κα- ^{σ.}
 λοβωθήσονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι. Τότε ^{σμά.}
 εἰπάτω ὑμῖν εἶπη, ἰδὲ ὡσεὶ ὁ Χς, ἢ ὡδε, ^{σ.}
 μὴ πισδύσητε. Ἐγερθήσονται γὰρ ^{σμά.}
 ψευδοπροφῆται, καὶ ψευδοπροφήται, καὶ ^{σ.}
 δώσουσι σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα, ^{σμά.}
 ὥστε πλανῆσαι εἰ δυνατόν, καὶ τοῦ ^{σ.}
 ἐκλεκτοῦ. ἰδὲ προεῖρηκα ὑμῖν. Ἐὰν ^{σμά.}
 ἔν εἰπωσιν ὑμῖν, ἰδὲ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐστὶ, ^{σ.}
 μὴ ἐξέλθητε. ἰδοὺ ἐν τοῖς τομείοις, ^{σμά.}
 μὴ πισδύσητε. Ὡς περ γὰρ ἡ ἀσραπὴ ^{σ.}
 ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ φαίνε-
 ται ἕως Δυτμῶν, ὅπως ἔσται καὶ ἡ παρα-
 σία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Ὅπως γὰρ ^{σμά.}
 εἰ ἢ τὸ πτώμα, ἐκεῖ συναχθήσονται ^{σ.}
 οἱ ἄετοι.

Τῆς ἑβδομάδος.

Ἐκ τῆς Ματθαίου. 49.

Ἰπεν ὁ κς τοῖς ἑαυτῶν μαθηταῖς. Ὡς-
 περ ἡ ἀσραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατο-
 λῶν, καὶ φαίνε-
 ται ἕως Δυτμῶν, ὅπως ἔσται καὶ ἡ παρα-
 σία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

κδ.

σν η β.

σν θ β.

Διακο σπ.

ργ σξ γ σξ δ β.

σξ ε.

σξ ς β.

λων, και φαίνεται εως δυσμηρ, εως
 εσαι η παρκοσια του υδ ε ανου. ο-
 πα γαρ εαν η το πτωμα, εκει σωα-
 χθησονται οι αετοι. Ευθεως δε μετ τλω
 θλιψιν τρι ημερων εκεινων, ο ηλιος σκο-
 παθησε η ησελλωη ε δωσει το φεγ-
 γος αυτης, και οι αερες πεσονται απο
 του ουνου. και αι δυναμεις των ουνων
 σαλευθησονται, η τότε φανησεται το
 σημειον του υδ ε ανου εν τα ουνω. και
 τότε κοψονται πασαι αι φυλαι της
 γης, και οψονται τον υον του ανου, ερ-
 χομνον επι των νεφελων του ανου
 μετα δυναμεις, και δόξης πολλης.
 Και αποσελει οδυ Αγγελους αυτα,
 μετα σάλπιγος φωνης μεγαλης και
 τρωαξισι οδυ εκλεκτοις αυτα,
 εκ τρι τεσαρων ανεμων, απ ακρων
 βρανων, εως ακρων αυτων. Απο δε της
 συκης, μαθετε τλω παβωλλω. οταν
 ηδη ο κλαδος αυτης γενη απαλος, και
 τα φυλλα εκφυη, γνωσκετε, οπι εγ-
 γυς το θερος. ετω η υμεις, οταν ιδη-
 τε ταυτα παυτα. γνωσκετε οπι εγγυς
 εσιν επι θυρας. Γρηγορειτε εν, οπι
 οδκ οιδατε ποια ωρα, ο κυριος υμης
 ερχεται. Εκεινο δε γνωσκετε, οπι ει
 ηδει ο οικοδεσποτης, ποια φυλακη ο
 κλεπτης ερχεται, ερηγορησεν αν, η
 εκ αν εισε διορυχθωαι τλω οικιαν
 αυτ. Δια ετο η υμεις γινεσθε ετοι-
 μοι, οπι η ωρα εδοκειτε, ο υος του ανου
 ερχεται. Τις αρα εσιν οπισος δεθλος
 και φρονιμος, ον κατεσθησεν ο κυριος
 αυτου, επι της θεραπειας αυτου, ε δι-
 δοναι αυτοις τλω προσφω ενκαμρω;
 Μακαριος ο δεθλος εκεινο, ον ελθων

οκς αυτου, ορησει ποιεντα ετως. α-
 μλω λεγω υμιν, οπι επι πασι ποις υ-
 παρχουσιν αυτ, κατασθησει αυτον.
 Εαν δε ειπη ο κακος δεθλος εκεινος εν
 τη καρδια αυτ, ηρονιζει ο κυριος με
 ελθειν. η αρξηται τυπτειν οδυ σω-
 δεθλος, εδρειν δε η πινειν μετ των με-
 θυοντων, ηξει οκς του δεθλος εκεινου, εν
 ημερα η εσπεροδοκα, η εν ωρα η ε γι-
 νωσκει, η διχοτομησει αυτον, η το με-
 ρος αυτα, μετ των υποκειτων θησει.
 εκει εσαι ο κλαυθμος, η ο βρυγμος
 των οδοντων.

σξ ζ ο.

10.

Σαββατω; ια.

Εκ ε κ Ματθαιον. ο η.

Ω καιρω εκεινω, Προσηλθονοι φα-
 εισαοι ταυτ, πειραζοντες αυτον, η
 λεγοντες αυτα, ει εξεστι ανω απολυσα
 τλω γυναικα αυτου, κατα πασθω αι-
 πιαν; Ο δε αποκριθεις, ειπεν αυ-
 τοις, οδκ ανεγνωτε, οπι ο ποιησας απ-
 αρχης, αρσεν η θηλυ εποίησεν αυ-
 τας; η ειπεν, ενεκεν τουτου καταλει-
 ψει ανθρωπος την πατηρα, η την μητερα, η
 προσκολληθησεται τη γυναικι αυτ,
 και εσονται οι δυο, εις σαρκα μια.
 ωστε εκ ετι εισι δυο. αλλα σαρξ μια.
 ο εν ο θεος σωιζουξεν, ανθρωπος μη
 χωριζετω. λεγουσιν αυτα. τι εν Μω-
 σης, ενετειλατο δενομα βιβλιον απο-
 στασις, η απολυσαι αυτω; Λεγει
 αυτοις, οπι Μωσης παρος τλω σκληρο-
 καρδιαν υμων, επερεψεν υμιν απολυ-
 σαι πας γυναικας υμης, απ αρχης
 δε ε γεγονεν ετω. Λεγω δε υ-
 μιν, οπι ος αν απολυση τλω γυναικα
 αυτ, ει μη επι πορνεια, η γαμητη
 αλ-

Παιτι ε περι τρωαξισι εισι απολυσαι την γυναικα μ.

γινισα αι και β.

ρμ α. 6. **ἄλλω, μοιχᾶται . καὶ ὁ ἀπολελυμέ-
νῳ γαμήσας, μοιχᾶται . Λέγουσιν
αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ . εἰ ἔπως ἔστιν ἡ
αἰτία τοῦ ἀνῆ μὲν τῆ γυναικὸς , ἔσυμ-
φέρει γαμήσαι . Οἱ δὲ εἶπεν αὐτοῖς .
ἔπαύτες χωρῆσι τὸν λόγον τοῦτον, ἀλ-
λ' οἷς δέδοται . εἰσὶ γὰρ δυνᾶχοι, οἵπι-
νες ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐχρημάθησαν ἔ-
πως . καὶ εἰσὶν δυνᾶχοι, οἵπινες δυνᾶχί-
σθησαν ὑπὸ τῆς ἀνάων . καὶ εἰσὶν δυνᾶχοι,
οἵπινες δυνᾶχισαν ἑαυτοῦ διὰ τὴν ἑα-
σιλείαν τῆς ἔραων . Οἱ δυνάμηνος
χωρεῖν, χωρεῖτω .**

ΙΗ.

Κυριακῆ, ια.

Εκ τῆς κτῆ Μάρκον . ο ζ.

ρπ η. 1. **Ἰπεν ὁ κς τὴν πρῶτα βολὴν ταύτην .
Ὁμοιωθῆ ἡ βασιλεία τῆς ἐνῶν , ἀπὸ
βασιλεῖ , ὃς ἠθέλησε σιωπᾶσαι λόγον
μὲν τῆς δέλων αὐτοῦ . Ἀρξάμηνος δὲ
αὐτοῦ σιωπᾶσαι , παρεσπῶν ἔχθη αὐτῷ
εἰς ὀφειλέτης μυρίων ταλαύτων . μὴ
ἔχοντος ἡ αὐτοῦ ἀποδοῖναι , ἐκέλευσεν
αὐτὸν ὁ κς αὐτοῦ , πρᾶθῆναι , καὶ τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ , καὶ τὰ τέκνα , καὶ πάντα
ὅσα εἶχε , καὶ ἀποδοθῆναι . Περσῶν ἔν ὁ
δᾶλος , παρεσπῶν αὐτῷ , λέγων . κς ,
μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ πάντα σοὶ
ἀποδώσω . Σπλαγχνιδεῖς ἡ ὁ κς ἔ-
δᾶλος ἐκεῖνος , ἀπέλυσεν αὐτὸν , καὶ τὸ
δάνειον ἀφῆκεν αὐτῷ . Ἐξελθὼν δὲ ὁ
δᾶλος ἐκεῖνος , εὔρεν ἕνα πῶν σιωδᾶ-
λων αὐτοῦ , ὃς ὀφείλεν αὐτῷ ἑκατὸν
δινάρια , καὶ κρατήσας αὐτὸν ἐπνιγε,
λέγων . ἀπόδος μοι , ὃ π ὀφείλεις . Πε-
σῶν ἔν ὁ σύνδᾶλος αὐτοῦ εἰς τρεῖς πόδας
αὐτοῦ , παρεκάλει αὐτὸν , λέγων . μα-
κροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ πάντα ἀποδώ-
σω .**
Εὐαγγέλιον .

**σωσοι . Οἱ δὲ ἐκ ἠθέλεν, ἀλλὰ ἀπελ-
θὼν, ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν , ἕως
ἔδωκεν τὸ ὀφειλόμενον . Ἰδόντες ἡ οἱ
σύνδᾶλοι αὐτοῦ τὸ γένόμεμα , ἐλυπήθη-
σαν σφόδρα . καὶ ἐλθόντες διεσάφησαν
τῷ κς ἑαυτῶν πάντα τὰ γρόμηνος .
Τότε παρεκάλεσάμηνος αὐτὸν ὁ κς
αὐτοῦ , λέγει αὐτῷ . δᾶλε πονηρὸς , πα-
σαν τὴν ὀφειλὴν ἐκεῖνῳ ἀφῆκᾶσαι ,
ἐπεὶ παρεκάλεσάς με . ἐκ ἔδει καὶ σὲ
ἐλεῆσαι τὸν σύνδᾶλόν σου , ὡς καὶ ἐγώ σε
ἠλέησα ; Καὶ ὀργισθεῖς ὁ κς αὐτοῦ , πα-
ρέδωκεν αὐτὸν τοῖς βασανισαῖς , ἕως ἔ-
δωκεν πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτοῦ . Οὐ-
τω καὶ ὁ πῆρμος ὁ ἐπεσπῶνιος ποιήσει
ὑμῖν , ἐὰν μὴ ἀφῆτε ἕκαστος τῷ ἀδελ-
φῷ αὐτοῦ ἀπὸ πῶν καρδιῶν ὑμῶν , καὶ
πρῶτα πτώματα αὐτῶν .**

Τῆ β. τῆς β. ἐβδομαίδος .

Εκ τῆς κτῆ Μάρκον . β.

Α.

**Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἦλθεν οἱ κς ἀ-
πὸ ναζαρέτ τῆ γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτί-
σθη ὑπὸ ἰωάννη , εἰς τὸν ἰορδάνῳ . Καὶ
δύθεως, ἀναβαίνων ἀπὸ τῆ ὕδατος, εἶδε
χιζομήρους τρεῖς ἄνδρες , καὶ τὸ πνεῦμα
ἄσει περιεραῖν, καθὼς αἶνον ἐπ' αὐτὸν, καὶ
φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς ἐνῶν, συ εἰ ὁ υἱὸς μου
ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ δὴ ὀκῆσα . Καὶ δὴ-
θέως τὸ πνεῦμα , αὐτὸν ἐκβάλλει εἰς
τὴν ἔρημον . καὶ ἰὼ ἐκεῖ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἡμέ-
ρας τεσσαράκοντα, πειραζόμενος ὑπὸ
τοῦ σατῶνα . καὶ ἰὼ μὲν τῆς θηλείαν ,
καὶ οἱ ἄγγελοι διηκόνουν αὐτῷ . Μετὰ ἡ
τὸ πρῶτον δοθῆναι τὸν ἰωάννην , ἦλθεν ὁ
κς εἰς τὴν γαλιλαίαν , κηρῶσων τὸ
δὴ ἀγγέλιον τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ , καὶ
λέγων . ὃ π πεπλήρωται ὁ καιρὸς , καὶ
Εὐαγγέλιον . Ε 2 ἡ γι-**

5.
β.
ἀπὸ τῆς
παύσης
β.
ἀρχεται
ὡ κατὰ
Μάρκον
ἰγίον
ἀναγγέ-
λων εἰς
ταῖς ἐβ-
δομαδαῖς
ἡ Μάρκον

ζ.
6.

ἤλικον ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ, μεταλλαί-
τε, καὶ πιστεύετε τῷ εὐαγγελίῳ.

Τῆ γ. τῆς β. εβδομαίδος.

Εκ ε' καὶ Μάρκον. γ.

Ὡ καὶ ἐκεῖνον, ὡς πατὴρ οἷς ὡσαύ-
τως θάλασσαν τῆς γαλιλαίας, εἶδε
σίμων, καὶ ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐ-
τοῦ, βάλλοντας ἀμφίβλητρον ἐν τῇ
θάλασσῃ. ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς. Καὶ εἶ-
πεν αὐτοῖς οἷς. δεῦτε ὀπίσωμα, καὶ
ποιήσω ὑμᾶς ἁρπάσαι ἀλιεῖς ἀνῶν. Καὶ
ἀποθέρας ἀφέντες τὰ δίκτυα αὐτῶν, ἠ-
κολέθησαν αὐτῷ. Καὶ ὡρῶν ἐκεῖ-
θεν ὀλίγον, εἶδεν ἰακώβον τὸν τοῦ ζε-
βεδαίου, καὶ ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐ-
τοῦ, καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ πλοίῳ, καταρτί-
ζοντας τὰ δίκτυα, καὶ ἀποθέρας ἐκάλε-
σεν αὐτούς, καὶ ἀφέντες τὸν πρῶτον αὐτῶν
ζεβεδαῖον ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ τῶν μισ-
θωτῶν, ἀπῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ εἰς-
πορεύοντα εἰς καπριναῖον. καὶ εὐθέως
τοῖς σάββασι εἰσελθὼν εἰς τὴν συνα-
γωγὴν, ἐδίδασκε. Καὶ ἔξεπλήθυνον
ἐπὶ τῇ διδασκίᾳ αὐτοῦ. ὡς γὰρ διδάσκων
αὐτὸς ὡς ἔξοισίαν ἔχων, καὶ ἔχων οἱ
γραμματεῖς.

Τῆ δ. τῆς β. εβδομαίδος.

Εκ ε' καὶ Μάρκον. δ.

Ὡ καὶ ἐκεῖνον, ἀνθρώπος τις ἦν ἐν
τῇ συναγωγῇ τῶν ἰσραηλίων, ἐν πνεύματι
ἀκαθάρτῳ, καὶ ἀνέκραζε λέγων. ἔα, τί
ἡμῖν καὶ σοὶ ἰουδαζαρίω; ἦλθες διδο-
λέσαι ἡμᾶς; οἶδα σε τίς εἶ, ὁ ἅγιος τοῦ
θεοῦ. Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ οἷς, λέ-
γων. Φιμώθητι, καὶ ἔξελθε ἔξ αὐτοῦ.
Καὶ ἀπαράξαν αὐτὸν τὸ πνεῦμα τὸ
ἀκάθαρτον, καὶ κράξαν φωνῇ μεγάλῃ,

ἔξῃλθεν ἔξ αὐτοῦ. Καὶ ἐθαμβήθη-
σαν πάντες, ὥστε συζητεῖν πρὸς ἑαυ-
τοὺς, λέγοντας, τί ἐστὶ τοῦτο; τίς ἡ διδα-
χὴ ἡ καμνή αὐτῆ; ὅτι κατ' ἔξοισίαν, καὶ
τοῖς πνεύμασι τοῖς ἀκαθάρτοις ἔπι-
τάσσει, καὶ ὑπακούσιν αὐτῷ; Ἐξῃλθε
δὲ ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ διθύς εἰς ὄλιωτιὸν
περιχώρον τῆς γαλιλαίας.

Τῆ ε. τῆς β. εβδομαίδος.

Εκ ε' καὶ Μάρκον. ε.

Ὡ καὶ ἐκεῖνον, ἦλθεν οἷς εἰς τὴν οἰ-
κίαν σίμωνος, καὶ ἀνδρέου, μετὰ ἰακώβου
καὶ ἰωάννου. Ἡ δὲ πενθερὰ σίμωνος,
κατέκειτο πυρέσασσα, καὶ ἀποθέρας λέγου-
σιν αὐτῷ περὶ αὐτῆς. Καὶ ὡρῶν
ἐλθὼν, ἠγειρεν αὐτήν, κρατήσας τῆς χει-
ρὸς αὐτῆς. καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός
ἀποθέρας, καὶ διηκόνησεν αὐτοῖς. Ὁ ψίχας δὲ
ἡσυχίας, ὅτε ἔδου ὁ ἥλιος, ἔφερον πρὸς
αὐτὸν πάντας τὰς κακῶς ἔχοντας, καὶ
τὰς δαμονιζομένης. Καὶ ἡ πόλις ὅλη
ἐπισυνήγαγεν αὐτὸν πρὸς τὴν θύραν. καὶ
ἐθεράπευσε πολλὰς, κακῶς ἔχοντας
ποικίλαις νόσοις, καὶ δαιμόνια πολλὰ
ἔξέβαλε, καὶ ἐκῆφι λαλεῖν τὰ δαι-
μόνια, ὅτι ἠδῆσαν αὐτὸν Χελεδὸν εἶναι.
Καὶ πρῶτον ἐννοχον λίαν, ἀναστὰς, ἐξῃλ-
θε. καὶ ἀπῆλθεν οἷς εἰς ἔρημον τόπον,
καὶ κεῖ προσήυχετο.

Τῆ σαββατικῆς, τῆς β. εβδομαίδος.

Εκ ε' κατὰ Μάρκον. θ.

Ὡ καὶ ἐκεῖνον, ἦσαν οἱ μαθηταὶ
ἰωάννου, καὶ οἱ τῶν φαρισαίων, νησύνον-
τες, καὶ λέγουσιν τῷ ἰησοῦ. διὰ τί οἱ μαθηταὶ
ἰωάννου, καὶ οἱ τῶν φαρισαίων νησύνου-
σιν, οἱ δὲ σοὶ μαθηταὶ ἐνησύνουσι; Καὶ
εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς. μὴ δύνανται
οἱ

Περί τῶν
δαίμονι-
ζομένων

Περί
τῆς παν-
θερας τῆς
πέτρας

Περί
τῶν ἰωαννῶν
ἀπὸ πε-
νηκῶν τε-
σσάρων, γ.

κγ.

SISMANOGLIO

οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μεθ' αὐτῶν ἐστὶ, νηστεύειν; Ὅσον χεῖρον μετ' αὐτῶν ἔχασι τὸν νυμφίον, ἔδυναυται νηστεύειν. Ἐλεύσον) δὲ ἡμέραι, ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε νηστεύουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. Καὶ ἔδεις ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου Ἰπὶ ῥάπτει ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ. Εἰ δὲ μὴ αἶρει τὸ πλήρωμα αὐτῆς τὸ καμνὸν ἔ παλαιῶ, καὶ χεῖρον χίσμα γίνεται. Καὶ ἔδεις βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκὸς παλαιῶς. Εἰ ὅ μὴ, ῥήσει ὁ οἶνος ὁ νέος τὸς ἀσκὸς, καὶ ὁ οἶνος ἐκχέει), καὶ οἱ ἀποὶ ἄπολυν). ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκὸς καινὸς βλητέον.

Σαββάτω, ιβ.

Ἐκ τῆς κατὰ Ματθαῖον. ιβ.

Καὶ καὶ ἐκείνῳ, Ἐκπορευομένῳ ἔ ἰὺ ἀπὸ ἱερουζαλὴμ, ἠκολούθησεν αὐτῷ ὄχλος πολὺς. Καὶ ἰδὲ δύο τυφλοὶ καθήμενοι παρὰ τὴν ὁδὸν, ἀκήσαντες ὅτι ἰητὴς παρῆλθαι, ἔκραξαν λέγοντες. ἐλέησον ἡμᾶς κέ, ἢ εὐ δ' αὖδ'. Οἱ δὲ ὄχλος ἐπέπιμψεν αὐτοῖς, ἵνα σιωπήσωσιν. Οἱ δὲ μείζον ἐκραξαν, λέγοντες. Ἐλέησον ἡμᾶς κέ, ἢ εὐ δ' αὖδ'. Καὶ εὐ δ' αὖδ', ἐφώνησεν αὐτοῖς, καὶ εἶπε. τί θέλετε ποιῆσω ὑμῖν; Λέγουσιν αὐτῷ. κέ, ἵνα ἀνοιχθῶσιν ἡμῶν οἱ ὀφθαλμοί. Σπλαχνισθεῖς δὲ ὁ ἰς, ἤψατο πῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, καὶ εὐθέως ἀνέβλεψαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Κυριακῆ, ιβ.

Ἐκ τῆς κατὰ Ματθαῖον. οθ.

Καὶ καὶ ἐκείνῳ, νεανίσκος τις προσῆλθε πρὸς ἰὺ, γονυπετῶν αὐτὸν, καὶ λέγων. διδάσκαλε ἀγαθὲ, πᾶσα ἀγαθὸν ποιῆτω Ἐυαγγέλιον.

ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον; Ὁ ὅ εἶπεν αὐτῷ. τί μελέγεις ἀγαθόν; ἔδεις ἀγαθός, εἰ μὴ εἰς ὁ θεός. εἰδὲ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν, τήρησον τὰς ἐντολάς. Λέγει αὐτῷ, ποίας; Ὁ δὲ ἰς, εἶπε. τὸ, οὐ φονεύσεις. ἐμοιχλεύσεις, ἐκλέψεις, ἐψευδομαρτυρήσεις, τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου, ὡς σεαυτὸν. Λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος. πάντα ταῦτα ἐφυλάξαμι ἐν νεότητός μου, τί ἐπέσραψ; Ἐφῆ αὐτῷ ὁ ἰς, εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὑπάγε πώλησον σου τὰ ὑπάρχοντα, καὶ δός πτωχοῖς, καὶ ἔξες θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ, καὶ δεῦθεν ἀκολούθει μοι. Ἀκήσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λόγον, ἀπῆλθε λυπεῖς ἄνθρωπος. ἵνα γὰρ ἔχων κτήματα πολλὰ. Ὁ ὅ ἰς εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτῷ. αἰμὴ λέγω ὑμῖν, ὅτι πλείσιον δύσκολον εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τῆς οὐρανῶν. Πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν, εὐκωπώτερόν ἐστι, κάμηλον διατρυπήσαι ἰνὸν ἄβυθου, καὶ δειλεῖν εἰσελθεῖν. Ἀκήσαντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτῷ, ἔλεγον αὐτῷ σφόδρα λέγοντες. πῶς δύναται σωθῆναι; Ἐμβλέψας δὲ ὁ ἰς, εἶπεν αὐτοῖς. ὅτι ἀδύνατόν ἐστι, πάντα δύνατά ἐστι.

Τῆς ἰγ. εβ. ἡμέρας.

Ἐκ τῆς κατὰ Μαρκον. ια.

Καὶ καὶ ἐκείνῳ, Συμβέλιον ἐποίησαν οἱ φαρισαῖοι κατὰ ἰὺ, μὴ τῆς ἡρωδιανῶν, ὅπως αὐτὸν ἀπολίσει. Καὶ ὁ ἰς ἀνεχώρησε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτῶν πρὸς τὴν θάλασσαν. καὶ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς γαλιλαίας, Ἐυαγγελιο. Ε 3 ἠκο-

ὅ. ἢ κολέθησαν αὐτῶν, ἢ ἀπὸ τῆς ἰσδαίας, καὶ ἀπὸ ἱεροσολύμων, ἢ ἀπὸ τῆς ἰδουμαίας, καὶ πέραν τοῦ ἰορδάνου. καὶ οἱ περὶ τυρόν ἢ σιδῶνα, πλῆθος πολλὸν, ἀκίστουτες ὅσα ἐποίει, ἦλθον πρὸς αὐτὸν. Καὶ εἶπε πρὸς μαθηταῖς αὐτῶν, ἵνα πλοιάριον προσκαρτερῇ αὐτῶν διὰ τὸν ὄχλον, ἵνα μὴ θλίβωσιν αὐτὸν. Πολλὰς γὰρ ἐθεράπευσεν, ὥστε ἔπιπτεν αὐτῶν, ἵνα αὐτῶν ἀψωνται, ὅσοι εἶχον μάστιγας. καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, ὅταν αὐτὸν ἐθεώρῃ, προσέπιπτεν αὐτῶν, ἢ ἐκραζε, λέγοντα· ὅτι σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. Καὶ πολλὰ ἐπέτιμα αὐτοῖς, ἵνα μὴ φανερόν αὐτὸν ποιήσωσι.

Τῆ γ. τῆς ιγ. εβδομαίδος.

Ἐκ ε κατὰ Μάρκον.

Ω καὶρῶ ἐκεῖνω, ἀνέβη ὁ ἰς εἰς τὸ ὄρος, καὶ προσκαλεῖται ἑς ἑαυτὸν αὐτὸς. Καὶ ἀπῆλθον πρὸς αὐτὸν. Καὶ ἐποίησε δώδεκα, ἵνα ὦσι μετ' αὐτῶν, καὶ ἵνα ἀποπέμψῃ αὐτοὺς κηρύσσειν καὶ ἔχειν ἐξουσίαν θεράπευειν ταῖς νόσους, ἢ ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια. Καὶ ἐπέθηκε πρὸς σίμωνι ὄνομα πέτρον. Καὶ ἰακώβον τὸν τοῦ ζεβεδαίου, ἢ ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ ἰακώβου, ἢ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὀνόματα βοανεργῶν, ὅ ἐστιν, υἱοὶ βροντῆς. Καὶ ἀνδρέαν, ἢ φίλιππον, ἢ βαρθαλομαῖον, ἢ ματθαῖον, ἢ θωμᾶν, ἢ ἰακώβον τὸν τοῦ ἀλφαίου, καὶ θαδδαῖον, ἢ σίμωνα τὸν κανανίτην, ἢ ἰσδανισκαριώτην, ὃς ἢ παρέδωκεν αὐτὸν. Καὶ ἔρχοντο εἰς οἶκον, ἢ συνέρχοντο πάλιν ὄχλος, ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτοὺς μὴ δὲ ἄρτον φαγεῖν. Καὶ

ἀκίσταντες οἱ παρ' αὐτῶν, ἐξήλθον κρατῆσαι αὐτὸν. ἔλεγον γὰρ ὅτι ἐξέστη. Τῆ δ. τῆς ιγ. εβδομαίδος.

Ἐκ ε κατὰ Μάρκον.

Ω καὶρῶ ἐκεῖνω. ἦλθεν ὁ ἰς εἰς οἶκον. ἢ συνέρχεται ὄχλος, ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτοὺς μὴ δὲ ἄρτον φαγεῖν. Καὶ ἀκίσταντες οἱ παρ' αὐτῶν, ἐξήλθον κρατῆσαι αὐτὸν. ἔλεγον γὰρ ὅτι ἐξέστη. Καὶ οἱ γραμματεῖς οἱ ἀπὸ ἱεροσολύμων καταβαῖντες, ἔλεγον, βεελζεβὺλ ἔχει, ἢ ὅτι ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων, ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. Καὶ προσκαλεσάμενος αὐτοὺς, ἐν παραβολαῖς ἔλεγε αὐτοῖς. πῶς δύναται σατανᾶς, σατανᾶν ἐκβάλλειν; Καὶ εἰ ἀν βασιλεία ἐφ' ἑαυτῷ μεμεσῆναι, ἢ δύναται καταλύσαι ἢ βασιλεία ἐκείνη. ἢ εἰ ἀν οἰκία ἐφ' ἑαυτῷ μεμεσῆναι, ἢ δύναται καταλύσαι ἢ οἰκία ἐκείνη, καὶ εἰ ὅσα σατανᾶς ἀνέστη ἐφ' ἑαυτὸν ἢ μεμεσῆσαι, ἢ δύναται καταλύσαι, ἀλλὰ τέλος ἔχει. Οὐδεὶς δύναται τὰ σκύθη τοῦ ἰσχυροῦ, εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπαῖσαι, εἰ μὴ πρῶτον τὸν ἰσχυρὸν δῆσῃ, ἢ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπαῖσει.

Τῆ ε. τῆς ιγ. εβδομαίδος.

Ἐκ ε κατὰ Μάρκον.

Ἰπεν ὁ κς, Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ὅτι πάντα ἀφεθήσονται ὑμῖν τὰ ἁμαρτήματα τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, ἢ βλασφημίαι, ὅσας ἀν βλασφημήσωσιν. ὃς δ' ἀν βλασφημήσῃ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, οὐκ ἔχει ἀφεσιν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλ' ἐνοχὸς ἐστὶν αἰωνίως κρίσεως. ἐπὶ ἔλεγον, πνεῦμα ἀκάθαρτον ἔχει. Ἐρχοντο ἔν οι ἀδελφοί,

καὶ

μθ. ζ. Ηιε- ρησ τῶν αἰπο- λων ἐκ λουγῆς

λδ. ι.

λβ. β.

λγ. β.

λδ. β.

λδ. β.

καὶ ἡ μήτηρ αὐτῶν, ἢ ἕξω ἐσῶτες, ἀπέ-
 σειλαν πρὸς αὐτόν, φωνῶντες αὐτόν. ^{ΚΒ.}
 ἢ ἐκείνητο ὄχλος πρὸς αὐτόν. εἶπον ὃ
 αὐτῶν. ἰδὲ ἡ μήτηρ αὐτῶν, καὶ οἱ ἀδελφοί-
 αὐτῶν, ἢ αἱ ἀδελφαὶ αὐτῶν, ἕξω ζητήσασα.
 Καὶ ἀπεκρίθη αὐτοῖς, λέγων. τίς ἐστὶν
 ἡ μήτηρ μου, ἢ οἱ ἀδελφοί μου; Καὶ
 περιβλεψάμενος κύκλῳ ἑστῶτος περὶ αὐ-
 τῶν καθημένων, λέγει. ἰδὲ ἡ μήτηρ μου,
 ἢ οἱ ἀδελφοί μου. ὅς γὰρ αὐτοὶ ποιήσῃ τὸ
 θέλημα τοῦ θεοῦ, ὅστις ἀδελφός μου, ἢ
 ἀδελφή μου, ἢ μήτηρ ἐστίν.

Τῆς ἑβδομάτης, τῆς ἑβδόμης.

Ἐκ τῆς Μαρκίου.

Ἐκ τῆς Μαρκίου. ^{ΚΒ.}
 Ὡς καιρῶ ἐκείνῳ, ἤρξατο οἷς διδά-
 σκειν πρὸς τὴν θάλασσαν, ἢ συνήχθη
 πρὸς αὐτόν ὄχλος πολὺς, ὥστε αὐτὸν
 ἐμβαίνειν εἰς τὸ πλοῖον, καθῆσθαι ἐν
 τῇ θαλάσσῃ. ἢ πᾶς ὁ ὄχλος, πρὸς τὴν
 θάλασσαν ἤκει τῆς γῆς ἑσθλῆς. καὶ ἐδίδα-
 σκεν αὐτοῦ ἐν τῇ θαλάσσῃ πολλά. καὶ
 ἔλεγε αὐτοῖς ἐν τῇ διδασκίᾳ αὐτῶν. ἀ-
 κέετε. ἰδὲ ἤλθεν ὁ σπείρων τοῦ
 σπείρου. ἢ ἐγένετο ἐν τῷ σπείρῳ, ὃ
 μὲν ἔπεσε πρὸς τὴν ὁδὸν, ἢ ἤλθεν τὰ
 πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγον αὐτό.
 Ἄλλο ὃ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πετρεῶδες, ὅπερ
 ἐκείχε γῆν πολλήν. καὶ διέφυγεν ἕως ἵστα-
 νέτειλε, διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς.
 Ἡλίος ὃ ἀνατείλαντος, ἐκαυματίσθη,
 καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ρίζαν, ἕξη-
 ράνθη. ἢ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τοὺς ἀκαν-
 θας, ἢ ἀνέβησθαι αἱ ἀκανθᾶι, ἢ σπυρί-
 πνισαν αὐτό, ἢ καρπὸν οὐκ ἔδωκε. καὶ
 ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλήν,
 ἢ ἐδίδε καρπὸν ἀναβαίνοντα καὶ αὐ-
 ξαίνοντα. ἢ ἔφερεν εἰς τετρακόντα, ἢ
 ἑξακόντα.

Εὐαγγέλιον.

εἰς ἑξήκοντα, καὶ εἰς ἑκατόν. καὶ ἔλεγε
 αὐτοῖς. ὅτι ἔχον ὅτι ἀκείν, ἀκείτω.

Σαββάτω, 17.

Ἐκ τῆς Ματθαίου. ^{ΚΑ.}

Ὡς καιρῶ ἐκείνῳ, Συμβούλιον ἔλα-
 βον οἱ φαρισαῖοι κατὰ τοῦ ἰησοῦ, ὅπως αὐ-
 τὸν παγιδύσωσιν ἐν λόγῳ. καὶ ἀπο-
 στέλλουσιν αὐτῶν ἑστῶτος μαθηταὶ αὐτοῦ
 μετὰ τῶν ἡρωδιανῶν, λέγοντες, διδά-
 σκαλε, οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ, ἢ τὴν
 ὁδὸν τοῦ θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις, ἢ
 ἐμέλεισαι πρὸς ἕδενός. ἔγὰρ βλέπεις
 εἰς πρὸς ὄψον αὐτῶν. εἶπε ἔν ἡμῖν, τί
 σοι δοκεῖ; ἔξεστι δὲ ἡμεῖς κλύσον καίσα-
 ρι, ἢ ἔ; Γενεὸς δὲ ὁ ἰησοῦς τὴν πονη-
 εἶδον αὐτοῦ, εἶπε. τί με πειράζετε
 ὑποκριταί; Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς τὸ νόμισ-
 μα τοῦ κλύσου. Οἶδὲ πρὸς ἕνδεκα
 αὐτῶν δὲ λέγει αὐτοῖς. τίνας
 ἢ εἰκὼν αὐτοῦ, ἢ ἢ ἐπιγραφή; Λέγου-
 σιν αὐτῶν, καίσαρος. Τότε λέγει αὐ-
 τοῖς. ἀπόδοτε ἔν τῷ καίσαρος καίσα-
 ρι, ἢ τῷ θεῷ τῷ θεῷ. ἢ ἀκείταν-
 τες, ἔθαύμασαν, ἢ ἀφέντες αὐ-
 τὸν, ἀπήλθον.

Κυριακῆ, 17.

Ἐκ τῆς Ματθαίου. ^{ΚΑ.}

Ἰησοῦς ὁ κλύσον πρὸς ἕνδεκα τοῦ
 ἰησοῦ. Ἄνθρωπος τις ἑστῶτος οἰκοδεσπότης,
 ὅστις ἐφύτρωσεν ἀμπελῶνα, καὶ φραγ-
 μὸν αὐτῶν περιέθηκε, ἢ ὄρυξεν ἐν αὐ-
 τῷ κλύσον, ἢ ὠκοδόμησε πύργον, καὶ
 ἕξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπέδη-
 μησεν. Ὅτε δὲ ἤγγιζεν ὁ καιρὸς τῶν
 καρπῶν, ἀπέστειλε ἑστῶτος δούλους αὐτοῦ
 πρὸς τοὺς γεωργούς, λαβεῖν αὐτοῦ καρ-
 πούς. Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ
 ἔφερον αὐτοῦ. Ἐ 4 ὅτι

Πρὸς τὸν
 ἀποστό-
 λον.

ΣΙΜΑΝΟΓΛΙΟ

τὰς δ' ἄλλας αὐτῶν, ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δ' ἐπέκτειναν, ὃν ἤελιθοβόλησαν. Πάλιν ἀπέσειλον ἄλλας δ' ἄλλας, πλείονας τῶν πρώτων, καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως. Ἰσραὴλ δ' ἐπέσειλε πρὸς αὐτὰς, τὸν υἱὸν αὐτῶν, λέγων· ἐν τριῶν ἡμέραις τὸν υἱὸν μου. οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν, εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· ἕτος ἐστὶν ὁ κληρονόμος, δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, ἢ κατὰ χωμῶν τὴν κληρονομίαν αὐτῶν. καὶ λαβόντες αὐτὸν, ἐξέβαλον ἐξωτὸς ἀμπελωνος, ἢ ἀπέκτειναν. Ὅταν ἔνι ἔλθῃ ὁ κῆρ τὸ ἀμπελωνος, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις; Λέγουσιν αὐτῶν· κακὸς κακῶς ἀπολέσει αὐτὰς, ἢ τὸν ἀμπελωνά ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῶν ὅτι καρπὸς, ἐν τοῖς καρποῖς αὐτῶν. Λέγει αὐτοῖς ὁ ἰσραὴλ· ἕδ' ἔποτε ἀγέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς. λίθον ἐν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομηταί, ἕτος ἐγρήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας. Παρὰ κῦ ἐγρήετο αὐτῆ, ἢ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Τῆ β. τῆς δ. ἐβδομαίδος.

Ἐκ τοῦ κτ' Μάρκον. ι.

Ὁ καρπὸς ἐκείνω, πρὸς ἡλθον οἱ μαθηταὶ τῶν κατὰ μόνων, ἢ ἠρώτησαν αὐτὸν σὺν τοῖς δώδεκα, τὴν ἑραβωλίαν ἢ ἀπόρον. Καὶ ἔλεγε αὐτοῖς, ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὸ μυστήριον τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, ἐκείνοις δὲ τοῖς ἕξω, ἐν ἑραβωλαῖς πάντα γίνεται. ἵνα βλέποντες βλέπωσι, ἢ μὴ ἰδῶσι, ἢ ἀκούοντες ἀκούωσι, ἢ μὴ σιωπῶσι, μήποτε ὑπερέψωσι, καὶ ἀφεθῆ αὐτοῖς τὰ ἀμαρτήματα. Καὶ λέγει αὐτοῖς· ὅτι οἴδατε τὴν ἑραβωλίαν ταύτην;

Ἡμεῖς τοῦ ἀπόρου πρὸς ἑραβωλίαν.

καὶ πῶς πάσαι τὰς ἑραβωλαῖς γινώσκατε; Ὁ ἀπόρου, τὸν λόγον ἀποείρει. ἕτοι δὲ εἰσὶν οἱ ἑραβὼ τὴν ὁδὸν, ὅπως ἀποείρεται ὁ λόγος. ἢ ὅταν ἀκούσωσιν, οὐδέως ἔρχεται ὁ σατανᾶς, ἢ αἶρει τὸν λόγον τὸν ἐσαρμυζόμενον ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν. Καὶ ἕτοι εἰσὶν ὁμοίως, οἱ ἐπὶ τὰ πεπεσῶδη ἀπειρόμηροι, οἱ ὅταν ἀκούσωσιν τὸν λόγον, οὐδέως μετὰ χαρᾶς λαμβάνουσιν αὐτὸν, ἢ ἐκ ἔχουσι ῥίζαν ἐν ἑαυτοῖς, ἀλλὰ πρὸς καιροῖς εἰσὶν. εἶτα ἡρομῆρης θλίψεως ἢ διωγμῶν διὰ τὸν λόγον, οὐδέως σκιδυρᾶν ἔχουσιν. Καὶ ἕτοι εἰσὶν οἱ εἰς τὰς ἀκαίθους ἀπειρόμηροι, ἕτοι εἰσὶν οἱ τὸν λόγον ἀκούοντες. ἢ αἱ μέριμναι τοῦ αἰῶνος τῆς γῆς, ἢ ἡ ἀπάτη τοῦ πλῆθους, ἢ αἱ πρὸς τὰ λοιπὰ ἐπιθυμίαι εἰσπορεύμεναι, συμπνίγασιν τὸν λόγον, ἢ ἀκαρπὸς γίνεσθαι. Καὶ ἕτοι εἰσὶν οἱ ἐπὶ τὴν γλῶσσαν καλῶς ἀπαρέντες, οἵτινες ἀκούσιν τὸν λόγον, ἢ παραδέχονται, ἢ καρποφοροῦσιν, ἐν τριᾶκοντα, ἢ ἐν ἐξήκοντα, ἢ ἐν ἑκατόν. Καὶ ἔλεγε αὐτοῖς· μήτι ὀλύχιος ἔρχεσθαι, ἵνα ὑπὸ τὸν μόδιον τεθῆ, ἢ ὑπὸ τὴν κλίβανον; ἢ ἵνα ἐπὶ τὴν λυχνίαν ἐπιτεθῆ; Οὐ γὰρ ἐστὶ τικρυπτόν, ἐὰν μὴ φανερωθῆ, ἕδ' ἐγρήετο ἀπόκρυφον, ἀλλ' ἵνα εἰς φανερόν ἔλθῃ. Εἴ τις ἔχει ὅτι ἀκούει, ἀκούτω.

Ἡραμ. ριζ.

Δ.

Τῆ γ. τῆς ιδ. ἐβδομαίδος.

Ἐκ τοῦ κτ' Μάρκον. ιζ.

Ἰσραὴλ ὁ κῆρ τοῖς ἑαυτῶν μαθηταῖς. Βλέπετε τί ἀκούετε. Ἐν ὧ μέτρω μετρεῖτε, ἀπὸ μετρήσεως αὐτῶν, ἢ πρὸς μετρήσεται ὑμῖν τοῖς ἀκούουσιν. Ὅς γὰρ αὐτῶν ἔχη, ὁδοῦσεται αὐτῶν. καὶ ὅς ἐκ ἔχει, καὶ

μ. α.

μ. β.

β.

μ γ' β' μ δ' Δ.
 ἢ ὁ ἔχθρ' ἔθ' ἤσε' ἀπ' αὐτῶν. Καὶ ἔλε-
 γον. ἕως ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ, ὡς
 ἐὰν αὐτὸς βάλῃ τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς,
 ἢ καθύδην, ἢ ἐγείρῃ νύκτα ἢ ἡμέ-
 ραν. ἢ ὁ σπόρος βλαστῆν, ἢ μηκύνῃ,
 ὡς ἔκείδεν αὐτοῖς. αὐτομάτη γὰρ ἡ γῆ
 καρποφορεῖ, πρῶτον χόρτον, εἶτα σά-
 χυν, εἶτα πλήρη σίτον ἐν τῷ σάχυϊ. ὅταν
 ᾖ ᾧ καρπὸς, δούτως ἀποπέλλει
 τὸ δρέπανον, ὅτι παρέστηκεν ὁ θεοσ-
 μός. Καὶ ἔλεγε. τίνι ὁμοιώσωμεν
 τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ; ἢ ἐν ποίᾳ παρ-
 αβολῇ παρὰ βάλωμεν αὐτῶν; ὡς κόκ-
 κων σινάπεως, ὅς ὅταν σπαρῆ ἐπὶ τῆς
 γῆς, μικρότερος πάντων τῶν σπερμά-
 των ἐστὶ τῶν ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ὅταν
 σπαρῆ, ἀναβαίνει, ἢ γίνεται πάντων
 τῶν λαχάνων μείζων, καὶ ποιεῖ κλά-
 δας μεγάλας, ὡς τε δύνασται ὑπὸ τῆς
 σκιάς αὐτῆς, τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κα-
 τοικίωσιν. Καὶ τοιαύταις παρὰβολαῖς
 πολλαῖς, ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον,
 καθὼς ἐδύναντο ἀκούειν. χωρὶς δὲ
 παραβολῆς, οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς. κατ'
 ἰδίῳ δὲ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐπέλυε
 πάντα.

Τῆ δ' τῆς δ' ἑβδομάδος.
 Ἐκ τῆς Μάρκον.

Πτεὶ τῆς
 ἐπιση-
 μως τῆ
 ὑδάτων
 β.
 Ἰπεν ὁ κς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Δι-
 ἐλθώμεν εἰς τὸ πέραν. Καὶ ἀφέντες
 τὸν ὄχλον, παραλαμβάνουσιν αὐτὸν ὡς
 ἦν ἐν τῷ πλοίῳ, ἢ ἄλλα δὲ πλοιάρια
 ἦν μετ' αὐτῶν. Καὶ γίνεται λαίλαψ
 ἀνέμου μεγάλη. τὰ ἰ κύματα ἐπέ-
 βαλον εἰς τὸ πλοῖον, ὡς αὐτὸ ἦδη γε-
 μίζετο. Καὶ ἦν αὐτὸς ἐπὶ τῆς πρύ-
 μνης, ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον καθύ-

δων. ἢ διεγείρουν αὐτὸν, ἢ λέγουσιν
 αὐτῷ. διδάκαλε, ἢ μέλεισοι, ὅτι ἀ-
 πολύμεθα; Καὶ διεγερθεὶς ἐπετίμη-
 σε τῷ ἀνέμῳ, καὶ εἶπε τῇ θαλάσῃ.
 σιώπα, πεφίμωσο. Καὶ ἐκόπασεν ὁ
 ἀνεμὸς, ἢ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη.
 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς. τί δειλοὶ ἐσεσθε ἕως
 πῶς ἔχ' ἔχετε πίσιν; Καὶ ἐφοβήθησαν
 φόβον μέγαν, ἢ ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους.
 τίς ἄρα ἐπὶ ἐστὶν, ὅτι ἢ ὁ ἀνεμὸς ἢ ἡ θά-
 λασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ;

Τῆς δ' ἑβδομάδος.
 Ἐκ τῆς Μάρκον.

μ γ' μ δ' μ ε'
 Ὡς καὶ ἐκείνῳ, ἦλθεν οἱ πέραν
 τῆς θαλάσσης εἰς τὴν χώραν τῆς γα-
 δαρηνῶν. Καὶ ἐξελθόντι αὐτῷ ἐν τῇ
 πλοίῳ, δούτως ἀπώτησεν αὐτῷ ἐκ τῆς
 μνημείων αὐτοῦ ἐν πῆνι ἀκαθάρτῳ, ὅς
 ἦ κατοίκησιν εἶχε ἐν τοῖς μνημείοις.
 ἢ ἕτε ἀλύσεσιν ἕδεις ἠδύνατο αὐτὸν
 δῆσαι, διὰ τὸ αὐτὸν πολλάκις πέδαις
 ἢ ἀλίσεσι δεδεῖσθαι, καὶ διαπαῖσθαι
 ὑπὸ αὐτῶν τοῖς ἀλίσεσι, ἢ τοῖς πέδαις
 σιωπηροῦσθαι, ἢ ἕδεις αὐτὸν ἰχουσε
 δαμάσαι. ἢ διαπαντός νυκτὸς καὶ ἡ-
 μέρας ἐν τοῖς μνήμασι ἢ ἐν τοῖς ὄρε-
 σιν ἦν κράζων, ἢ κατακόπτων ἑαυτὸν
 λίθοις. Ἰδὼν δὲ τὸν ἰὺν ἀπὸ μακρόθεν,
 ἕδραμε, ἢ προσεκύνησεν αὐτῷ, ἢ
 κράξας φωνῇ μεγάλῃ, εἶπε. τί ἐμοὶ
 ἢ σοὶ ἰὺ ἢ ἐστὶ τοῦ ὑψίστου; Ὁρκίζω
 σε τὸν θεὸν μή με βασανίσῃς. ἔλεγε γὰρ
 αὐτῷ. ἐξελθε τὸ πῆναι τὸ ἀκαθάρτον ἐκ
 τοῦ ἀνῶ. ἢ ἐπὶ ἡρώτα αὐτὸν. τί σοὶ ὄνο-
 μα; Καὶ ἀπεκρίθη, λέγων. λεγεὼν
 ὄνομά μοι, ὅτι πολλοὶ ἐσθ' ἢ. ἢ παρε-
 κάλει αὐτὸν πολλὰ, ἵνα μὴ ἀναστῶ ἀ-
 πο-

προείλη ἔξω τῆς χώρας. Ἡ δὲ ἐκεῖ πρὸς ταύτην, ἀγγέλι χοίρων μεγάλη βοσκομένη, ἢ παρεκάλεσθη αὐτὸν πάντες οἱ δαίμονες, λέγοντες. πέμψον ἡμᾶς εἰς τὰς χοίρας, ἵνα εἰς αὐτὰς εἰσελθῶμεν. Καὶ ἐπέτερεψεν αὐτοῖς ὁ θεὸς οὗτος. Καὶ ἔξελθόντες τὰ πᾶσα τὰ ἀκάθαρτα, εἰσήλθον εἰς τὰς χοίρας. ἢ ὤρμησεν ἡ ἀγγέλι κατὰ τὸ κρημνὸν εἰς τὴν θάλασσαν. ἦσαν δὲ ὡς διχίλιαι, ἢ ἐπνίγοντο ἐν τῇ θαλάσῃ. Οἱ δὲ βοσκόντες τὸν χοῖρον ἐφυγον, ἢ ἀνήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὸν ἀγρὸν. ἢ ἔξηλθον εἰδὲν πᾶσι τὸ γεγονός. Καὶ ἔρχοντες πρὸς τὸν ἰησοῦν, ἢ θεωροῦσι τὸν δαιμονιζόμενον καθύμνον ἢ ἱματισμένον, ἢ σωφρονέντα, τὸν ἐχνηκότα τὸν λεγεῶνα, ἢ ἐφοβήθησαν. Διηγήσαντο δὲ αὐτοῖς οἱ ἰδόντες, πῶς ἐγένετο τῷ δαιμονιζομένῳ, καὶ πρὸς τῶν χοίρων. καὶ ἦρξαντο παρακαλεῖν αὐτὸν, ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν ὀρέων αὐτῶν. Καὶ ἐμβαίητος αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον, παρεκάλει αὐτὸν ὁ δαιμονισθεὶς, ἵνα ἦ μετ' αὐτῶν. Ὁ δὲ εἰς τὸ ἀφῆκεν αὐτὸν, ἀλλὰ λέγει αὐτῷ, ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς τοὺς σὺν, ἢ ἀνάγγειλον αὐτοῖς, ὅσα σοὶ ὁ κύριος ἐποίηκε, ἢ ἠλέησέν σοι. Καὶ ἀπῆλθε, ἢ ἤρξατο κηρύσσειν ἐν τῇ δεκαπόλει, ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ οὗτος, ἢ πάντες ἐθαύμαζον.

Τῆς ἑβδομάτης, τῆς ἰδ' ἑβδομάδος.

Ἐκ τῆς Μάρκου.

Ὡς καιρῷ ἐκείνῳ, ἔρχεται πρὸς τὸν ἰησοῦν εἰς τὴν ἑρρισηναγωγὸν, ὄνομα πῖλαιος. ἢ ἰδὼν αὐτὸν, πίπτει πρὸς τοὺς πόδας αὐτῶν, ἢ παρεκάλει αὐτὸν πολ-

λά, λέγων. ὅτι τὸ θυγάτριόν μου ἔχεται πρὸς τὴν ἑρρισηναγωγὸν, ἵνα ἐλθὼν, ἐπιθῆς αὐτῇ τὰς χεῖρας, ὅπως σωθῆ καὶ ζήσῃται. Καὶ ἀπῆλθε μετ' αὐτοῦ, ἢ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολὺς. Καὶ ἔρχονται ἀπὸ τῆς ἑρρισηναγωγῆς, λέγοντες. ὅτι ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανε. τί ἐπικύλλεις τὸν διδάσκαλον; Ὁ δὲ εἰς ὁ θεὸς ἀκούς τὸν λόγον λαλέμενον, λέγει τῷ ἑρρισηναγωγῷ. μὴ φοβῆ, μόνον πίστευε. ἢ ὅσα ἀφῆκεν εἰδὲν αὐτῷ σωμακολοῦσθαι, εἰ μὴ πέτρον, ἢ ἰακώβον, ἢ ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν ἰακώβου. Καὶ ἔρχεται εἰς τὸν οἶκόν τῆς ἑρρισηναγωγῆς, ἢ θεωρεῖ θόρυβον, κλαίοντας καὶ ἀλαλάζοντας πολλὰ. καὶ εἰσελθὼν, λέγει αὐτοῖς. τί θορυβεῖσθε, ἢ κλαίετε; τὸ παιδίον ὅσα ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθύδρει. Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ ὁ δὲ ἐμβάλων ἅπαντας, παραλαμβάνει τὸν παῖδα τὸ παιδίον, ἢ τὴν μητέρα, ἢ τὸν πατέρα μετ' αὐτοῦ, ἢ εἰσπορεύεται, ὅπως τὸ παιδίον ἀνακείμενον. ἢ κρατήσας τῆς χειρὸς τοῦ παιδὸς, λέγει αὐτῇ. ταλιθά κῆμι. ὅ ἐστι μετερμηνεύμενον, τὸ κοράσιον σοὶ λέγω, ἔγειρα. Καὶ ὁ θεὸς ἀνέστη τὸ κοράσιον, ἢ ἀνέστη, ἢ γὰρ ἔτῳ δώδεκα. ἢ ἔξέστησαν ἐκασταὶ μεγάλη. ἢ διεφείλατο αὐτοῖς πολλὰ, ἵνα μηδεὶς γινῶ τούτου. καὶ εἰπεδοθήσεται αὐτῇ φαγεῖν. καὶ ἔξηλθεν ἐκεῖθεν, ἢ ἦλθεν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ, καὶ ἀκολούθει αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

Σαββάτω, β δ'.

Ἐκ τῆς Ματθαίου. γ δ'.

Ὡς καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλάλησεν ὁ ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις,

Περὶ τῶν
στολιῶν
μου τῶν
γραμματεῶν
οἱ οἱ

οἱ οἱ μαθηταῖς αὐτοῦ, λέγων.
 ἐπὶ τῆς μωσέως καθέδρας ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς, καὶ οἱ φαρισαῖοι. πάντα ἅν' ὅσα ἐγὼ εἶπωσιν ὑμῖν τηρεῖν, τηρεῖτε, καὶ ποιεῖτε. κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτοῦ, μὴ ποιῆτε. λέγουσι γὰρ καὶ ἐπιποιῶσι. Δεσμύουσι γὰρ φορτία βαρέα καὶ δυσβάστακτα, καὶ ἐπιτίθεισιν ἐπὶ τοῦ ὤμου τῶν ἀνθρώπων, τὰ δὲ δακτύλω αὐτῶν, οὐ θέλουσι κινήσασθαι αὐτὰ. Πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτοῦ ποιῶσι πρὸς τὸ θεαλεῖν τοῖς ἀνθρώποις. Πλατύνουσι δὲ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν, καὶ μεγαλύνουσι τὰ κράσπεδα τῶν ἱματίων αὐτῶν. Φιλῶσιν τε τοὺς πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δεῖπνοις, καὶ τοὺς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ τοὺς ἀσπασμῶν ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ῥαββί, ῥαββί. Ἔμεῖς δὲ, μὴ κληθῆτε ῥαββί, εἰς γὰρ ἐστὶν ὑμῶν ὁ διδάσκαλος, ὁ Χρῆστος. πάντες δὲ ὑμεῖς ἀδελφοὶ ἐστέ. Καὶ πρὸς μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς. εἰς γὰρ ἐστὶν ὁ πῆρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς ἔθνεσιν. Μὴ δὲ κληθῆτε καθηγηταί, εἰς γὰρ ἐστὶν ὑμῶν ὁ καθηγητὴς, ὁ χριστὸς. Ὁ δὲ μείζων ὑμῶν, ἕστω ὑμῶν διακόνος. Ὁς τις δὲ ὑψώσῃ ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται, καὶ ὁς τις ταπεινώσῃ ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.

Κυριακῆ, ιδ'.

Ἐκ τῆς Ματθαίου.

υ. ε.

Ἰπεν ὁ κς τὴν ὑπερβολὴν ταύτην.
 Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν ἐνῶν ἀνθρώπων βασιλεῖ, ὅστις ἐποίησε γάμος τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ καλέσασθαι τοὺς κλημνύμενους εἰς

τοῦ γάμου, καὶ ἐκ ἤθελον εἰσελθεῖν. Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους, λέγων· εἰπατε τοῖς κλημνύμενοις, ἰδοὺ τὸ ἀερόν μου ἡτοίμασα, οἱ ταυροὶ μου καὶ τὰ σίτινα τεθυμμένα, καὶ πάντα ἔτοιμα, δεῦτε εἰς τὸν γάμον. οἱ δὲ ἀμελήσαντες ἀπῆλθον, ὁ μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρὸν. ὁ δὲ, εἰς τὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ. οἱ δὲ λοιποὶ κρατήσαντες τοὺς δούλους αὐτοῦ, ὑβρίσταν, καὶ ἀπέκτειναν. Καὶ ἀκίσσας ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος, ἐργάσθη καὶ πέμψας τοὺς κρατύματα αὐτοῦ, ἀπώλεσε τοὺς φονεῖς ἐκείνους, καὶ τὴν πόλιν αὐτοῦ, ἐπέπρησε. Τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ, ὁ μὲν γάμος ἐτοιμὸς ἐστίν, οἱ δὲ κλημνύμενοι ἐκ ἤσαν ἀξιοί. Πορεύεσθε ἐπὶ τοῖς διεξόδοις τῶν ὁδῶν, καὶ ὅσους ἀνὴρ ὄρητε, καλέσατε εἰς τὸν γάμον. Καὶ ἐξελθόντες οἱ δούλοι ἐκεῖνοι εἰς τὰς ὁδοὺς, συνήγαγον πάντας ὅσους ὄρηον, πονηροὺς τε, καὶ ἀγαθοὺς, καὶ ἐπλήσθη ὁ γάμος ἀνακειμμένων. εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς θεασάσθαι τοὺς ἀνακειμένους, εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον ἐκ ἐνδεδυμένον ἐνδύμα γάμου, καὶ λέγει αὐτῷ· ἑταῖρε πῶς εἰσῆλθες ὧδε μὴ ἔχων ἐνδύμα γάμου; Ὁ δὲ ἐφίμωθη. Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς διακόνοις, δῆσαντες αὐτοῦ χεῖρας καὶ πόδας, ἀραγε αὐτὸν, καὶ ἐκβάλλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἔξωτερον, ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Πολλοὶ γὰρ εἰσὶ κλητοί, ὀλίγοι δὲ, ἐκλεκτοί.

Τῆς β. τῆς ε. ἐξ ἑσπ. ματθ.

Ἐκ τῆς Μαρκου.

Ὡς καὶ ἐκεῖνο. ἡ κοιλία τῶν υἱῶν οὗτος ὁ ὄχλος πολὺς, καὶ συνέθλιβον αὐτὸν. Καὶ γυ-

σβ. η.

σ κ θ. β.

ε σ λ.

α λ α. κ β.

σ κ α.

Περὶ τῶν
στολιῶν
μου τῶν
γραμματεῶν
οἱ οἱ

σ κ β.

μ θ. β.

νη

Πιστ τῆς
ἀμαρτο-
νίας γ'.

ὅς·
νὴ τίς ἔσται ἐν ῥύσει αἵματος, ἔτι δώδε-
κα, καὶ πολλὰ παύσατο ὑπὸ πολλῶν
ιατρῶν, καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' ἐαυ-
τῆς πάντα, καὶ μηδ' ἐν ὠφελιθεῖσα, ἀλ-
λὰ μάλλον εἰς τὸ χεῖρον ἔλθῃσα, ἀκί-
σασα περὶ τοῦ ἰού, ἔλθῃσα, ἐν τῷ ὄχ-
λῳ ὄπιθεν, ἤψατο τοῦ ἱματίου αὐ-
τῆς. Ἐλέγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ, ὅτι καὶ τῆς
ἱματίου αὐτῆς ἄψωμαι, σωθήσομαι.
καὶ οὐθέως, ἔξηραίνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵμα-
τος αὐτῆς, καὶ ἔγνω τὰ σῶματι, ὅτι ἴα-
ται ἀπὸ τῆς μάστιγος. Καὶ οὐθέως οἷος
ἔπηγεν ἐν ἑαυτῇ, τὴν δὲ αὐτῆς δύνα-
μιν ἔξελεθῆσθαι, ἔπηραφείσκει ἐν τῷ ὄ-
χλῳ, ἔλεγε. τίς με ἤψατο τῆς ἱμα-
τίου; Καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
αὐτῆς· βλέπεις τὸν ὄχλον σωθλίβον-
τάσε, καὶ λέγεις· τίς με ἤψατο; Καὶ πε-
ρὶ βλέπετο ἰδεῖν τὴν ἔργον ποιήσασαν.
ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα, καὶ τρέμουσα, εἰ-
δῆσα ὅτι γέγονεν ἐπ' αὐτῇ, ἦλθε καὶ προσέ-
πεσεν αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ πάσθαι τὴν
ἀλήθειαν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· θύγατερ,
ἡπίστισθαι σέσωκέσε, ὑπάγε εἰς εἰρήνην,
καὶ ἰσχυρίσθαι ἀπὸ τῆς μάστιγός σου.

Τῆ γ'. τῆς β'. ἐβδομαΐδος.

Ἐκ τῆς κ'. Μάρκον. κ β'.

Ὡς καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν οἷος εἰς τὴν
πρεΐδα αὐτῆς, καὶ ἀκολούθησιν αὐτῷ οἱ
μαθηταὶ αὐτῆς. Καὶ γρομένους σαββά-
του, ἦρξαν ἐν τῇ συναγωγῇ διδά-
σκειν. καὶ πολλοὶ ἀκρόντες, ἔξεπλήσ-
σοντο, λέγοντες, πόθεν τέτω ταῦτα;
καὶ τίς ἡ σοφία ἡ δοθεῖσα αὐτῷ; ὅτι καὶ
δυνάμεις τοιαῦται, διὰ τῆς χειρῶν
αὐτῆς γίνονται. Οὐχ ἔτις ἐσὶν ὁ τέκ-
των, ὁ ὅς τῆς μαρείας; ἀδελφὸς δὲ

Ἰακώβου καὶ Ἰωσή, καὶ Ἰάδα, καὶ Σίμωνος;
καὶ ἐκείσιν αἱ ἀδελφαὶ αὐτῆς ὡδὲ
πρὸς ἡμᾶς; καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν
αὐτῷ. Ἐλέγε δ' αὐτοῖς οἷος· ὅτι ἐκ ἐστὶ
πρωφῆτης ἄπιμος, εἰ μὴ ἐν τῇ πρεΐδι
αὐτῆς, καὶ ἐν τοῖς συναγέσει, καὶ ἐν τῇ οἰ-
κίᾳ αὐτῆς. Καὶ ἐκ ἠδύνατο ἐκεῖ οὐδε-
μίαν δύναμιν ποιῆσαι, εἰ μὴ ὀλίγοις
ἀρρώστοις ἔπηθεις ταῖς χεῖρας, ἐθερά-
πυσε. καὶ ἐθαύμαζε διὰ τὴν ἀπίστιαν
αὐτῆς. καὶ περιῆγε τοῖς κόμας κύκλω
διδάσκων. Καὶ προσκαλεῖται σὺν
δώδεκα, καὶ ἤρξατο αὐτοῦ ἀποπέλλειν
δύο δύο, καὶ ἐδίδεα αὐτοῖς ἔξοσίαν τῶν
πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων.

Τῆ δ'. τῆς β'. ἐβδομαΐδος.

Ἐκ τοῦ κ'. Μάρκον. κ γ'.

Ὡς καιρῷ ἐκείνῳ. Προσκαλεῖται οἷος
τὸς δώδεκα μαθητοῖς αὐτῆς. καὶ ἤρξατο
αὐτοῦ ἀποπέλλειν, δύο δύο. καὶ ἐδίδεα
αὐτοῖς ἔξοσίαν τῶν πνευμάτων τῶν ἀκα-
θάρτων. Καὶ παρήγειλεν αὐτοῖς,
ἵνα μηδ' ἐν αἴρωσιν εἰς ὁδόν, εἰ μὴ ῥάβ-
δον μόνον. μὴ πήραν, μὴ ἄρτον, μὴ
εἰς τὴν ζώνην χαλκόν, ἀλλ' ὑποδέδε-
μένους σανδάλια. καὶ μὴ ἐνδύσθητε
δύο χιτῶνας. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ὅ-
που αὐτὸν εἰσέλθητε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ μέ-
νετε, ἕως αὐτὸν ἔξελεθητε ἐκεῖθεν. Καὶ
ὅσοι ἐὰν μὴ δέξωνται ὑμᾶς, μὴ δὲ
ἀκρόσωσιν ὑμῶν, ἐκπορεύθητε ἐκεῖ-
θεν, ἐκεῖ πηγάξατε τὸν πόδον τὸν ὑποκά-
τω τῶν ποδῶν ὑμῶν, εἰς μαρτύριον αὐ-
τοῖς. Ἀλλ' ἐγὼ ὑμῖν, ἀνεκτότε-
ρον ἔσται σοδομοῖς ἢ γομόρροις ἐν ἡ-
μέρα κρίσεως, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ. Καὶ
ἔξελεθόντες ἐκήρυξον, ἵνα μετανοή-
σωσι,

ν α'.

ν β'.

Πιστ
τῆς τῶν
ἀποστόλων
διατα-
γῆς, δ'.

ν δ'.

ν ε'.

ν σ'.

Θ Ε Γ Ο Ν Κ Α Ι Γ Ε Ρ Ο Ν

ο η.

ξ η.
ε.

εταράχθησαν. και ο υς εως ελαλησε μετ' αυτην, η λεγει αυτοις. θαρσειστη, εγω ειμι, μη φοβεισθε. και ανεβη προς αυτον εις το πλοιον, και εκοπισεν ο ανεμος. η λιαν εκ περισθ, εν εαυτοις εξισαντο, και εθαυμαζον. ε γαρ σωηκαν επι τοις αρτοις. ου γαρ αυτην η καρδια πεπωρωμνη. και διαπερασαντες, ηλθον επι τω γλω

πων τρηθ ενων, δια το ονομα μου. η ποτε σκανδαλισθησονται πολλοι, και αλληλους τραδωσασι, και μισησασιν αλληλους. και πολλοι ψευδοπροφηται εγερθησονται, και πλυνησουςι πολλας. η δια το πληθυνθωαι τω ανομιαν, ψυγησεται η αγαπη τρηθ πολλων. ο δε υπομεινας εις τελος, ουτ σωθησεται.

σ κ ε.
ε.

κ γ.

κ δ. ηρησαρετ.

Σαββατω, ι ε.

Εκ ε κατα Ματθαιον. η.

Ω καιρω εκεινω, Προσηλθον οι μαθηται τω ου, επιδειξαυ αυτω τοις οικοδομας τερθ. ο δε ιησθς ειπεν αυτοις, ε βλεπετε παντα ταυτα; αμω λεγω υμιν, ε μη αφεθη ουδε λιθος επι λιθον, ος ε μη καταλυθησε. Καθημεν δ ε αυτθ επι του ορου τρηθ ελαιων, προσηλθον αυτω οι μαθηται κατ' ιδιαν, λεγοντες. ειπε ημιν, ποτε ταυτα εσσι; η τι το σημειον τ της παρουσιας, η τ σωτελειας του αιωνος; και αποκριθεισ ο ις, ειπεν αυτοις. βλεπετε, μη ης υμας πλανηση. πολλοι γαρ ελδυσονται επι τω ονοματι μου, λεγοντες, εγω ειμι ο Χειρος, η πολλας πλανησασι. Μελλησετε η ακειν πολεμας, η ακοαα πολεμων. ορατε μη θρηισθε. δει γαρ τα πάντα ημεσθαι, αλλ' επω ερι το τελος. Εγερθησεται γαρ εθνος επι εθνος, η βασιλεια επι βασιλειαν, και εσονται λιμοι, και λοιμοι, η σεισμοι κατα τοπα. παντα δε ταυτα αρχη ωδινων. Τοτε τραδωσουςιν υμαα εις θλιψαι, και αποκτενθσιν υμαα, η εσεσθε μισεμφοι υπο παν-

σ μ β.

σ μ γ.
β.

Πει
της συ
τελειας
του αιω
νος ι ε.

σ μ δ.
α.

Κυριακη, ι ε.

Εκ ε κα Ματθαιον. η γ.

Ω καιρω εκεινω, Νομικος ης προσηλθε τω ιησθ, πειραζων αυτον, η λεγων. διδασκαλε, ποια εντολη μεγαλη εν τω νομω; ο δε ιησθς ειπεν αυτω. αγαπησεις κν τον θεον σε, εν ολητη καρδιασε, η εν ολητη ψυχησε, και εν ολητη διανοιασε. αυτη ερι πρωτη η μεγαλη εντολη. Δευτερα η ομοια αυτη. αγαπησεις τον πλησιον σε, ως σεαυτον. εν ταυταισταισ δυσιν εντολαισ, ολος ο νομος, και οι προφηται κρεμανται. Συνηγμθων δε τρηθ φαρισαίων, επηρωτησεν αυτον ο ιησθς, λεγων. τι υμιν δοκει περι του χειθ; τινος υος ερι; λεγσθ αυτω, του δαβιδ. λεγει αυτοις. πωσ εν δαβιδ ερι πνυματι, κυριον αυ τον καλει, λεγων; ειπεν ο κς τω κωμ, καθθ εκ δεξιων μου, εως αν θεω σθ εχθρες σου, υποποδιον τρηθ ποδων σε. ει εν δαβιδ καλει αυτον κυριον, πωσ υος αυτθ ερι; και εδεις εδυνατο αυτω αποκρηθωαι λογον. εδ ε ετολμησε ης απ' εκεινης της ημερας, επερωτησθ αυτον εκ ετι.

σ κ δ.
ε.
Δαβιδ, ε.

Δαβιδ,
ι θ.

σ κ ε.
β.

Ψαλ.
ρ θ.

Πει
τη επε
ρωτησασ
τος τον ιη
σθν νομικ
θς, υ δ.

σ κ ε.
β.

πολλά ποιείτε . Καὶ προσκαλεσά-
 μινος πάντα τὸν ὄχλον , ἐλέγη αὐ-
 τοῖς . ἀκχέτέμεχ πάντες καὶ σωίετε .
 Οὐδ' ἐν ἐξωθεν τοῦ ἀνθρώπου εἰς
 πορδούμνον εἰς αὐτὸν , ὃ δύναται αὐ-
 τὸν κοινῶσαι , ἀλλὰ τὰ ἐκπορδούμνα
 ἀπ' αὐτοῦ , ἐκεῖνά ἐστὶ τὰ κοινῶσαι τὸν
 ἀνθρώπον . εἰπίς ἐχει ὦτα ἀκχέιν , ἀ-
 κχέτω .

z.

Τῆ δ' . τῆς ιε' . ἐβδομαίδος .

Ἐκ τοῦ κζ Μάρκον . κθ'

Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ . Προσκαλεσάμινος
 ὁ ἰς πάντα τὸν ὄχλον , ἐλέγη αὐτοῖς .
 ἀκχέτέμεχ πάντες καὶ σωίετε . Οὐδ' ἐν-
 ἐσιν ἐξωθεν τοῦ ἀνθρώπου εἰς πορδούμε-
 νον εἰς αὐτὸν , ὃ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι ,
 ἀλλὰ τὰ ἐκπορδούμνα ἀπ' αὐτοῦ ,
 ἐκεῖνά ἐστὶ τὰ κοινῶσαι τὸν ἀνθρώπον .
 Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς οἶκον ἀπὸ τοῦ ὄ-
 χλου , ἐπηρεῶν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ
 αὐτοῦ περὶ τῆς ᾠδραβολῆς . καὶ λέγει
 αὐτοῖς . ἔτω καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοι ἐσθε ;
 Οὐπω νοεῖτε , ὅτι παῦν τὸ ἐξωθεν εἰς
 πορδούμνον εἰς τὸν ἀνθρώπον , ἔ δύ-
 νεται αὐτὸν κοινῶσαι , ὅτι ὅκ εἰς πο-
 ρδύεται αὐτὸς εἰς τὴν καρδίαν , ἀλλ'-
 εἰς τὴν κοιλίαν , καὶ εἰς τὸν ἀφεδρῶνα
 ἐκπορδύεται , καθαρίζον πάντα τὰ
 βρώματα ; Ἐλεγε δ' ἐ , ὅτι τὸ ἐκ τοῦ
 ἀνθρώπου ἐκπορδούμνον , ἐκεῖνο κοι-
 νοῖ τὸν ἀνθρώπον . Ἐσωθεν γὰρ ἐκτῆς
 καρδίας τῆς ἀνθρώπων , οἱ διαλογισ-
 μοὶ οἱ κακοὶ ἐκπορδύονται , μοιχεῖα ,
 πορνεία , φόνοι , κλοπαὶ , πλεονεξία ,
 πονηρία , δόλος , ἀσέλγεια , ὀφθαλ-
 μὸς πονηρὸς , βλασφημία , ὑπερη-
 φανία , ἀφροσύνη , πάντα ταῦτα

SISMANOGLIO

τὰ πονηρὰ ἐσωθεν ἐκπορδύεται , καὶ
 κοινοῖ τὸν ἀνθρώπον . Καὶ ἐκεῖθεν ἀ-
 νασαὶ , ἀπῆλθεν εἰς τὰ μεθόρια Τύρου
 καὶ Σιδῶνος .

Τῆ ε' . τῆς ιε' . ἐβδομαίδος .

Ἐκ ζ καὶ Μάρκον λ'

Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ , ἦλθεν ὁ ἰς εἰς τὰ με-
 θόρια τύρου καὶ σιδῶνος . Καὶ εἰσελθὼν
 εἰς οἰκίαν , ἐδένα ἠθέλε γινῶσαι , καὶ ὅκ
 ἠδυνήθη λαθεῖν . Ἀκχάσασα γὰρ γυ-
 νὴ περὶ αὐτοῦ , ἧς εἶχε τὸ θυγάτερον
 αὐτὸ πνεῦμα ἀκάθαρτον , ἐλθεῖσα προσ-
 σέπεσε πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ . (Ἡ ἰη
 γυνὴ ἐλλῶις Συροφονίκισα τῷ γέ-
 νει) καὶ ἠρώτα αὐτὸν , ἵνα τὸ δαιμόνιον ἐκ
 βάλλῃ ἐκτῆς θυγατρὸς αὐτῆς . Ὁ δ' ἐ
 Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ , ἄφες πρῶτον χορτα-
 θῆσαι τὰ τέκνα , ἐ γὰρ ἐστὶ καλὸν λα-
 εῖν τὸν ἄρτον τῆς τέκνων , καὶ βαλεῖν τοῖς
 κυναρίοις . Ἡ δ' ἐ ἀπεκρίθη , καὶ λέγει αὐ-
 τῷ . ναὶ Κε , καὶ τὰ κυνάρια ὑποκαίτω τ
 τραπέζης ἐσθίει ἀπὸ τῆς ψυχίων τῆς
 παιδίων . Καὶ εἶπεν αὐτῇ , διατὸν
 τὸν λόγον ὑπαγε , ἔξεληλυθε τὸ δαιμό-
 νιον ἐκ τῆς θυγατρὸς σε . Καὶ ἀπελ-
 θεῖσα εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς , εὔρε τὸ δαι-
 μόνιον ἔξεληλυθὸς , καὶ τὴν θυγατέρα
 βεβλημένην ἐπὶ τῆς κλίνης .

Πεὶ τῆς σπ-
ροφονίσο-
σικς, ιε'

ογ'
ε'

Η'

Τῆ ᾠδραβουῆ , τῆς ιε' . ἐβδομαίδος

Ἐκ ζ κατὰ Μάρκον . λβ'

Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ , Παιπόλλε ὄχλου
 ὄντος , καὶ μὴ ἐχόντων τί φαίγωσι , προσ-
 καλεσάμινος ὁ Ἰησοῦς τοῦ μαθη-
 τῆς αὐτοῦ , λέγει αὐτοῖς . ἀπλαγχνί-
 ζομα ἐπὶ τὸν ὄχλον . ὅτι ἦδη ἡμέρας
 τρεῖς προσμύμισοι , καὶ ὅκ ἐχουσι
 τί φαίγωσι . καὶ ἐὰν ἀπολύσω αὐτοὺς
 νήσεις

Πεὶ τῆς
πίπτε
ἀρτων
καθ'

Περὶ τῶν
ἄρτων
καὶ

νήσεις εἰς οἶκον αὐτοῦ, ἐκλυθήσονται
ἐν τῇ ὁδῷ. πνὲς γὰρ αὐτοῦ, μακρόθεν
ἤκασιν. Καὶ ἀπεκρίθησθαι αὐτῷ οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ. ποῦθεν τέρας δυνήσεταιί-
πισ ὡς χορταῖσαι ἄρτον ἐπ' ἐρημίας;
καὶ ἐπὶ ἠρώτα αὐτὸς. πόσους ἔχετε ἄρ-
τους; οἱ δὲ εἶπον, ἑπτὰ. Καὶ παρήγει-
λε τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς γῆς,
καὶ λαβὼν ἑπτὰ ἄρτους, καὶ διχα-
ρισήσας, ἔκλασε, καὶ ἐδίδε τοῖς μαθη-
ταῖς αὐτοῦ, ἵνα παροδώσιν, καὶ παρέθη-
καν τῷ ὄχλῳ. Καὶ εἶχον ἰχθυῖδια
ὀλίγα. καὶ αὐτὰ διλογίσας, εἶπε
παροδῶναι καὶ αὐτὰ. ἔφαγον δὲ, καὶ
ἐχορταίσθησαν, καὶ ἦσαν περισδίματα
κλασμαίων, ἑπτὰ σαρκοῦς. Ἦ-
σαν δὲ οἱ φαγόντες, ὡς τετρακισχίλιοι,
καὶ ἀπέλυσεν αὐτοὺς. Καὶ διψέως
ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τῶν μαθη-
τῶν αὐτοῦ, ἦλθεν εἰς τὰ μέρη δαλμα-
νης.

ΚΕ.

εἶασε διορυγῶσαι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ.
Διὰ τοῦτο, καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἐπιμοι,
ὅτι ἡ ὥρα ἐδοκεῖτε, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἔρχεται.

Ἐκ δὲ καὶ Ματθαῖον. ρε
Κυριακῇ, ιε.

Ἰπεν ὁ κς τῷ παροβολῶ τούτῳ.
Ἀνθρώπος τις ἀποδημῶν, ἐκάλεσε
τοὺς ἰδίους δούλους, καὶ παρέδωκεν αὐ-
τοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. Καὶ ὡ-
μῶν, ἔδωκε πέντε τάλαντα, ὡς δὲ δύο,
ὡς δὲ, ἓν, ἐκάτω κατὰ τὴν ἰδίαν δύνα-
ναμιν, καὶ ἀπεδήμησεν διψέως. Πο-
ροθεῖς δὲ ὅτι πέντε τάλαντα λα-
βὼν, εἰργάσατο ἐν αὐτοῖς; καὶ ἐποίη-
σεν ἄλλα πέντε τάλαντα, ὡς αὐτὸς
καὶ ὅτι δύο, ἐκέρδησε καὶ αὐτὸς ἄλλα
δύο. ὁ δὲ τὸ ἐν λαβὼν, ἀπελθὼν ὤρυ-
ξεν ἐν τῇ γῇ, καὶ ἀπέκρυψε τὸ ἀργύ-
ριον ὑπὸ κῦ αὐτοῦ. Μετὰ δὲ χρόνον
πολὺν, ἔρχεται ὁ κύριος τῶν δούλων
ἐκείνων, καὶ σωμαίρει λόγον μετ' αὐ-
τῶν. Καὶ παροσελθὼν ὅτι πέντε τάλ-
αντα λαβὼν, παροσελθὼν ἄλλα
πέντε τάλαντα, λέγων. κς, πέντε
τάλαντά μοι παρέδωκας, ἴδε ἄλλα
πέντε τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς.
Ἐφη δὲ αὐτῷ ὁ κς αὐτοῦ. ὁδοῦλε
ἀγαθὲ καὶ πιστὲ, ἐπὶ ὀλίγα ἡς πικρὸς,
ἐπὶ πολλῶν σε κακοήσῳ. εἰσελθε
εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. Παροσελ-
θὼν ὅτι καὶ ὅτι δύο τάλαντα λα-
βὼν, εἶπε. κς, δύο τάλαντά μοι παρέ-
δωκας, ἴδε ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρ-
δησα ἐπ' αὐτοῖς. Ἐφη αὐτῷ ὁ κς
αὐτοῦ. ὁδοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστὲ.
ἐπὶ ὀλίγα ἡς πικρὸς, ἐπὶ πολλῶν σε
Ευαγγέλιον. Ε. κα-

σε δ.
β.

Περὶ τῶν
τάλαν-
των
λαβόντων
εἰς

Δ.

Σαββάτω, ιε.

Ἐκ δὲ κατὰ Ματθαῖον. ρα.

Ἰπεν ὁ κς, Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ
παρέλθῃ ἡ ἡμέρα αὕτη, ἕως ἂν πάντα
ταῦτα γένηται. Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ πα-
ρελθούσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ πα-
ρέλθωσι. Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκεί-
νης καὶ τῆς ὥρας, οὐδεὶς οἶδεν. οὐδὲ οἱ
ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν, εἰ μὴ ὁ πατήρ μου
μόνος. Ὡς περὶ δὲ αἱ ἡμέραι τοῦ νῶε,
ὕτως ἔσται καὶ ἡ παρεσοία τοῦ ἀνθρώ-
που. Γρηγορεῖτε ἔν, ὅτι οὐκ οἴδατε
ποία ὥρα, ὁ κύριος ὑμῶν ἔρχεται.
ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ἡδὲ ὁ οἰκο-
δεσπότης ποία φυλακῇ ὁ κλέπτης
ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἂν, καὶ οὐκ ἂν

σε δ.
β.

σε δ.
β.

Διακο
σι

ργ.
σε γ.
β.

Ευαγγέλιον

καταθήσω, εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἐν τάλαντον λαβὼν, εἶπε. κύριε ἔγνωσον, ὅτι σκληρὸς εἶ ἀνὸς, φερίζων ὅπως ὄκ' ἔσπειρας, καὶ σιωάγων, ὅθεν οὐ διεσκόρπισας, καὶ φοβηθεῖς, ἀπελθὼν ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ γῆ, ἴδ' ἔχεις τὸ σόν. Ἀποκριθεὶς ὁ κύριος αὐτῷ, εἶπεν αὐτῷ, πονηρὸς δ' ἔσθι καὶ ὀκνηρὸς, ἦδεις ὅτι φερίζω ὅπου ἔκ' ἔσπειρα, καὶ σιωάγω ὅθεν ἔ διεσκόρπισα, ἔδει ἔτισε βαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου τοῖς πεπεσμένοις, καὶ ἐλθὼν ἐγὼ, ἐκομισάμην αὐτὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ. ἄραγε ἔτι ἀπ' αὐτῷ τὸ τάλαντον, καὶ δότε τῷ ἔχοντι τὰ δέκα τάλαντα. Τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ δοθήσεται, καὶ περισσεύσεται, ἀπὸ δὲ ἧς μὴ ἔχοντος, καὶ ὁ δοκεῖ ἔχειν, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτῷ. καὶ τὸν ἀχρεῖον δ' ἔσθι ἐκβάλλετε εἰς τὸ σκότος τοῦ ἔξωτερον. ἐκεῖ ἔσθι ὁ κλαυθμὸς, καὶ ὁ βρυγμὸς τῆς ὀδόντων. Ταῦτα λέγων ἐφώνει. ὁ ἔχων ὦτα ἀκούει, ἀκούτω.

Σαββάτω, ιζ'.

Ἐκ δ' κατὰ Ματθαῖον. ρδ'

Ἰπεν ὁ κύριος, τὴν ὁδοβολῶ ταύτῃ. Ὡς μοι ὡσθι ἡ βασιλεία τῆς ἐνῶν, δέκα παρθένοις, αἵτινες λαβῶσαι τὰς λαμπάδας αὐτῆς, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμφίου. Πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῆς φρόνιμοι, καὶ πέντε μωραὶ. αἵτινες μωραὶ λαβῶσαι τὰς λαμπάδας αὐτῆς, ἔκ' ἔλαβον μετ' ἑαυτῆς ἔλαιον. Αἱ δὲ φρόνιμοι, ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῆς, μετ' ἑαυτῆς λαμπάδων αὐτῶν. Χερνίζοντος ὁ νυμφίου

Περὶ τῶν ἐκ τῆς ἀποστολῆς

φίος, ἐνύραξαν πάσαι, καὶ ἐκάθουδον. Μέσης δὲ νυκτὸς, κραυγὴ γέγονεν, ἴδ' ὁ νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχουθε εἰς ἀπάντησιν αὐτῷ. Τότε ἠγέρθησαν πάσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναί, καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν, Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φερνίμοις εἶπον. δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ὑμῶν, σβέννυνται. Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι λέγουσαι, μήποτε ὄκ' ἀρκέσθι ἡμῖν καὶ ὑμῖν, πορεύεσθε δὲ μάλλον, πρὸς ὃν πωλῶντας, καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. Ἀπὸ χερνίζων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ νυμφίος, καὶ αἱ ἔτοιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτῷ εἰς ὃν γάμος, καὶ ἐκλείθη ἡ θύρα. Τ' αὐτῶν δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι, λέγουσαι. κέ, κέ, ἀνοίξου ἡμῖν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν. ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἔκ' οἶδα ὑμᾶς. Γρηγορεῖτε ἔτι, ὅτι ἔκ' οἶδατε τὴν ἡμέραν, καὶ ὁ ἔξωτος αὐτῶν ἐρχεται.

Κυριακῇ, ιζ'. Τῆς χαναναίας.

Ἐκ δ' κατὰ Ματθαῖον. ξβ'

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξῆλθεν ὁ κύριος εἰς τὰς μερὲς τυρῆ καὶ σιδῶνος. Καὶ ἰδὴ γυνὴ χαναναία ἀπὸ τῶν ὀρέων ἐκεῖνων ἐξῆλθῶσα, ἐκραύγασεν αὐτῷ, λέγουσα. ἐλέησον με κέ, καὶ δαβὶδ, ἡ θυγατήρ μου κακῶς δαιμονίζεται. Ὁ δὲ ἔκ' ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτῷ, ἠρώτων αὐτὸν, λέγοντες. ἀπόλυσον αὐτήν. ὅτι κράζει ὀπίσθεν ἡμῶν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν. ὄκ' ἀπεσάλλω, εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα

Περὶ τῆς χαναναίας

ἐν τῷ

τα οἴκη ἰήλ. Ἡ δὲ ἐλθῶσα, προσε-
κύνησεν αὐτῷ, λέγουσα, κὲ βοήθει-
μοι. Οἱ δὲ δούλοὶ αὐτῆς, εἶπεν. Ὅχι ἐστὶ
καλὸν, λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων,
ἢ βαλεῖν τοῖς κυναεῖοις. Ἡ δὲ εἶπε,
ναὶ κέ, καὶ γὰρ τοὶ κυναεῖοι, ἐδίδει ἀ-
πὸ τῆς ψυχῆων τῆς πίπτόντων ἀπὸ τῆς
τραπέζης τῶν κυνῶν αὐτῆς. Τότε ἀ-
ποκλειθεὶς οἷς, εἶπεν αὐτῇ. ὦ γύναι,
μεγάλησθε ἡ πίστις, ἡρηθήτω σοὶ ὡς θέ-
λεις. Καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς, ἀπὸ
τῆς ὥρας ἐκείνης.

Χρὴ γινώσκειν τὸ διαγγέλιον τοῦ χα-
ναναίας, διὰ τὸ πολλάκις γίνεσθαι ἐ-
ξώπαχα, ὡδὲ μὴ εἰ χωρεῖ.

ΕΥΡΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΑΞΙΝ
τῶν κεφαλαίων τῶν ὕφους τῶν
καὶ Ματθαίου ἁγίου
Εὐαγγελίου.

- Α.** α. Α'. Γενίω. κ δ'. Συναγωγή καὶ μέρος τι ἐκ τῶ δ'.
- β. Β'. Σιπτεμβεῖω. κ γ'.
- γ. Γ'. Μαρτίω. κ β'.
- δ. Δ'. Σιπτεμβεῖω ἢ ἑαὶ ὀκτωβρίω τῶν ἰουλιῶ. κ δ'.
- Β.** ε. Ε'. Δεκεμβεῖω, κ δ'. α. ἀπὸ τῆς ἐπιγραφῆς.
- ς. Γαίνω. α. Συναγωγή
- ζ. Ζ'. ἢ Ἡ' φεβρουαρίω. ἢ γ'. ἀπὸ τῆς ἐπιγραφῆς.
- η. Η'. ἢ Ἰ' φεβρουαρίω. ἢ δ'. ἀπὸ τῆς ἐπιγραφῆς.
- Γ.** θ. Θ'. Γαίνω. α. Συναγωγή
- ι. Ι'. Τῆ β'. τῆς α. ἐβ.
- ιδ. ΙΑ'. Τῆ γ'. τῆς α. ἐβ.
- ιε. ΙΒ'. Τῆ δ'. τῆς α. ἐβ.
- ιη. ΙΓ'. Τῆ ε'. τῆς α. ἐβ.
- Δ.** ιδ. ΙΔ'. Τῆ ς'. τῆς α. ἐβ.
- κδ. ΙΕ'. Σαββάτω, ἢ α. ἀπὸ τῆς ἐπιγραφῆς.
- κς. Ις'. Τῆ δ' αὐτῆρα τῆ δ' α. ἀπὸ τῆς ἐπιγραφῆς.
- κθ. Ιζ'. Κουελακῆ, α.
- λγ. ΙΗ'. Τῆ γ'. τῆς β. ἐβ.
- λζ. ΙΘ'. Σαββάτω, ἢ α. ἀπὸ τῆς ἐπιγραφῆς.
- Ε.** κ. Κ'. Σαββάτω, ἢ α. ἀπὸ τῆς ἐπιγραφῆς.
- κα. ΚΑ'. Τῆ δ'. τῆς β. ἐβ.
- μα. ΚΒ'. Σαββάτω, ἢ α. ἀπὸ τῆς ἐπιγραφῆς.

ἀναγινώσκεισθαι εἰς τὸ σαββατοκυ-
εῖακον τοῦ ματθαίου, ὅπως ἀνα-
γινώσκειται ἡ ι ζ'. Ἐματθαίου κυ-
ελακῆ. ἀναγινώσκειται ἡ εἰς τὸ κ' λυ-
καῖ, τῆ περὶ τῶν φαρισαίων ἢ τῶν τελῶν
κυελακῆ εἶπε ἀρα λείψει εἰς τὸ κατὰ
λυκαῖ, κυελακῆ, διὰ τὸ μὴ γίνεσθαι
τὸ πάχα.

Τὸ δὲ κ' λυκαῖ ἅγιον διαγγέλιον ἀρ-
χεταὶ ἀναγινώσκεισθαι, ἀπ' ἀρχῆς τῆ
μ' τῶν ὕψωσιν β'. ἐν ὅλαις ἐβδομά-
σι, ι β'. ἀπ' ἀρχῆς δὲ τῆς ι γ'. ἐβδο-
μάδος τὸ κατὰ μάρκον ταῖς πέντε ἡ-
μέραις. τοῖς δὲ σαββάσι ἢ ταῖς κυ-
ελακαῖς. πάλιν ὀλυκαῖς.

- μγ. ΚΓ'. Τῆ ε'. τῆς β. ἐβ.
- μς. ΚΔ'. Εἰς ἱεράρχας.
- ν. ΚΕ'. Τῆ β'. τῆς γ. ἐβ.
- νδ. Κς'. Κουελακῆ β.
- νε. ΚΖ'. Τῆ γ'. τῆς γ. ἐβ.
- ςγ. ΚΗ'. Τῆ δ'. τῆς γ. ἐβ.
- ςε. ΚΘ'. Σαββάτω, ἢ α. ἀπὸ τῆς ἐπιγραφῆς.
- ςζ. Λ'. Τεττῆ κυελακῆ.
- ςθ. ΛΑ'. Τῆ ε'. τῆς γ. ἐβ.
- ογ. ΛΒ'. Τῆ ς'. τῆς γ. ἐβ.
- οδ. ΛΓ'. Τῆ β'. τῆς δ. ἐβ.
- οε. ΛΔ'. Τῆ γ'. τῆς δ. ἐβ.
- ος. ΛΕ'. Κουελακῆ, ἢ α. ἀπὸ τῆς ἐπιγραφῆς.
- οθ. Λς'. Σαββάτω, ἢ α. ἀπὸ τῆς ἐπιγραφῆς.
- πγ. ΛΖ'. Τῆ δ'. τῆς τεττῆ τῆς ἐβδομῆς.
- πδ. ΛΗ'. Κουελακῆ, ἢ α. ἀπὸ τῆς ἐπιγραφῆς.
- πς. ΜΑ'. Σαββάτω, ἢ α. ἀπὸ τῆς ἐπιγραφῆς.
- μ. ΜΑ'. Τῆ ε'. τῆς δ. ἐβ.
- μγ. ΜΒ'. Τῆ ς'. τῆς δ. ἐβ.
- μδ. ΜΓ'. Τῆ β'. τῆς ε. ἐβ.
- μς. ΜΔ'. Τῆ γ'. τῆς ε. ἐβ.
- μη. ΜΕ'. Αὐγουστῶν, ἢ α. ἀπὸ τῆς ἐπιγραφῆς.

SISMANOGLIO MEGALOTO

Ζ.
Η.
Θ.

π δ' ε' Μς'. Σαββάτω, ή. λα. πει τὸ σελωλιαζόμενος, μα. λθ'. μαρ. κς'.
 ρ α' ΜΖ'. Τῆ δ' τῆς ε' εβ. λ β'. πει τῆς δ' χαλογιαζομένων τῆς μείζων. μα. λ ζ'. μαρ. κς'.
 ρ γ'. Τῆ ε' τῆς ε' εβ. λ γ'. πει τὸ ἐπὶ τρεπομῆου ἀκολουθεῖν. ματ δ' ι'.

I. ρ ζ'. Ν'. Τῆς δ' ή. εβ. λ δ'. πει τ' ἀναδειχθέντων.
 ρ ις'. ΝΑ'. Οὐκωβείω, ή.
 ρ ιθ'. ΝΒ'. Τῆ β' τῆς ε' εβ.
 ρ κ α'. ΝΓ'. Κυριακῆ, οὐδοη. λ ε'. πει τὸ ἐπερωτίσαντος τ' κν' νομίμω. μ. νδ'. μα. λθ'.
 λς'. πει τὸ ἐμπεσοντος εἰς τὰς.

IA. ρ λ β'. ΝΔ'. Σεπτεμβείω, ή. Συναπῆι κν' εκ τῆ, νή.
 ρ κ γ'. ΝΕ'. Τῆ γ' τῆς ε' εβ. λ ή'. πει τῆς προσδύχης.
 ρ κ ε'. Νς'. Τῆ δ' τῆς ε' εβ. λ ς'. πει τὸ ἔχοντος δαιμόνιον κωφόν ματ. κ β'.
 ρ κς'. ΝΖ'. Τῆ ε' τῆς ε' εβ.

ρ λ'. ΝΗ'. Τῆς τῆς ε' εβ. μ'. πει τῆς τῆς ὄχλως ἐπα- Διακοπή σεπ- ταμβείω, ή. μα. πει τῆς αἰτούντων ση- μείων ματ. κ γ'.
 ρ κ β'. ΝΘ'. Τῆ β' τῆς ζ' εβ.

IB. ρ λ δ'. Ξ'. Τῆ γ' τῆς ζ' εβ. μ β'. πει τὸ φαρισαῖς τοῦ καλέσαντος τ' ιν'.
 ρ λ ζ'. ΞΑ'. Τῆ δ' τῆς ζ' εβ. μ γ'. πει τὸ καλανισμὸς τῆς ρομικῶν.
 ρ μ'. ΞΒ'. Τῆ ε' τῆς ζ' εβ. μ δ'. πει τῆς ζύμης τῆς φα- ρισαίων λα. λδ'. μαρ. κ β'.
 ρ μ θ'. ΞΓ'. Τῆς τῆς ζ' εβ. μ ε'. πει τὸ θέλοντος μεεί- σασαι τὴν κληρονο- μίαν.
 ρ μς'. ΞΔ'. Τῆς νοεμβείω, ή.
 ρ μ θ'. ΞΕ'. Τῆ β' τῆς ή. εβ.
 Συναπῆι κν' μέ- ρος εκ τῆς ζ' εβ.

ρ ν'. Ξς'. Κυριακῆ, ς'. Διακοπή τῆς β' τῆς ή. εβ.
 ρ ν α'. ΞΖ'. Σαββάτω, ι α'.
 ρ ν ζ'. ΞΗ'. Τῆ γ' τῆς ή. εβ.
 ρ ν θ'. ΞΘ'. Τῆ δ' τῆς ή. εβ. μ ζ'. πει τ' γαλιλαίων κν' τ' ἐν τῆς σιλωάμ.
 ρ ζ γ'. Θ'. Τῆ ε' τῆς ή. εβ. μ ή'. πει τῆς ἐχέσης πνύ- ματα ἀδτε.
 μ θ'. πει τ' παραβολῶν. μα. μαρ. θ. ν. κ. πει τ' ἐπερω- τήσαντος εἰ ὀλίγοι οἱ σω- τῆς ή. εβ. πει τῆς εἰπόντων τῆς ιν' ἡ ράδευ.
 ρ ος'. ΟΔ'. Σαββάτω, δε- κατῶριτω. ν β'. πει τὸ ὑδρωτικῶ.
 ν γ'. πει τὸ μὴ ἀγαπαῖν τὰς πρωτοκλισίας.

IG. ρ ζ ε'. ΟΑ'. Κυριακῆ, ε'.
 ρ ζς'. ΟΒ'. Σαββάτω, δε- κατῶριτω. μ θ'. πει τ' παραβολῶν. μα. μαρ. θ. ν. κ. πει τ' ἐπερω- τήσαντος εἰ ὀλίγοι οἱ σω- τῆς ή. εβ. πει τῆς εἰπόντων τῆς ιν' ἡ ράδευ.
 ρ ος'. ΟΔ'. Σαββάτω, δε- κατῶριτω. ν β'. πει τὸ ὑδρωτικῶ.
 ν γ'. πει τὸ μὴ ἀγαπαῖν τὰς πρωτοκλισίας.

IA. ρ π'. ΟΕ'. Τῆ β' τῆς θ' εβ. ν δ'. πει τῆς καλυμένων ἐν τῆς δειπνω ματ. ι α'.
 ρ π α'. Ος'. Κυριακῆ ἐνδε- κάτη. ν ε'. παραβολὴ πει οἰκοδο- μῆς πύργω.
 ρ π β'. ΟΖ'. Τῆ γ' τῆς θ' εβ. νς'. πει τ' ρ. τωροβάτων πα- ρ α'. πει τὸ ὑποδημήσαντος εἰς χώραν μακρὰν.
 ν ή'. πει τὸ οἰκονόμω τῆς ἀ- δικίας.

IE. ρ τς'. ΟΗ'. Τῆ δ' τῆς θ' εβ. ν ζ'. πει τὸ ὑποδημήσαντος εἰς χώραν μακρὰν.
 ρ υ'. ΟΘ'. Κυριακῆ, τὸ ἀ- σάτω. ν ή'. πει τὸ οἰκονόμω τῆς ἀ- δικίας.
 Π'. Τῆ ε' τῆς θ' εβ.
 ΠΑ'. Σαββάτω, ι δ'.

IS. ρ υ γ'. ΠΒ'. Τῆς τῆς θ' εβ.
IZ. ρ υ ζ'. ΠΓ'. καὶ μέρος ἀπὸ τῆς γ'.

ΠΓ'. Κυριακῆ, ε'. ν θ'. πει τὸ πλεσίω λαζά- ρω.
 ζή Διακοπή.
 Τῆς τ' ε' εβ.

ρ υ ή'. ΠΔ'. Σαββάτω, ι ι'.
 σ α'. ΠΕ'. Κυριακῆ, ι β'.
 σ β'. Πς'. Τῆ β' τῆς ι' εβ.
 σ ζ'. ΠΖ'. Τῆ γ' τῆς ι' εβ.
 σ ι δ'. ΠΗ'. Σαββάτω, ις'.
 σ ι ε'. ΠΘ'. Κυριακῆ, ις'.
 ζ α'. πει τῆς δέκα λεπρῶν.
 ζ β'. πει τὸ κειτὸ τῆς ἀδι- κίας.
 ζ γ'. πει τὸ ἐπερωτίσαντος τ' κν' νομίμω. μ. νδ'. μα. λθ'.
 ζ δ'. πει τὸ ἐμπεσοντος εἰς τὰς.

IΗ.

σ ις'. υ'. Τῆ δ' τῆς ι' εβ.
 σ κ α'. Συναπῆι κν' μέ- ρος εκ τῆς ζ' εβ.
 σ κ β'. υ α'.

σ κ θ'. υ Α'. Κυριακῆ, ι γ'.
 ζ ή'. πει τὸ ἐπερωτίσαντος πλεσίω τὸν ἰησοῦν. μα. μαρ. κ δ'.
 σ κ δ'. υ Γ'. Κυριακῆ, δεκά- τη, δ'.
 ζ δ'. πει τὸ τυφλῶ. ματ θ. μ δ'. μαρ. λ α'.

IO.

σ κ ε'. υ Δ'. Κυριακῆ, ι ε'.
 σ κ ή'. υ Ε'. Τῆς τῆς ιζ' εβ. ζ ε'. πει τὸ ζακχαῖς.
 ζς'. πει τὸ τωροδέντος λαβεῖν αὐτ' βασιλείαν.
 σ λ β'. υς'. Τῆ β' τῆς τυρο- φάγω. ζ ζ'. πει τὸ λαβόντος δέ- κα.
 ζ η'. πει τὸ πόλυ. μα. μ ε'. μαρ. λ β'. ἰωάν. δ'.

σ λ δ'. υ Ζ'. Τῆ β' τῆς ι α' εβ.
 σ λ ή'. υ Η'. Τῆ γ' τῆς ι α' εβ.
 σ μ'. υ Θ'. Τῆ δ' τῆς ι α' εβ.

K.

σ μ α'. Ρ'. Τῆ ε' τῆς ι α' εβ. θ'. πει τὸ ἀμπελωνος παρα- βολὴ ματ. ν. μαρ. λ ζ'.
 σ μ β'. ΡΑ'. Τῆς τῆς ι α' εβ. θ α'. πει τῆς ἐγκαθέντων δ' ε' τ' κλύσον. μα. ν β'. μαρ. λ ή'.
 ΡΒ'. Τῆ β' τῆς β' εβ. θ β'. πει τ' σαδ. μ. ν γ'. μ λ ή'.
 θ γ'. πει τὸ πῶς ὑὸς δ' α' δ' ἐ- σὶν ὁ χς' μνέ. μ α. μ'.
 ο α'. πει τῆς πὲ δύο λεπτῶ βαλέσης. μαρ. μ α'.

σ μ γ'. ΡΑ'. Τῆς τῆς ι α' εβ. θ α'. πει τῆς ἐγκαθέντων δ' ε' τ' κλύσον. μα. ν β'. μαρ. λ ή'.
 ΡΒ'. Τῆ β' τῆς β' εβ. θ β'. πει τ' σαδ. μ. ν γ'. μ λ ή'.
 θ γ'. πει τὸ πῶς ὑὸς δ' α' δ' ἐ- σὶν ὁ χς' μνέ. μ α. μ'.
 ο α'. πει τῆς πὲ δύο λεπτῶ βαλέσης. μαρ. μ α'.

σ μς'. ΡΓ'. Σαββάτω, ι ζ'. θ δ'. πει τῆς πὲ δύο λεπτῶ βαλέσης. μαρ. μ α'.

KA.

σ μ θ'. ΡΔ'. Τῆ δ' τῆς β' εβ. θ ε'. πει τ' σιωπηλίας. ματ. γς'. μαρ. μ β'.

ΡΕ'. Ρς'. ΡΖ'. Τῆ β' τῆς α' εβ. ρς'. πει τὸ πάχα. μα. ζ γ'. μαρ. μ ε'. ο ζ'. πει τῆς φιλονοκησάντων τῆς μεί- ζων ματ. ο ή'. πει τῆς ὁξυαίσεως τῆς σα- τανῆς, μα. ζς'. μαρ. μ ζ'.

KB.

ΡΗ'. Τῆς τῆς ι β'. εβ. ζ ή'. πει τὸ ἐπερωτίσαντος τ' κν' νομίμω. μ. νδ'. μα. λθ'.
 σ π'. ΡΘ'. Τῆ γ' τῆς τυρο- φάγω. ρ θ'. πει τῆς παρήρόδε ἐξυ- θενήσεως.
 ι α'. ΡΙ'. Τῆ ε' τῆς τυροφά- γου. π'. πει τῆς κοπιόμω ὠν γυ- γαικῶν.

KG.

τ ι ζ'. ΡΙΑ'. Τῶν ἀγίων πα- τέρων. κ ή. Δια- κοπή τῆς τῆς εβ. π β'. πει τῆς αἰτήσεως τοῦ κυριακῆ σώματος ματ. ζ'. μαρ. μ ή'. ἰωάν. ι ή'.

KΔ.

τ λς'. ΡΙΒ'. Ἐσθρον δ'.
 τ λ θ'. ΡΙΓ'. Ἐσθρον ε'.
 τ μ'. ΡΙΔ'. Ἐσθρονς.

ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΑΓ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ

Λυκά κτ' σωφροσύνη.

Λουκάς ο ἰατρός Ἀρτιοχᾶς, καθὼς τὰ συγγράμματα αὐτῶν δηλοῖ, τῶν Ἑλληνικῶν ἔκ-
 ἄπειρος, ὡς δαδῆς Παῦλος τῶν Ἀποστόλων, Σπάσης αὐτῶν τῆς ἀλλοδαπῆς ἀκό-
 λυτος, σινέταξεν ἀπὸ ἐλίου, περὶ δὲ αὐτὸς ὁ Παῦλος, ἀπερείλαμψεν φησὶ σὺν αὐ-
 τῶ τὸν ἀδελφόν, ἔο' ἔπαιμος ἐν τῷ ἀγγελίῳ κτ' πάσας τὰς ἐκκλησίας. Σὺ πρὸς
 τὴν κολασαίαν, ἀσπάζεται ὑμᾶς Λυκάς ὁ ἰατρός ὁ ἀγαπητός. Σὺ πρὸς Τιμόθεον,
 Λυκάς ὅτι μετ' ἐμὲ μόνος. Σὺ ἔδοξεν δὲ ἔξεδωκε τεῦχος ἕξαιρέτου, ἑπιγραφῶν πρᾶ-
 ξεις ἀποστόλων, ἃ ἡ ἰστορία ἕως διετείας διάγοντος ἐν τῇ ῥώμῃ Παῦλος ἐκτείνεται,
 τετάρτη, ἕως τετάρτου μέρους ἐμιαυτῶ. ἀφ' ὧν πεπεύσμεθα, ἐν τῇ αὐτῇ πόλει τὴν βί-
 βλον σωτετάχθαι. ἢ γὰρ περίοδος Παῦλος Σθένεος, ἐπὶ τῷ μῦθῳ ὡς αμείλιος ὄντος
 βασιλευσθέντος, εἰς τὰς ἀποκρύφους γραφὰς ψηφισθήσεται. ἔδὲ γὰρ ἐμειχῶν τὸν
 ἀχώριστον τῶν ἀποστόλων μεταξὺ τῶν λοιπῶν αὐτῶν πράξεων τῶν ἡμερικῶν. ἀλλὰ καὶ
 τὸν τριτοῦ ἐκεῖνον τὸν χρόνον, ἀναφέρει πρεσβυτέρου τιμα ἐν τῇ ἰστίᾳ, ὡς δαδῆ
 Παῦλος τῶν ἀποστόλων ἐλεγχθέντα ἑπιῖωσθαι, οἷα παρ' αὐτῶν σωταγείσης βίβλου,
 ὁμολογηκῶν φίλῳ κατεχόμενον Παῦλος, τῶν πεποικηκῶν. διὸ ἐκβεβλήθη
 τῶν τινῶν ὑπολαμψῶν. ὅσα κίς γὰρ Παῦλος ἐν ταῖς οἰκείαις ἑπιῖωσθαι λέγει,
 κτ' τὸ ἀπὸ ἐλίου μου, δηλοῦν περὶ τῶν τάχους τῶν κτ' Λυκάς σημαίνει, ἐπὶ Λυκάς ἔμ-
 ονον παρὰ τῶν ἀποστόλων Παῦλος μεμαθῆναι τὸ ἀπὸ ἐλίου, οἷα μτ' τῶν κυρίων τιμι-
 καῦτα ἐν τῷ σώματι μὴ γυνομένης, ἀλλὰ Σὺ παρὰ τῶν λοιπῶν ἀποστόλων, ὅπερ καὶ
 αὐτὸς ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν ἰδίων σωτάγματος περιφασῶς λέγει. καθὼς παρέδωκα ἡμῖν οἱ
 ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται. τοιγαρὶν τὸ ἀγγελίον, καθὼς ἀκήκοσεν ἔγραψε. τὰς δὲ πρᾶ-
 ξεις τῶν ἀποστόλων, καθὰ ἰσώρησεν αὐτὸς, ἐπὶ σινέταξεν. Ἡμέχθῃ τὰ λείψανα
 αὐτῶ, Σὺ πετέθῃ ἐν κωμσαπτινῆ πόλει. εἰς τὴν πόλιν τῶν εἰκοσῶ Κωμσαπτινοῦ ἐ-
 μιαυτῶ, τὸ τέτυ σῶμα, μτ' τῶν λείψανων ἀνδρῶν τῶν ἀποστόλων μετῶν χθῆ.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΒΙΟΣ ΕΚ ΤΗΣ ἑΠΙΣΤΟΛΗΣ

μάρτυρος καὶ Τυρίων Ἐπισκόπου Σινώφως.

Λουκάς ὁ ἀπὸ ἐλίου, ἀρτιοχᾶς μὲν τὸ γένος, ἰατρός δὲ τὴν τέχνην, συ-
 μεγράφατο δὲ τὸ μὲν ἀπὸ ἐλίου, κατ' ἑπιῖωσθαι Πέτρος τῶν ἀποστόλων. Ταῖς
 δὲ πράξεις τῶν ἀποστόλων κατ' ἑπιῖωσθαι Παῦλος τῶν ἀποστόλων. σινάπεδῆμῃσε γὰρ
 τοῖς ἀποστόλοις Σμάλις τῶν Παύλων, ἔμνημοῦσας ὁ Παῦλος, ἔγραψεν ἐν ἐ-
 πιῖωσθαι. ἀσπάζεται ὑμᾶς Λυκάς ὁ ἰατρός ὁ ἀγαπητός ἐν κυρίῳ. Ἀπέθαμε δὲ ἐν
 ἐφέσῳ, Σὺ τὰ φηκῆ. μετετέθῃ δὲ ἕξδοξεν ἐν κωμσαπτινῆ πόλει μτ' Σὺ Ἀνδρῶν καὶ
 τιμοθέων τῶν ἀποστόλων, κτ' καιρῶν κωμσαπτινῆ βασιλέως, ἢ κωμσαπτινοῦ τοῦ
 μεγάλου.

ΘΑΠΙΟΣ ΔΟΥΚΑΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΤΟΥ ΝΕΟΤ ΕΤΟΥΣ.

Εκ του κς Λυκαῦ.

Ω καιρῷ ἐκεῖνω, Ἡρώδης ὁ τετραρ-
 χης, ἐλεγχόμενος ὑπὸ ἰωάννη περὶ
 Ἡρωδιάδος τῆς γυναίκος ἔαδελφού
 αὐτοῦ, καὶ περὶ πάντων ὧν ἐποίησε ποιη-
 ρῶν ὁ Ἡρώδης, προσέθηκε καὶ ἔτο ἐπὶ
 πᾶσι, καὶ κατέκλεισε τὸ ἰωάννην ἐν
 τῇ φυλακῇ. Ἐγένετο ἰ σὺ βαπτι-
 σθῆναι ἅπαντα τὸν λαόν, καὶ ἰὺ βαπτι-
 σθέντος, καὶ προσερχομένων, ἀνεωχθῆναι
 τὸν ἔρανον, καὶ καταβῆναι τὸν πνῦμα
 τὸ ἅγιον, σωματικῶς εἶδεν, ὡσεὶ περι-
 τεραῖν ἐπ' αὐτὸν. καὶ φωνῶν ἔξ ἔρανος
 ἡμέρας, λέγουσαν. σὺ εἶ ὁ υἱὸς μου ὁ
 ἀγαπητός, ἐν σοὶ ἠυδόκησα.

Τῆ γ. τῆς α. ἐβδομάδας.

Εκ του κς Λυκαῦ.

Ω καιρῷ ἐκεῖνω, Ἡ νό ἰς, ὡσεὶ ἐπὶ
 τεράκοντα, ἀρχόμενος ὧν, ὡς ἐνομίζε-
 το υἱὸς, ἰωσήφ, τῆ ἡλεί, τοῦ ματθαῦ,
 τοῦ λαοῦ, ἔ μελχι, ἔ ἰαννα, τοῦ ἰω-
 σήφ, τοῦ ματθαίου, ἔ ἀμῶς, τοῦ
 ναῦ, τοῦ ἐσλί, τοῦ ναῦ, τοῦ μααθ,

Εὐαγγέλιον

τοῦ ματθαίου, τοῦ ἐλιακίμ, τοῦ σε-
 μεῖ, τοῦ ἰωσήφ, τοῦ ἰάδα, ἔ ἰωανναῖ,
 ἔ ῥησα, τοῦ ζορβάβελ, τοῦ σαλα-
 φηλ, ἔ νερι, ἔ μελχι, τοῦ ἀδδῖ, τοῦ
 κοσαμ, ἔ ἐλβωδαμ, τοῦ ἦρ, τοῦ ἰω-
 σή, τοῦ ἐλκίζερ, τῆ ἰωρεῖμ, τῆ ματθαῖ,
 τῆ λαοῦ, τῆ συμεῶν, τῆ ἰάδα, ἔ ἰω-
 σήφ, τῆ ἰωναῖ, τῆ ἐλιακίμ, ἔ μελεῖ,
 τῆ μαρναν, τῆ ματθαῖ, τῆ ναθαν, τῆ
 δαβιδ, τῆ ἰεσαῖ, τῆ ὠβιδ, τοῦ βιζ, τῆ
 σαλμων, τῆ ναασων, τῆ ἀμινα-
 δάβ, τῆ ἰωραῖ, τῆ ἰωραῖ, τοῦ ἐσ-
 ρῶμ, τῆ φαρῖς, τῆ ἰάδα, τῆ ἰακώβ,
 τῆ ἰσαακ, τῆ ἀβραῖμ, τῆ θάρρα, τῆ
 ναχώρ, τῆ σεργῶχ, τῆ ῥαχάβ, τῆ
 φαλέκ, τῆ ἔβερ, τῆ σαλα, τῆ καϊ-
 ναῦ, τῆ ἀρφαξάδ, τῆ σὴμ, τῆ νῶε, τῆ
 λάμεχ, τῆ μαθσαλά, τῆ ἰωῶχ, τῆ
 ἰάρεδ, τῆ μελελεήλ, τῆ καϊαῖ, τοῦ
 ἐνώς, τῆ σὴθ, τῆ ἀδάμ, τῆ θεοῦ. Ἰς
 δὲ πλήρης πνεύματος ἁγίου, ὑπέγρα-
 ψεν ἅπαντα τὰ ἰορδάνη, καὶ ἦγετα ἐν τῇ
 πνίει τὴν ἔρημον.

Evangelio.

F 4 ζι

π ή

Τη δ. της α. εβδομάδος.

Εκ ε κ Λυκαϊν. ιβ.

Παι ει σατιρος ζ.

15. β. 15. ε.

Δατ. η.

99 99

99

Δατ. ζ. και ι.

καλ. η.

99 99 99 99 99

Ω καιρω εκείνω, Ἰπέρεψεν οἷς ἀπὸ τοῦ ἰορδάνη, ἢ ἦγετο ἐν τῷ πνεύματι, εἰς τὴν ἔρημον ἡμέρας τεσσαράκοντα πειρασμῶν ὑπὸ τοῦ διαβόλου. Καὶ ἐκέφαρχεν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. καὶ συνελεσθειῶν αὐτῷ, ὑπερῶν ἐπέειπεν. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος· εἰ ὑός εἶ τοῦ θεοῦ, εἰπέ τῷ λίθῳ τούτῳ, ἵνα γένη ἄρτος. Καὶ ἀπεκρίθη ἰς πρὸς αὐτὸν λέγων· γέγραπται, ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι θεοῦ. Καὶ ἀναγαγὼν αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλόν, ἐδείξεν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τῆς οἰκουμένης ἐν στιγμή χρόνου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος· σοὶ δώσω τὴν ἔξοχον ταύτην ἅπασαν, ἢ τὴν δόξαν αὐτῷ, ὅτι ἐμοὶ προσεδόδοται, ἢ ὧς αὐτὸν θέλω, δίδωμι αὐτῷ. σὺ ἐν ἐὰν προσκυνήσῃς ἐνώπιόν μου, ἔσαι σὺ πρῶτος. Καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ εἶπεν ὁ ἰσ, ὑπαγε ὀπίσω μου σατανᾶ. γέγραπται γάρ, προσκυνήσεις κὺ τὸν θεόν σου, ἢ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις. Καὶ ἠγαγὼν αὐτὸν εἰς ἰερὸν, καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ, ἢ εἶπεν αὐτῷ· εἰ ὑός εἶ τοῦ θεοῦ, βάλε σεαυτὸν ἐντεῦθεν κάτω. γέγραπται γάρ, ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτῷ ἐντελεῖται περὶ σε τοῦ διαφυλάξασε. ἢ ὅτι ἐπὶ χειρῶν ἄρξῃσε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. ἢ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰσ. ὅτι εἶρηται, οὐκ ἐκπειράσεις κὺ τὸν θεόν σου. Καὶ συνελεσθὼν πάντα πειρασμὸν ὁ διάβο-

λος, ἀπέστη ἀπ' αὐτῷ ἄξει καιρῷ. Καὶ ὑπέρεψεν οἷσας ἐν τῇ δυνάμει τοῦ πνεύματος εἰς τὴν γαλιλαίαν. ἢ φήμη ἐξῆλθεν κατ' ὅλης τῆς περιχώρου περὶ αὐτῷ. Καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῷ, δοξαζόμενος ὑπὸ πάντων.

17. α.

Τὸ αὐτὸ ἐστίν ἐν βίῳ, α.

Δ.

Τη ε. της α. εβδομάδος.

Εκ ε κ Λυκαϊν. ιγ.

11 11 11

Ω καιρω εκείνω, Ἡλθεν οἷσας εἰς τὴν ναζαρέτ, ἢ ἦν τεθραμμένος. ἢ εἰσηλθε κατὰ τὸ εἶθος αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρῃ τῷ σαββάτων νῆς τὴν συναγωγὴν, ἢ ἀνέστη ἀναγνῶναι· καὶ ἐπέδοθη αὐτῷ βιβλίον ἡσαΐα τοῦ προφήτου, καὶ ἀναπτύξας τὸ βιβλίον, εὔρε τὸν τόπον, ἢ ἔτι γεγραμμένον, πνεῦμα κὺ ἐπ' ἐμῷ, ἢ εἶεκεν, ἔχεισέ με. διαγγελίσαθε πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με, ἵάσαθε οὗτοι συνελεσθέντες τὴν καρδίαν, κηρύξατε ἀφῆσαι, ἢ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν, ἢ ἀποστείλατε τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει, κηρύξατε ἐν αὐτῷ κὺ δεκτὸν. Καὶ πτύξας τὸ βιβλίον, ἀποδὲς τῷ ὑπηρέτῃ, ἐκάθισε, ἢ πάντων ἐν τῇ συναγωγῇ οἱ ὀφθαλμοὶ ἦσαν ἀτενίζοντες αὐτῷ. Ἡρξάτο ἢ λέγειν πρὸς αὐτούς, ὅτι σήμερον πεπλήρωται ἡ γραφή αὐτῇ ἐν τοῖς ὠσὶν ὑμῶν. Καὶ πάντες ἐμαρτύρουν αὐτῷ, καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος, τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτῷ.

17. β.

Ἡσας ιδ.

Δ.

Τη σαββατικῇ, της α. εβδομάδος.

Εκ ε κ Λυκαϊν. ιδ.

Ω καιρω εκείνω, Ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος, τοῖς ἐκπορευο-

Τὸ αὐτὸ ἐστὶν προφήτε ἢ λίσ.

17. γ.

πωρδου.

πορθομύοις ἐκ τοῦ σώματος ἔϊησθε, ἢ ἔλεγον, ἔχ' ἕτος ἐστὶν ὁ υἱὸς Ἰωσήφ; Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς· πάντως ἐρεῖτέ μοι τὴν ἀποβολὴν ταύτης, ἰατρὲς, θεράπευσον σεαυτὸν· ὅσα ἠκόσα μὲν γυμνάσια ἐν τῇ καπριναῖμ, ποίησον καὶ ὧδε ἐν τῇ πατριδίσκ. Εἶπε ὁ, ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἴδεις προσφῆτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πατριδί αὐτῆς. Εἰ ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν, πολλαὶ χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ἡλίας ἐν τῇ ἰηλ, ὅτε ἐκλείθη ὁ ἕνος ἐπὶ ἔτη τρία, ἢ μύριας ἕξ, ὡς ἐγένετο λιμὸς μέγας, ἐπὶ πάντων τῶν γῆων, ἢ πρὸς ἐδεμίαν αὐτῆς ἐπέμφθη ἡλίας, εἰ μὴ εἰς σάρεπτα τῆς σιδωνος, πρὸς γυναῖκα χήραν. Καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐπὶ ἐμιασαίου ἔσσοφῆτου ἐν τῇ ἰηλ, ἢ εἴδεις αὐτῆς ἐκαθαρίσθη, εἰ μὴ νεεμαὶ ὁ σύργος. Καὶ ἐπλήθησαν πάντες θυμὸς ἐν τῇ συναγωγῇ, ἀκούοντες ταῦτα. ἢ ἀνασάντες, ἔξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως, ἢ ἠγαγον αὐτὸν ἕως ὄφρους ἔσσοφῆς, ἢ ἠπόλις αὐτῆς ὠκοδόμητο, εἰς τὴν κατακρημνῆσαι αὐτὸν. Αὐτὸς ὁ διεληθὼν διὰ μέσων αὐτῆς ἐπορεύετο.

Σαββάτω, α.

Ἐκ τῆς καπριναῖμ.

Ἐκ τῆς καπριναῖμ, ἦλθεν ὁ υἱὸς καπριναῖμ, πόλιν τῆς γαλιλαίας. καὶ ἠδιδάσκων αὐτοὺς, τοῖς σαββάσι. ἢ ἐξεπλήθησαν ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτῆς, ὅτι ἐν ἔξοσσία ἦν ὁ λόγος αὐτῆς. Καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἦν ἀνὸς ἔχων πῆνα δαιμονίας ἀκαθάρτου, καὶ ἀνέκραξε φωνῇ μεγάλῃ λέγων. ἔα, τί ἡμῖν, καὶ σοί, ἰσχυρὰ ἡμῶν; ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς;

οἶδα σε τίς εἶ, ὁ ἅγιος ἔσσοφῆ. Καὶ ἐπέτιμησεν αὐτῷ ὁ υἱὸς, λέγων· Φιμώθητι, ἢ ἐξέλθε ἔξ αὐτῆς. Καὶ ῥίψαν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον εἰς τὸ μέσον, ἔξῆλθεν ἀπ' αὐτῆς, μηδὲν βλάψαν αὐτὸν. Καὶ ἐγένετο θάμβος ἐπὶ πάντας, ἢ συνελάλαν πρὸς ἀλλήλους λέγοντες· τίς ὁ λόγος ἕτος, ὅτι ἐν ἔξοσσία καὶ δυνάμει, ἔπιτοῖσται τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύματι, καὶ ἔξέρχονται;

Κυριακῇ, α.
Ἐκ τῆς καπριναῖμ.

Ἐκ τῆς καπριναῖμ, ἦλθεν ὁ υἱὸς καπριναῖμ, πόλιν τῆς γαλιλαίας. καὶ ἠδιδάσκων αὐτοὺς, τοῖς σαββάσι. ἢ ἐξεπλήθησαν ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτῆς, ὅτι ἐν ἔξοσσία ἦν ὁ λόγος αὐτῆς. Καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἦν ἀνὸς ἔχων πῆνα δαιμονίας ἀκαθάρτου, καὶ ἀνέκραξε φωνῇ μεγάλῃ λέγων. ἔα, τί ἡμῖν, καὶ σοί, ἰσχυρὰ ἡμῶν; ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς; οἶδα σε τίς εἶ, ὁ ἅγιος ἔσσοφῆ. Καὶ ἐπέτιμησεν αὐτῷ ὁ υἱὸς, λέγων· Φιμώθητι, ἢ ἐξέλθε ἔξ αὐτῆς. Καὶ ῥίψαν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον εἰς τὸ μέσον, ἔξῆλθεν ἀπ' αὐτῆς, μηδὲν βλάψαν αὐτὸν. Καὶ ἐγένετο θάμβος ἐπὶ πάντας, ἢ συνελάλαν πρὸς ἀλλήλους λέγοντες· τίς ὁ λόγος ἕτος, ὅτι ἐν ἔξοσσία καὶ δυνάμει, ἔπιτοῖσται τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύματι, καὶ ἔξέρχονται;

4.

τας οδου συν αυτα, επι τη αγρα τρι Ιχθυων, η συνελαβον. ομοίως η Ιακωβον η Ιωάννη, υιους ζεβεδαια, οι ησαν κοινωνοι πασιμωνι. η ειπε προς τον σιμωνα ο ις, μη φοβη. απο του νυν ανης εση ζωγων. και καταγαγοντες τα πλοια επι τω γιω, αφεντες απαντα, ηκολεθησαν αυτα,

Τη β. της β. εβδομαδος.

Εκ τε κε Λυκαου. 19.

Ω καιρω εκεινω, Ηλθεν ο ις εις τλω οικιαν σιμωνος. η πενθερα η σιμωνος Ιωσωεχομηρη πυρετα μεγαλω, και ηρωτησαν αυτον περι αυτης. και επιρας επανω αυτ, επετιμησε τα πυρετα, η αφηκεν αυτω. παραρημα δε ανασα, δικονει αυτοις. Δυνοντος η του ηλιου, παντες οσοι ειχον αδενεντας νοσοις ποικιλας, ηγαγον αυτου προς αυτον. ο η ενι εκασω αυτη, τοις χειρασ τηπθεις, εθεραπυτευαν αυτες. Εξηρχετο δε η δαιμονια απο πολλων, κριζοντα, η λεγοντα. οπ συει ο χς, ο υιοσ του θυ. και επιπιμυρ, ορα εια αυτα λαλειν, οπ ηδειταν τον χειρον αυτον ειναι. Γενομηνης δε ημερας, εξελθων επορδθη εις ερημον τοπον, η οι οχλοι επεζητην αυτον, και ηλθον εωσ αυτ. η κατειχον αυτον, η μη πορδυσωσ απ αυτων. Ο δε ειπε προς αυτες. οπ η ταυς ετεραυς πολεσιν διαγγελισαθαιμε δει τλω βασιλειω η θεα, οπ εις τουτ απεσαλμαι. και Ιω κηρυσων εν ταυς σωαγωγαυς της γαλιλαιας.

Τη γ. της β. εβδομαδος

Εκ τε κατω Λυκαου. 1 η.

Ω καιρω εκεινω, Ην ο ις εν μια των

πολεων, η ιδε ανηρ πληρης λεπρασ, η ιδων τον ιησυν, πεσων επι προσωπον, εδεθη αυτη, λεγων. κε, εαν θελησ. δυνασαιμε καθαρισαι. και εκτεινας τλω χειρα, ηψατο αυτη, ειπων, θελω, καθαριθηη. η διθεωσ ηλεπρα απηληθεν απ αυτη. και αυτος παρηγειλεν αυτα, μηδενι ειπειν. αλλα απελθων, δειξον σεαυτον τα ιερει, η προσενεγκε περι του καθαρισμου, κατωσ πορσεταξε μωσης, εις μαρτυριον αυτοις. Διηρχετο η μαλλον ο λογος περι αυτ, η συνηρχοντο οχλοι πολλοι ακειν, και θεραπυτευαν υπ αυτη απο των αδενεντων αυτων. Αυτος δε Ιω υποχωρων εν ταυς ερημοις, η πορσυχόμενος.

Τη δ. της β. εβδομαδος

Εκ τε κε Λυκαου. 20.

Ω καιρω εκεινω, Περσελθοντες τα Ιουφαισαιοι, ειπον αυτα. διαπι οι μαθηται Ιωαννη, νησδυσι πυκνα, η δεησεις ποιεν; ομοίως η οι των φαισαιων, οι δε σοι εδισι και πινεσιν; Ο η ειπε προς αυτου. μη δυναθε οδυ υιουσ του νυμφωνοσ, εν ω ο νυμφιοσ μετ αυτων εσι, ποιησαι νησδυς; ελδυσανταυ δε ημερα, και οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιοσ, ποτε νησδυσουσιν εν εκειναισ ταυς ημεραισ. Ελεγε δε και παραβολω προς αυτου. οπ εδεις επιβλημα ιματισ καινεσ επιβαλει επι ιματιον παλαιον. ει δε μηγε, η το καινον κριζει, η τα παλαια ε συμφωνει το επιβλημα το απο του καινεσ. και εδεις βαλλη οινον νεον, εις ασκεσ παλαια. ει η μηγε, ρηξη ο νεοσ οινοσ οδυ ασκεσ, και αυτοσ εκχυθησεται, και οι ασκοι

δντο

Πει τησ παιδρασ του πετρου

Πει τα λωρη.

λ γ β.

λ δ α.

λ ε β.

λ ζ.

ἀπολῶνται. Ἀλλὰ οἶνον νέον, εἰς ἀ-
σκῆς καμνὸς βλητέον, καὶ ἀμφοτέροι
σωτηρῶνται. καὶ εἰς πιῶν παλαμόν,
δύθειώς θέλει νέον. Λέγει γὰρ, ὁ πα-
λαμὸς χηρσότερός ἐστιν.

Τῆς τῆς β. εβδομαΐδος.

Ἐκ τῆς κατὰ Λυκαῶν. κγ.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ, Ἐξῆλθεν ὁ ἰς εἰς τὸ
ὄρος περὶ σούξασ. καὶ ἰὼ διδουκτε-
ρύων ἐν τῇ περὶ σούχῃ τῆς θεῆς. Καὶ ὅτε
ἐγγύετο ἡμέρα, προσεφώνησε τοῦ μα-
θηταῖς αὐτοῦ. καὶ ἐκλεξάμενος ἅπ-
αυτῶν δώδεκα, εἰς καὶ ἀποστόλους ὠνό-
μασε. σίμωνα, ὃν καὶ ὠνόμασε Πέ-
τρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.
Γάκωβον, καὶ Γωαινίω, Φίλιππον, καὶ
Βαρθολωμαῖον, Ματθαῖον, καὶ Θω-
μαῖν, Γάκωβον τὸν ἕτερον ἀλφαῖς, καὶ Σί-
μωνα τὸν καλέμενον ζηλωτὴν, Γέδαν
ἰακώβου καὶ Γέδαν ἰσκαριώτην, ὃς καὶ
ἐγγύετο πωροδότης. Καὶ καταβαῖς μετ'
αὐτῶν, ἔειπεν ἰσκαριώτῃ, καὶ ὄχλος
μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τῆς
λαῶν ἀπὸ παύσης τῆς ἰσδαίας, καὶ ἰλῆμ,
καὶ τῆς ὄρεως τύρας καὶ σιδῶν. Οἱ
ἦλθον ἀκῆσαι αὐτοῦ, καὶ ἰαθεῖναι ἀπὸ
τῶν νόσων αὐτοῦ, καὶ οἱ ὄχλοι ἐπὶ
πνύματων ἀκαθάρτων, καὶ ἐθεραπείου-
οντο. Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτην ἀπτεῖν
αὐτοῦ, ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο,
καὶ ἰάτο πάντας.

Τῆς τῆς β. εβδομαΐδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λυκαῶν. κδ.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ, Ἐῖπεν ὁ ἰς ἰσκαριώτῃ
πέδιν, καὶ ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ
πλῆθος πολὺ τῆς λαῶν, ἀπὸ παύσης τῆς
ἰσδαίας, καὶ ἰλῆμ, καὶ τῆς ὄρεως τύρας,

καὶ σιδῶν. Οἱ ἦλθον ἀκῆσαι αὐτοῦ,
καὶ ἰαθεῖναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτοῦ. καὶ
οἱ ὄχλοι ἐπὶ πνύματων ἀκα-
θάρτων, καὶ ἐθεραπείουοντο, καὶ πᾶς ὁ ὄ-
χλος, ἐζήτην ἀπτεῖν αὐτοῦ, ὅτι δύνα-
μις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο, καὶ ἰάτο πάν-
τας. Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοῦ ὀφθαλ-
μοῦ αὐτοῦ, εἰς τοῦ μαθηταῖς αὐτοῦ,
ἔειπεν. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ, ὅτι ὑμε-
τέρας ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. Μα-
κάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χαρταθή-
σεσθε. Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι
γελάσετε. Μακάριοι ἐσε, ὅταν μι-
σησωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορή-
σωσιν ὑμᾶς, καὶ ὀνειδίσωσιν, καὶ ἐκβάλω-
σιν τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν, ἐνεκα τῆς
ἡμετέρας τοῦ ἀποστόλου. χαίrete ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡ-
μέρᾳ καὶ σκιρτήσατε. ἰδὲ γὰρ ὁ μι-
σῶν ὑμῶν, πολὺς ἐστὶν ἐν τῷ ἔρανον.

Σαββάτω, β.

Ἐκ τῆς κατὰ Λυκαῶν. ιδ.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ, Ἦν διδάσκων ὁ ἰς, καὶ
ἦσαν καθήμενοι, Φαρισσαῖοι καὶ νομο-
διδάσκαλοι. οἱ ἦσαν ἐληλυθότες ἐκ
πάσης κώμης τῆς γαλιλαίας, καὶ ἰσ-
δαίας, καὶ ἰλῆμ. καὶ δύναμις κυρίου ἰσχυροῦ
ἰαθεῖν αὐτοῦ. Καὶ ἰδὲ ἄνδρες, φέρον-
τες ἐπὶ κλίνης ἄνθρωπον, ὃς ἰσχυροῦ
λελυμένος, καὶ ἐζήτην αὐτὸν εἰσενεγ-
κεῖν, καὶ θείναι ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ μὴ δύ-
ρόντες πῶς εἰσενεγκῶσιν αὐτὸν διὰ τὸν
ὄχλον, ἀναβαίντες ἐπὶ τὸ δῶμα,
διὰ τῶν κεράμων, καθῆκαν αὐτὸν
σὺν τῷ κλιβιδίῳ εἰς τὸ μέσον, ἔμωρε-
θεν τοῦ ἰσχυροῦ. Καὶ ἰδὼν τὴν πίσιν αὐτῶν,
εἶπεν αὐτοῖς. ἄνε, ἀφίονται σοὶ αἱ ἀ-
μαρτίας σου. Καὶ ἤρξαντο διαλογίζε-
σθαι

Περί τῆς
ἐκλογῆς
τῶν ἀπο-
στόλων
15.

16.

Περί τῆς
μακαρί-
σμων.
16.

Τὸ αὐτὸ
καὶ εἰς ὅτι
16.

17.

18.

19.

20.

21.

22.

Περί τῆς
παραλι-
ταῖς.
23.

οι γραμματεῖς ἢ οἱ φαρισαιοὶ, λέγοντες· τίς ἐστὶν οὗτος, ὃς λαλεῖ βλασφημίας· Τίς δύναται ἀφίεναι ἁμαρτίας, εἰ μὴ ὁ μόνος ὁ θεός; Ἐπιγινῶν δὲ ὁ ἰησοῦς τὰς διαλογισμὰς αὐτῶν, ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτοὺς· τί διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· τί ἐστὶν ἀποκώτερον, εἰπεῖν, ἀφέωνται σοὶ αἱ ἁμαρτίαι σου, ἢ εἰπεῖν, ἔγειραι ἢ πεπαίτει; Ἴνα ᾗ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφίεναι ἁμαρτίας, εἶπε τῷ πῶδρα λευμῶν, σοὶ λέγω, ἔγειραι. καὶ ἄρας τὸ κλινίδιον σου, πορεύσῃ εἰς τὸν οἶκόν σου· Καὶ πῶδρα ἔρημα ἀνάσας ἐνώπιον αὐτῶν, ἄρας ἐφ' ᾧ κατέκειτο, ἀπήλθεν εἰς τὸν οἶκόν αὐτῶν, δοξάζων τὸν θεόν· Καὶ ἕκαστος ἔλαβεν ἅπαντας, καὶ ἐδοξάζον τὸν θεόν, καὶ ἐπλήθησαν φόβου, λέγοντες· ὅτι εἶδομεν πῶδρα δοξα σήμερον.

Κυριακῆ, β.

Ἐκ τῆς κατὰ Λευκαῖν. κβ.

Ἰπεν ὁ κς, Καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως· Καὶ εἰ ἀγαπᾶτε οὖν ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποῖα ὑμῖν χάρις ἐστὶ; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ, οὖν ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσι· Καὶ εἰ ἀγαθοποιεῖτε, οὖν ἀγαθοποιεῖντας ὑμᾶς, ποῖα ὑμῖν χάρις ἐστὶ; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ, τὰ αὐτὰ ποιοῦσι· Καὶ εἰ δανείζετε, παρ' ὧν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν, ποῖα ὑμῖν χάρις ἐστὶ; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἁμαρτωλοῖς δανείζουσιν, ἵνα ἀπολάβωσι τὰ ἴσα· Πλὴν ἀγαπᾶτε τὰς ἐχθρὰς ὑμῶν, καὶ ἀγαθοποιεῖτε, καὶ δανείζετε, μηδὲν ἀπελπίζοντες· καὶ

ἔσαι ὁμοιωθὸς ὑμῶν πολὺς, καὶ ἔσεαι υἱὸς ὑψίστου, ὅτι αὐτὸς ἁγιός ἐστιν ἐπὶ τοῦ ἀχαρίστου καὶ ποιητῆς· Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες, καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν, οἰκτίρμων ἐστίν·

Τῆ β. τῆς γ. ἑβδομαδος.

Ἐκ τῆς κατὰ Λευκαῖν. κε.

Ἰπεν ὁ κς πρὸς τὰς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν ἰερατεῖς· Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς πλουσίοις, ὅτι ἀπέχετε τὴν πῶδρα κλησιν ὑμῶν· Οὐαὶ ὑμῖν οἱ ἐμπεπλησμενοὶ, ὅτι πεινάσετε· Οὐαὶ ὑμῖν οἱ γελῶντες νῦν, ὅτι πενθήσετε, καὶ κλαύσετε· Οὐαὶ ὅταν καλῶς εἴπωσιν ὑμᾶς πάντες οἱ ἄνθρωποι· κατὰ πᾶσα γὰρ ἐποιοῦν τοῖς ψευδοπροφήταις, οἱ πρὸς αὐτῶν· Ἀλλ' ὑμῖν λέγω τοῖς ἀκέστοις· ἀγαπᾶτε τὰς ἐχθρὰς ὑμῶν, καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς, βλοχεῖτε οὖν καταρωμένους ὑμᾶς· πρὸς οὐρανὸν ὑπερ τῶν ἐπηρεάζοντων ὑμᾶς· Τῷ τυπῶντί σε ἐπὶ τὴν σιαγόνα, πάρεχε καὶ τὴν ἄλλην, καὶ ἀπὸ τοῦ ἀίροντος σε τὸ ἱμάτιον, καὶ τὸν χιτῶνα μὴ κωλύσης· παντὶ τῷ ἀιτῶντί σε, δίδε, καὶ ἀπὸ τοῦ ἀίροντος τὰ σὰ, μὴ ἀπαίτει·

Τῆ γ. τῆς γ. ἑβδομαδος.

Ἐκ τῆς κατὰ Λευκαῖν. κζ.

Ἰπεν ὁ κς, Μὴ κρινετε, καὶ εἰ μὴ κριθεῖτε, μὴ καταδικάζετε, καὶ εἰ μὴ καταδικαθῆτε· Ἀπολύετε, καὶ ἀπολυθήσεσθε· δίδετε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· Μέτρον καλὸν πεπισμημένον καὶ σεσαλευμένον, καὶ ὑπερεκχυνόμενον δώσω εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν· τῷ γὰρ αὐτῷ μέτρῳ, ᾧ μετρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν· Εἶπε ᾗ πῶδρα βολίβου αὐτοῖς· μή τι

δυνα-

SISMANOGLIO

νεκροί ἐγείρονται, πτωχοὶ διαγελίζονται. ἢ μακάριος ἐστίν, ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλιῶν ἢ ἐν ἐμοί. Ἀπελθόντων δὲ τῶν μαθητῶν ἰωάννης, ἤρξατο λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ ἰωάννου. τί ἔξεληλύθατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι, καίλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; Ἀλλὰ τί ἔξεληλύθατε ἰδεῖν, ἀνθρώπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἢ μφισμῶνον; ἰδὲ οἱ ἐν ἱματισμῷ ἐνδόξῳ, ἢ περὶ ἡρώτων ἀρχόντες, ἐν τοῖς βασιλείοις εἰσίν. Ἀλλὰ τί ἔξεληλύθατε ἰδεῖν. περὶ φήτω; ναὶ λέγω ὑμῖν, καὶ περὶ αὐτοῦ περὶ φήτου. Οὗτος γάρ ἐστι περὶ οὗ γέγραπται. ἰδὲ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου, πρὸς ὑμᾶς, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου, ἕμπερὶ ἐν σου. Λέγω γὰρ ὑμῖν, μείζων ἐν Ἰουδαίᾳ ἢ ἰωάννης ἢ βαπτιστῆς, ἔδειξεν ἐστίν. ὁ δὲ μικρότερος, ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ μείζων αὐτοῦ ἐστίν. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας, ἢ οἱ τελῶναι, ἐδικαίωσαν τὸν θεόν, βαπτισθέντες τὸ βάπτισμα ἰωάννου. οἱ δὲ φαρισαῖοι καὶ οἰνομικοὶ, τὴν βεβλήν τοῦ θεοῦ ἠθέτησαν εἰς ἑαυτοῦ, μὴ βαπτισθέντες ὑπὸ αὐτοῦ.

νης ὁ βαπτιστής, μήτε ἄρτον ἐσθίων, μήτε οἶνον πίνων, ἢ λέγετε, δαιμόνιον ἔχει. Ἐλήλυθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ἐσθίων ἢ πίνων. ἢ λέγετε ἰδοὺ ἀνθρώπος φάγος ἢ οἰνοπότης, φίλος τελωνῶν, ἢ ἀμαρτωλῶν. Καὶ ἐδικαίωθη ἡ σοφία, ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς πάντων.

Σαββάτω γ'.

Ἐκ τῆς Λυκαῖας.

κ.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ, Παράγων ὁ ἰσὺς ἐθεάσατο τελῶναι, ὄνομα πλάβιν, καθήμενον ἐπὶ τὸ τελῶνιον, ἢ εἶπεν αὐτῷ, ἀκολούθει μοι. Καὶ καταλιπὼν ἅπαντα, ἀνάσας, ἠκολούθησεν αὐτῷ. ἢ ἐποίησε δοχλὴν μεγάλην λαοῖς αὐτῷ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. ἢ ἰσὺς ὄχλος τελωνῶν πολλὸς, ἢ ἄλλων. οἱ ἦσαν μεταπτώων κατὰ κείμην. Καὶ ἐγόγγυζον οἱ γραμματεῖς αὐτῶν ἢ οἱ φαρισαῖοι, πρὸς αὐτὸν μαθηταῖς αὐτοῦ, λέγοντες. διὰ τί μετῴτων τελωνῶν, ἢ ἀμαρτωλῶν, ἐσθίετε ἢ πίνετε; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰσὺς εἶπε πρὸς αὐτοῦ. ἔχρειαν ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνοντες ἰατρῆς, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. Οὐκ ἐλήλυθα καλεῖσθαι δικαίους, ἀλλὰ ἀμαρτωλούς εἰς μετένοιαν.

λ. η.

Περὶ τοῦ λαοῦ τοῦ τελωνῶν υδ'.

β.

γ.

δ.

ε.

Τῇ ἑβδόμῃ, τῆς γ' ἑβδομάδος.

Ἐκ τῆς Λυκαῖας. λ β.

Ἰπεν ὁ κς, Τίνι ὁμοιώσω τὸς ἀνὴρας τῆς γενεᾶς ταύτης, ἢ τίνι εἰσίν ὁμοιοί. Ὅμοιοί εἰσι παῖδι οἱ τοῖς ἐν ἀγορᾷ καθήμενοι, ἢ περὶ φωνῶσιν ἀλλήλοις, ἢ λέγουσιν, ἢ ὑλισαμῆν ὑμῖν, καὶ οὐκ ὠρχήσασθε. ἔθρηνήσαμῆν ὑμῖν, ἢ οὐκ ἐκλαύσατε. Ἐλήλυθε γὰρ ἰωάν-

Κυριακῇ, γ'.

Ἐκ τῆς Λυκαῖας.

λ.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ, Ἐπορεύετο ὁ ἰσὺς εἰς πόλιν καλαμῆν ναῖν, ἢ σωμαπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἰσχυροί, καὶ ὄχλος πολλὸς. Ὡς ᾗ ἤγγισε τῇ πόλει τῆς πόλεως, καὶ ἰδὲ ἔξεκομίζετο τεθνηκώς, υἱὸς μονογενῆς τῇ μητρὶ αὐτοῦ. ἢ αὐτὴ ἰσὺς χίρα. ἢ ὄχλος τῆς πόλεως

Περὶ τοῦ υἱοῦ τῆς χείρας υδ'.

λεως

λεως, ικανός σὺν αὐτῇ. Καὶ ἰδὼν αὐ-
 τὴν ὀκῶ, ἐσπλαχνίσθη ἐπ' αὐτῇ, καὶ
 εἶπεν αὐτῇ, μὴ κλαῖε. Καὶ προσελ-
 θὼν, ἤψατο τῆς σωρῆ. οἱ δὲ βαρῶζον-
 τες, ἔρησαν. Καὶ εἶπε, νεκρίσκε, σοὶ λέ-
 γω, ἐγέρθητι. Καὶ ἀνεκλίθη οὐνε-
 κρὸς, καὶ ἤρξατο λαλεῖν. καὶ ἔδωκεν
 αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτῆς. Ἐλαβε δὲ
 φόβος πάντων. καὶ ἐδόξαζον τὸν θεόν,
 λέγοντες. ὅτι προσφίτης μέγας ἐγή-
 γερται ἐν ἡμῖν, ἢ ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ
 θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.

Τὸ αὐτὸ
 ἐν τῆς ἀ-
 γίας ἑ-
 σμίας

Τῆ β. τῆς α. εβδομάδος.

Ἐκ β. κ. Λυκαῶ. λγ.

Ὁ καιρὸς ἐκείνῳ, ἠρώτα τις τῶν φαρι-
 σαίων τὸν ἰησοῦν, ἵνα φάγη μετ' αὐτοῦ. καὶ
 εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ φαρι-
 σαίου, ἀνεκλίθη. Καὶ ἰδὼς γυναῖκα ἐν τῇ
 πόλει, ἣτις ἦν ἀμαρτωλὸς. καὶ ἔπηγεν
 ὅτι ἀνάκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ φα-
 ρισαίου, κομίσασα ἀλάβαρον μύ-
 ρον, καὶ ῥῶσα τοῦ πόδας αὐτοῦ ὀ-
 πίσω κλαίονσα, ἤρξατο βρέχειν τοὺς
 πόδας αὐτοῦ τοῖς δάκρυσι, καὶ ταῖς θρι-
 ξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἔξέμαυσε.
 καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ
 ἔλειψε τὰ μύρω. Ἰδὼν ὁ φαρισαῖος,
 ὁ καλέσας αὐτὸν, εἶπεν ἐν ἑαυτῷ, λέ-
 γων. ὅτι εἰ ἦν προσφίτης, ἐγίνω-
 σκεν ἂν τίς, καὶ ποταπὴ ἡ γυναῖκα, ἣτις ἀ-
 πτεταί αὐτῷ, ὅτι ἀμαρτωλὸς ἐστίν. Καὶ
 ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτὸν, σί-
 μων ἔχω σοὶ πρὸς εἰπεῖν. ὁ δὲ φησὶ διδά-
 σκαλε. εἶπε. Δύο χρεωφειλέται ἦσαν
 δανειστῆ πνί. ὁ εἰς ὄφειλε δυνάερα
 πεντακόσια, ὁ δὲ ἕτερος πενήκοντα.
 Μὴ ἔχόντων δὲ αὐτῶν ἀποδῆναι,

Ποιὲ τῆς
 ἀληθεί-
 ας καὶ
 ρισμὸς
 αὐτοῦ

ἀμφοτέρῃς ἐχαρίσατο. Τίς ἐν αὐ-
 τῶν, εἶπε, πλεῖον αὐτὸν, ἀγαπήσει; Ἀ-
 ποκριθεὶς δὲ ὁ σίμων, εἶπεν, ὑπολαμ-
 βάνω, ὅτι ὅτι πλεῖον ἐχαρίσατο. Ὁ
 δὲ εἶπεν αὐτῷ, ὀρθῶς ἔκενας. Καὶ
 γραφεὶς πρὸς τὴν γυναῖκα, τῷ σί-
 μωνι ἔφη. βλέπεις ταύτην τὴν γυ-
 ναῖκα; εἰσῆλθόν σου εἰς τὴν οἰκίαν, ὑ-
 δωρ ἐπὶ τοῦ πόδας με ἐκ ἔδωκας.
 αὐτὴ δὲ τοῖς δάκρυσι ἐβρέξέ με τοῦ
 πόδας, καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς
 αὐτῆς ἔξέμαυσε. Φίλημά μοι ὅτε
 ἔδωκας, αὐτὴ δὲ, ἃφ' ἧς εἰσῆλθεν, οὐ
 διέλιπε καταφιλοῦσά μου τοῦ πό-
 δας. Ἐλαίω τὴν κεφαλὴν μου ὅτε
 ἤλειψας, αὐτὴ δὲ μύρω ἤλειψέ μου
 τοῦ πόδας. οὐ χάριν λέγω σοι. ἀφέ-
 ωνται αἱ ἀμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαί,
 ὅτι ἠγάπησε πολὺ. ὃ δὲ ὀλίγον ἀφίε-
 ται, ὀλίγον ἀγαπᾷ. Εἶπε δὲ αὐτῇ,
 ἀφέωνται σοι αἱ ἀμαρτίαι. Καὶ ἤρ-
 ξαντο οἱ συνακαείμενοι λέγειν ἐν ἑ-
 αυτοῖς, τίς ἐτος ἐστίν, ὃς καὶ ἀμαρτίας
 ἀφήσιν; Εἶπε δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα.
 ἡ πίστις σου σέσωκέ σε, πορεύου εἰς ει-
 ρην.

γ.

δ.

ε.

Τῆ γ. τῆς δ. εβδομάδος.

Ἐκ β. κ. Λυκαῶ. λδ.

Ὁ καιρὸς ἐκείνῳ. Ἐπορεύετο ὁ ἰησοῦς κατὰ
 πόλιν καὶ κώμην κηρύσσων, καὶ διαγέ-
 λιζόμενος, τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. καὶ
 οἱ δώδεκα σὺν αὐτῷ καὶ γυναῖκες πνίς,
 αἱ ἦσαν τεθραυσμένοι ἀπὸ πνιᾶ-
 των πονηρῶν, καὶ ἀσθενειῶν. Μαρία ἡ
 καλεσθεῖσα μαγδαλινα, ἀφ' ἧς δαι-
 μόνια ἐπὶ τῷ ἔξεληλύθει, καὶ ἰωάννα, γυ-
 νὴ χειζᾶ, ἡ πεσοπὴ ἠρώδου, καὶ σω-
 σαί-

ι.

κ.

λ.

45.

σαύνα. ἢ ἕτερα πολλὰ, αἵτινες διηκό-
νουν αὐτῷ, ἀπὸ τῆς ὑπαρχόντων αὐ-
τοῖς.

Τῆ δ. τῆς δ'. εβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κ' Λευκαῖ. λζ. θ.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ Ἀνέβη ὁ ἴς εἰς πλοῖον,
καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. καὶ εἶπε πρὸς
αὐτοῦ. διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν τῆς
λίμνης, ἢ ἀνήχθησαν. Πλεόντων δὲ
αὐτῶν, ἀφύπνωσε, καὶ κατέβη λαί-
λαψ ἀνέμῳ εἰς τὴν λίμνην, καὶ συ-
νεπληρῆντο, ἢ ἐκινδύνουν. Καὶ προ-
σελθόντες, διηγήσαντο αὐτῶν, λέγον-
τες. Ἰησοῦτα, Ἰησοῦτα, ἀπολύμε-
θα. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς, ἐπέτιμησε τοῖς ἀνέ-
μῳ, ἢ τῷ κλύδωνι τοῦ ὕδατος, ἢ ἐ-
παύσθητε, ἢ ἐγένετο γαλήνη. Καὶ εἶ-
πεν αὐτοῖς. πῶς ἐστὶν ἡ πίστις ὑμῶν; Φο-
βηθέντες δὲ ἐθαύμασαν, λέγοντες
πρὸς ἀλλήλους. πῶς ἄρα ἕτος ἐστὶν; ὅτι
ἢ τοῖς ἀνέμοις Ἰησοῦτα ἢ τῷ ὕδατι, ἢ
ὑπακῶσιν αὐτῷ.

Τῆ ε. τῆς δ'. εβδομάδος.

Ἐκ τ' κατὰ Λευκαῖ. μα.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ, Ἡΰκασεν ἠρώδης ὁ
τετραρχὴς τὰ γυμνάσια ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ
πάντα, καὶ διηκόρει, διὰ τὸ λέγεσθαι
ὑπόπινων, ὅτι ἰωάννης ἐγήγερε ἔκ νε-
κρῶν. ὑπόπινων δὲ, ὅτι ἠλίας ἐφαύη.
ἄλλων δὲ, ὅτι παροφῆτης εἰς τῆς δ' ἡ-
ραίου ἀνέστη. Καὶ εἶπεν ἠρώδης. ἰωάν-
νῳ ἐγὼ ἀπεκεφάλισα, πῶς ἢ ἐστὶν ἕ-
τος, περὶ ἐγὼ ἀκῶ ποιῶμαι; Καὶ
ἐζήτησε εἶδέν αὐτόν. Καὶ ὑποσρέψαντες
οἱ ἀπόστολοι, διηγήσαντο αὐτῷ ὅσα
ἐποίησαν. καὶ παραλαβὼν αὐτοῦ
ὑπεχώρησε κατ' ἰδίῳ, εἰς τόπον ἔρη-

μον πόλεως καλεσμένης Βηθσαΐδα. οἱ
δὲ ὄχλοι γνόντες, ἠκολούθησαν αὐτῷ. ἢ
δεξάμυρος αὐτοῦ, ἐλάλη αὐτοῖς περὶ
τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, ἢ τοῦ χρεῖαν ἔ-
χοντας θεραπείας, ἰατοῦ.

Τῆ σ' κατὰ Λευκαῖ, τ' δ'. εβδομάδος.

Ἐκ τ' κατὰ Λευκαῖ. μβ.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ, Προσελθόντες τῷ
Ἰησοῦ δώδεκα μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπον
αὐτῷ. ἀπόλυσον τὸν ὄχλον, ἵνα ἀπελ-
θόντες εἰς τοὺς κύκλῳ κώμας καὶ τοῦ
ἀγροῦ, καταλύσωσι, ἢ ἔυρωσιν ἐπι-
σιπμοῦν, ὅτι ὧδε, ἐν ἐρήμῳ τόπῳ ἐσ-
μεν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοῦ. ὅτε αὐ-
τοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. οἱ δὲ εἶπον, ὅτι εἰ-
σὶν ἡμῖν πλεῖον ἢ πέντε ἄρτοι, καὶ ἰχ-
θύες δύο. εἰ μήτι πορευθέντες ἡμεῖς,
ἀγοράσωμεν εἰς πάντα τὸν λαὸν τοῦ
τον βρώματα. ἦσαν γὰρ ὡσεὶ ἄνδρες
πεντακισχίλιοι. Εἶπε ἢ πρὸς τοῦ μα-
θηταῖς αὐτοῦ. κατακλίνατε αὐτοῖς,
κλισίας ἀνὰ πενήκοντα. καὶ ἐποίη-
σαι ἕτως, ἢ ἀνέκλιναν ἅπαντας. Πα-
ραβὼν δὲ τοῦ πέντε ἄρτους, ἢ τοῦ δύο
ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν,
διλόγησεν αὐτοῦ, ἢ κατέκλασε καὶ
ἐδίδε τοῖς μαθηταῖς παραπνεύσαι τῷ
ὄχλῳ. καὶ ἔφαγον, ἢ ἐχορταίσθησαν
πάντες. ἢ ἦρθη τὸ περισσεῦσαν αὐτοῖς,
κλασματῶν δώδεκα κόφινοι. Καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν πρὸς τοῦ
μυρον κατὰ μόνας, σωῆσαν αὐτῷ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ.

Σαββάτω; δ.

Ἐκ τ' κατὰ Λευκαῖ. κβ.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς εἰς
σαββασίαν διὰ τῆς ἀπολείμων, ἢ ἐπὶ πλοῖον
οἱ

Περὶ τῆς
ἐπιτιμῆ-
σεως τῶν
ἰησοῦτα.

Τὸ αὐτὸ
ἐστὶν,
καὶ τὸ
ἰησοῦτα.

SISMANOGLIO
MIGARDO

εβ.

Περὶ τῶν
πέντε
ἄρτων, ἢ
τῶν δύο
ἰχθύων

μδ.

μβ.

οι μαθηται αυτην ουδ' εαχνας, και ηθων, ψωχοντες ταις χερσι. Τινες ο των φαρισαιων, ειπον αυτοις. τι ποιειτε, ο εκ εξεσι ποιειν εν τοις σαββασι; και αποκριθεις προς αυτων, ειπεν ο ιησους. Ουδ' ετερο ανεγνωτε, ο εποίησε δαδ, οποτε επεινασεν αυτος, η οι μετ' αυτων οντες; ως εισηλθεν εις τον οικον του θεου, η τας αρτας τ' ωρθεσεως ελαβε η εφαγε, η εδωκε η τοις μετ' αυτων, ος εκ εξεσι φαγειν, ει μη μονας τας ιερεις; και ελεγχεν αυτοις. οτι κυριος εστιν ο υιος του ανθρωπου, η του σαββατου. Εγενετο η εν ετερω σαββατω, εισελθειν αυτον εις τω σωμαγωγω και διδασκειν. και ωσκει ανθρωπος, η η χειρ αυτη η δεξια ω ξηρα. Παρητηρην δε οι γραμματεις η οι φαρισαιοι, ει εν τω σαββατω θεραπεισει, ινα θυρωσι κατηγοριαν αυτου. Αυτος δε ηδεν τας διαλογισμους αυτων, και ειπε τω ανω, τω ξηραν εχοντι τω χειρα. εγειρε, και κηθι εις το μεσον. Ο δε ανασας, εση. Ειπεν εν ο ιησους προς αυτους. επερωτησω υμας. τι εξεσι τοις σαββασιν, αγαθοποιησαι, η κακοποιησαι; ψυχω σωσαι, η απολεσαι; και ωβλεψαμνος παντας αυτους, ειπε τω ανω. εκτεινον τω χειρα σου. Ο δε εποίησεν ετως. και αποκριθη η χειρ αυτου, υγιης, ως η αλλη.

μ.β. β. Γ. Π. ει τω ξηραν εχοντες χειρα. σ. ε.

Κυριακη, δ'.
Εκ ε' κατ' Αγκαι. λ. ε.

Ειπεν οκς τω παραβολω του τυτλω. εζηληθεν ο απειρων, του απειραμ πεν αποργη αυτη. η εν τω απειρειν αυτον, Ευαγγελιον

ο μηρ, επεσε παρα πλω οδον, η κατεπατηθη, η τα πετεια του ενου, κατεφαγη αυτο, και ετερον, επεσεν επι τω πετεια, και φυεν, εζηρανθη, δια το μη εχειν ικμαδα. και ετερον, επεσεν εν μεσω τω ακανθων, και συμφυεισαι αι ακανθα, απεπνιξαν αυτο. και ετερον. επεσεν επι τω γλω τω αγαθω, η φυεν, εποίησε καρπον εκατονταπλασιονα. Επηρωτων η αυτον οι μαθηται αυτη λεγοντες. πος ειη η ωραβολη αυτη. Ο δε ειπεν. υμιν δεδοται γνωνααι τα μυσηρια της βασιλειας του θεου. τοις η λοιποις, εν ωραβολαις, ινα βλεποντες, μη βλεπωσι η ακουοντες, μη σωιωσιν. Εστι η αυτη η παραβολη. Ο αποργος εστιν ο λογος του θεου. οι η παρα την οδον, εισιν οι ακουοντες. ειτα ερχεται ο διαβολος, η αιρι τον λογον απο τ' καρδιας αυτην, ινα μη πισυσθητες, σωθωσιν. οι δε επι τ' πετειας, οι οταν ακουωσι, μετ' χαρης δεχονται τον λογον, η ετοι, ριζαν εκ εχουσιν. οι προς καρπον πισυσσι, και εν καρω πειρασμω, αφισθη. Το δε εις τας ακανθας πεσον, ετοι εισιν οι ακουσαντες, και απο μεριμων, η πλετη, και ηδονων του βίω κορυομηροι, συμπνιγονται, η ετελεσφορεσι. Το δε εν τη καλη γη, ετοι εισιν, οι τινες εν καρδια καλη η αγαθη, ακουσαντες τον λογον, κατεχουσι, η καρποφορεσιν εν υπομονη. Ταυτα λεγων, εφωνει. ο εχων ωτα ακειν, ακετω.

15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Τη β. της ε. εβδομαδος.
Εκ ε' κατ' Αγκαι. μ. γ.
Ω καρω εκεινη, εγενετο εν τω ειναι τον Evangelio. G εν

Πει τῆς
του κυρι
επερωτη
στος, κ.θ.

ἰησοῦν προσβυχόμενον κατὰ μόνας ,
σωήσαν αὐτοῖς οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ . Καὶ ἐ-
πηρώτησεν αὐτοῦ , λέγων . τίνα με λέ-
γουσιν οἱ ὄχλοι εἶναι ; οἱ δὲ ἀποκριθέν-
τες, εἶπον . ἰωάννου τὸν βαπτιστῶν . ἄλλοι
δὲ ἠλίου . ἄλλοι δὲ, ὅτι προσφήτης τῶν
ἀρχαίων αἰέσει . Εἶπε δὲ αὐτοῖς . ὑμεῖς
δὲ τίνα με λέγετε εἶναι ; Ἀποκριθεὶς
ἰησοῦς, εἶπε τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ . Οἱ δὲ ἐπι-
πιθήσαντες αὐτοῖς , παρήγγειλε μηδενὶ
εἰπεῖν τούτο . εἰπὼν , ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνευ
πολλῶν παθεῖν , καὶ ἀποδοκιμασθῆναι
ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων , καὶ ἀρχιερέων,
καὶ γραμματέων , καὶ ἀποκατανθῆναι , καὶ
τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι .

Τῆ γ. τῆς ε. εβδομαίδος.

Ἐκ ε. καὶ Λευκαῖ . μδ.

Ἰησοῦς ἔλεγεν τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς . Εἰπὼν
θέλει ὀπίσω με εἰσελθεῖν , ἀπαρνησάσθω
ἑαυτὸν , καὶ ἀρπάξω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ , καὶ ἀ-
κολουθήσω μοι . Ὅς γὰρ ἀνθρώπου θέλησιν
ψυχὴν αὐτοῦ σώσει , ἀπολέσει αὐτήν .
ὅς δ' ἀνθρώπου θέλησιν ψυχὴν αὐτοῦ , ἐ-
νεκεν ἐμοῦ , ὅτι σώσει αὐτήν . Τί γὰρ
ὠφελείται ἄνθρωπος , κερδήσας τὸν κόσμον
ὅλον , ἑαυτὸν δὲ ἀπολέσας , ἢ ζημιω-
θεῖς ; Ὅς γὰρ ἀνθρώπου ἐπαιχυνθῆμε , καὶ
ὁδοῦ ἐμὴς λόγους , τοῦτον ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἐπαιχυνθήσεται , ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δό-
ξῃ αὐτοῦ , καὶ τοῦ πατρὸς , καὶ τῶν ἁγίων
ἀγγέλων . Λέγω δὲ ὑμῖν ἀληθῶς , εἰ-
σίπινες τῶν ὠδῶν ἐσώτων , οἱ ἔμην γούσονται
θανάτου , ἕως ἃν ἴδωσι τὸν βασι-
λεῖον τοῦ θεοῦ .

Τῆ δ. τῆς ε. εβδομαίδος.

Ἐκ ε. καὶ Λευκαῖ . μζ.

Ἰησοῦς ἔλεγεν τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς . Θέ-

θε ὑμεῖς εἰς τὰ ὄψα ὑμῶν ὁδοῦ λόγους
τέτους , ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει ἰδο-
θῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων . οἱ δὲ ἠγνόουν
τὸ ῥῆμα τούτο , καὶ ἠὲ ἠόρασαν κεκαλυμ-
μένον ἀπ' αὐτοῦ , ἵνα μὴ αἰσθῶνται
αὐτό . καὶ ἐφοβήθησαν ἐρωτῆσαι αὐτὸν
περὶ τῶν ῥημάτων τούτων . Εἰσηλθὼν δὲ
διαλογισμὸς ἐν αὐτοῖς , τὸ , τίς αὐτὸν εἰ-
μείζων αὐτοῦ . Οἱ ἰησοῦς ἰδὼν τὸν δια-
λογισμὸν τῆς καρδίας αὐτοῦ , ἐπιλα-
βόμενος παιδίσ , ἔφησεν αὐτὸ παρ
ἑαυτοῦ , καὶ εἶπεν αὐτοῖς . ὅς ἐάν τις θέλη
ἰδοῦν τὸ παιδίον ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου , ἐ-
μὲ δεῖ χεῖρα . καὶ ὅς ἐάν τις ἐμὲ δεῖ χεῖρα ,
δεῖ τὸν ἀποστραφῆναι ἀπ' αὐτοῦ . ὁ γὰρ μικρό-
τερος ἐστὶν πάντων ὑμῶν ὑπάρχων , ὅτι
ἔσται μέγας . Ἀποκριθεὶς ἰωάννης ,
εἶπεν . Ἰησοῦς ἔλεγεν , εἰδομένον τινα , ἐπὶ τῷ
ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια , καὶ
ἐκωλύσας αὐτὸν , ὅτι ἐκ ἀκολουθεῖ
μεθ' ἡμῶν . Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ ἰη-
σοῦς . μὴ κωλύετε . ὅς γὰρ ἐκ ἐστὶ καθ'
ὑμῶν , ὑπὲρ ὑμῶν ἐστίν .

Τῆ ε. τῆς ε. εβδομαίδος.

Ἐκ ε. καὶ Λευκαῖ . μη.

Ὡς καιρὸς ἐκείνου , Προσελθὼν τῷ ἰησοῦ
τῶν μαθητῶν αὐτοῦ , εἶπεν αὐτῷ . ἐπι-
στάτα , εἰδομένον τινα , ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου
ἐκβάλλοντα δαιμόνια , καὶ ἐκωλύσας
αὐτὸν , ὅτι ἐκ ἀκολουθεῖ μεθ' ἡμῶν .
Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ ἰησοῦς . μὴ κωλύ-
ετε . ὅς γὰρ ἐκ ἐστὶ καθ' ὑμῶν , ὑπὲρ ὑμῶν
ἐστίν . Ἐγένετο ἰησοῦς ἐν ταῖς συμπληρωσά-
σαις ἡμέραις τῆς ἀναλήψεως αὐτοῦ , καὶ αὐ-
τὸς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐσήραξε , τὸ πο-
ρφυρεῶς εἰς ἰλήμ . καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέ-
λος πρὸς πρὸς ὄψα ἑαυτοῦ . καὶ πορευ-
θεῖ-

ει β.

θ.

μδ β.

μζ β.

μη β.

ρ α β.

Πει τῆς
ἀβλογια
ζομίου
ἰς μέν
ζαο. κ. ε.

ρ β β.

ρ γ ε.

ρ δ ε.

θέντες, εἰσῆλθον εἰς κώμην σαμαρι-
 τῆν, ὥστε ἐτοιμάσαι αὐτὰ. καὶ ἔκ ἐδ-
 ξαιτο αὐτὸν, ὅτι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ὡς
 πορφυρόμυρον εἰς ἰλήμ. Ἰδόντες δὲ οἱ
 μαθηταὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος, καὶ ἰωάννης, εἶ-
 πον. κέ, θέλεις εἰπωμεν, πῦρ καταβῆ-
 ναι ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἀναλωσαι αὐ-
 τὰς, ὡς καὶ ἡλίας ἐποίησε; Στραφεῖς
 δὲ ἐπέμνησεν αὐτοῖς, καὶ ἐπορεύθησαν
 εἰς ἑτέραν κώμην.

Τῆς πεντηκостаῖς, τῆς ἐβδομαίδος.

Ἐκ τῆς κατὰ Λυκαῖν.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ, Ἄνεδειξεν ὁ κς καὶ ἑ-
 τέρας ἐβδομηκοντα μαθηταῖς καὶ ἀπέ-
 ρειλεν αὐτοὺς ἀνά δύο, πρὸς πρὸς ὁ-
 πια αὐτοῦ, εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ κώμην, ἧ

Πιπεί-
 υαδου-
 θίπαι β.

ἔμελλεν αὐτοὺς ἔρχεσθαι. Ἐλέγου ἔν-
 τος αὐτοῦς, ὁ μὲν θροισμὸς πολὺς,
 οἱ δὲ ἔργατα, ὀλίγοι. Δεήθητε ἔν τῳ
 κύριῳ θροισμοῦ, ὅπως ἐκβάλη ἔργα-
 τας εἰς τὸν θροισμὸν αὐτοῦ. Ἰπάγετε,
 ἰδὲ ἐγὼ ἀποπέλλω ὑμᾶς, ὡς ἄρνας ἐν
 μέσῳ λύκων. μὴ βασιάζετε βαλαῖ-
 πον, μὴ πήραν, μὴ ὑποδήματα, καὶ
 μηδένα κατὰ τὴν ὁδὸν ἀσπάσησθε. Εἰς
 ἡδὲ ἀνὸ οἰκίαν εἰσερχησθε, πρῶτον λέ-
 γετε, εἰρήνῃ τῷ οἴκῳ τούτῳ, καὶ ἐὰν μὲν,
 ἢ ἐκεῖ ἡὸς εἰρήνης, ἐπαναπαύσεται
 ἐπ' αὐτὸν ἡ εἰρήνῃ ὑμῶν, εἰδὲ μήγε, ἐφ'
 ὑμᾶς ἀνακάμψει. Ἐν αὐτῇ ἢ τῇ οἰκίᾳ
 μῦστε, ἐσθίοντες καὶ πίνοντες τὰ παρ'
 αὐτῶν. ἄξιός γάρ ὁ ἐργάτης τῳ μισθῳ
 αὐτοῦ ἐστίν. Μὴ μεταβαίνετε εἰς οἰκίας,
 εἰς οἰκίαν. Καὶ εἰς ἡν δ' ἀνὸ πόλιν εἰσερ-
 χησθε, καὶ δέχονται ὑμᾶς, ἐσθίετε τὰ
 πρὸς ἀπὸ μέρους ὑμῶν, καὶ θεραπεύετε τὰς
 ἐν αὐτῇ ἀσθενεῖς, καὶ λέγετε αὐτοῖς ἡγί-
 σθητε.

ρδ.
 ε.
 ρι.
 β.
 ρεα.
 β.
 ριβ.
 β.

Εὐαγγέλιον

κεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. Εἰς
 ἡδὲ ἀνὸ πόλιν εἰσερχησθε, καὶ μὴ δέ-
 χωνται ὑμᾶς, εἰσελθόντες εἰς τὰς πλα-
 τείας αὐτῆς εἶπατε, καὶ τὸν καιροῦ
 τὸν κολληθέντα ἡμῖν ἀπὸ τῆς πόλεως
 ὑμῶν, ἀπομασόμεθα ὑμῖν. Πλὴν,
 εἰδοὺ γινώσκετε, ὅτι ἡγίκεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ
 βασιλεία τοῦ θεοῦ. Λέγω ὑμῖν, ὅτι
 σοδομοῖς, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεκτότε-
 ρον ἔσαι, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ. Οὐαῖοι
 χωραζίν, οὐαῖοι βηθσαῖδα, ὅτι ἐν
 τύρῳ καὶ σιδῶνι, ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ
 ἡρώδη ἐν ὑμῖν, πάλαι ἀνὸ ἐνστάκῳ
 καὶ σποδῶ κατήρηται, μετενόησαν.
 Πλὴν, τύρῳ καὶ σιδῶνι, ἀνεκτότερον
 ἔσαι, ἐν τῇ κρίσει, ἢ ὑμῖν. Καὶ σὺ Κα-
 περναῖμ, ἢ ἕως εἰς ἡμῶν ὑψωθεῖσα, ἕως
 ἄδῃ καταβιβαθήσῃ.

ιβ.

ριβ.

ιβ.

ρβ.

ζ.

Σαββάτω, ε.

Ἐκ τῆς κατὰ Λυκαῖν.

κθ.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ. Εἰσῆλθεν ὁ ἰς εἰς Κα-
 περναῖμ. Ἐκατοντάρχης δέ πινος δὲ-
 λος κακῶς ἔχων, ἔμελλε τελευτᾶν, ὅς
 ἡδὲ αὐτῷ ἐντιμος. Ἀκίστας δὲ περὶ
 τοῦ ἀπέσειλε πρὸς αὐτὸν πρεσβυτέρους
 τῆς ἰουδαίας, ἐρωτῶν αὐτὸν, ὅπως ἐλ-
 θῶν διασώσῃ τὸν δούλον αὐτοῦ. Οἱ δὲ
 πρὸς ἀπὸ μέρους πρὸς τὸν ἰησοῦν, παρε-
 κάλεον αὐτὸν σπυδαίως, λέγοντες,
 ὅτι ἄξιός ἐστιν, ὃ παρέξει τοῦ το. ἀγα-
 πᾶ γὰρ τὸ ἔθνος ἡμῶν, καὶ τὴν σωμα-
 γωγίαν, αὐτὸς ὡκωδόμενος ἡμῖν.
 Οὐδὲ ἰησοῦς ἐπορεύετο σὺν αὐτοῖς. Ἡ-
 δηδὲ αὐτοῦ ἔμακρον ἀπέχοντος ἀπὸ
 τῆς οἰκίας, ἐπεμψεν πρὸς αὐτὸν ὁ ἑκα-
 τόνταρχος φίλους, λέγων αὐτῷ,
 κέ, μὴ σκύλας. ἔγάρ ἐμι ἰκανός,
 ἔλαβον ἑαυτὸν ἵνα

Πιπεί τῆ
 ἰκατο-
 τάρχης
 β.

ε.
 γ.

Η.

Evangelio. G 2 ἵνα-

ἵνα μου ὑπὸ τῷ γέλω εἰσελθῆς ,
 διότι ἐδέξαυτον ἠξίωσα , πρὸς σὲ
 εἰσελθῆν . ἀλλ' εἶπε λόγῳ , ἢ ἰαθήσεται
 ὁ παῖς μου . Καὶ γὰρ ἐγὼ , ἀνὸς εἰμι , ὑ-
 πὸ Ἰξασίαν τασόμενος , ἔχων ὑπ' ἐ-
 μαυτὸν γραπῶτας . καὶ λέγω τούτῳ ,
 πορεύθητι , ἢ πορεύεται . καὶ ἄλλω ἔρ-
 χε , ἢ ἔρχεται . ἢ τῷ δ' ἄλωμα , ποιή-
 σον τοῦτο , ἢ ποιεῖ . Ἀκῆσας δὲ ταῦτα
 οἱς , ἐθαύμασεν αὐτὸν , ἢ γραφεῖς ,
 τῷ ἀκολοῦθ' ἐν π' αὐτῷ ὁ χλω εἶπε , λέγω
 ὑμῖν , ἐδ' ἐν τῷ ἰηλ , τοσαύτῳ πίστιν ,
 δοῦρον . Καὶ ὑποσρέψαντες οἱ πεμφ-
 θέντες εἰς τὸν οἶκον , δοῦρον τὸν ἀδενῶν-
 ται δ' ἄλλον ὑγιαίνοντα .

Κυριακῆ , ε.

Ἐκ τῆς Λεκαῖ . π γ .

Ἰπεν ὁ κς , Ἀνθρωπὸς τις ἰὼ πλῆσιος ,
 ἢ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον ,
 οὐφραϊνόμηνος κατ' ἡμέραν καμ-
 πῶς . πτωχὸς δ' ἐπὶς ἰῶ , ὄνοματι λά-
 ζαρος , ὃς ἐβέβλητο πρὸς τὸν πυλῶ-
 να αὐτῆς ἠλωμῆρος , καὶ Ἰπιδυμῆρ
 χορτασθῆναι ἀπὸ τῆς ψυχίων τῆς πι-
 πτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλε-
 σίου . ἀλλὰ ἢ οἱ κύνες ἐρχόμενοι , ἀ-
 πέλειχον τὰ ἔλκη αὐτῆς . Ἐγένετο δὲ
 ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν , ἢ ἀπενεχθῆ-
 ναί αὐτὸν ὑπὸ τῆς ἀγγέλων εἰς τὸν
 κόλπον τοῦ ἀβραάμ . Ἀπέθανε δὲ
 ἢ ὁ πλῆσιος , ἢ ἐπαίφη . ἢ ἐν τῷ ἀδῆ ἐ-
 πάρας οὗ ὀφθαλμοῦ αὐτῆς , ὑπάρ-
 χων ἐν βασιαίοις , ὁρᾷ τὸν ἀβραάμ
 ἀπὸ μακρόθεν , καὶ λάζαρον ἐν τοῖς
 κόλποις αὐτῆς , καὶ αὐτὸς φωνήσας , εἶ-
 πε , πέρα βραάμ , ἐλέησόν με . ἢ πέμ-
 ψον λάζαρον , ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον

Πιὲ τῆ
πλεσίυ,
ἢ τῆ λα-
ζαρῆ.
ρθ.

MANOGLIC
I.

τοῦ δακτύλου αὐτῆς ὕδατος , καὶ κατα-
 ψύξῃ τῷ γλωσσάμ , ὅτι ὀδυνῶ-
 μα ἐν τῇ φλογι ταύτῃ . Εἶπε δὲ ἀ-
 βραάμ , τέκνον , μνήσθητι , ὅτι ἀπέλα-
 βες σὺ πατ' ἀγαθάσου ἐν τῇ ζωῆσ , ἢ
 λάζαρος ὁμοίως ταὶ κακά . νῦν δὲ ὄδε
 πῶς καλεῖται , σὺ δὲ ὀδυνᾷται . ἢ ἐπὶ
 παῖσι τούτοις , μεταξὺ ὑμῶν καὶ ἡμῶν
 χάσμα μέγα ἐσθῆκεται , ὅπως οἱ θε-
 λοντες διαβιῶναι ἐνθεν πρὸς ὑμᾶς
 μὴ δύνανται , μὴ δὲ οἱ ἐκείθεν πρὸς ἡ-
 μᾶς διαπερῶσιν . Εἶπε δὲ , ἐρωτῶ ἔτισε
 π' ἐρ , ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον
 τοῦ πρῆμα . Ἐχὼ γὰρ πέντε ἀδελ-
 φῆς , ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς , ἵνα
 μὴ ἢ αὐτοὶ ἐλθῶσιν εἰς τὸν τόπον τῶν
 τ' βασιαῖα . Λέγει αὐτῷ ἀβραάμ . ἔχε
 σιμωσέα ἢ οὗ πρὸς φήτας , ἀκῆσαί-
 πωσαν αὐτῆς . Οὐδὲ εἶπεν . ἔχι π' ἐρ ἀ-
 βραάμ . ἀλλ' ἐαυτῆς ἀπὸ νεκρῶν πορευ-
 θῆναι πρὸς αὐτοῦς , λετανοήσοσιν . Εἶπε
 δὲ αὐτῷ εἰ μωσέως καὶ τῆς πρὸς φητῆς
 οὐκ ἀκούσιν , ἐδ' ἐαυτῆς ἐκ νεκρῶν ἀνα-
 σθῆναι , πρὸς ἡσονται .

Τῆ β . τῆς ε . ἑβδομαίδος .

Ἐκ τῆς Λεκαῖ . ν β .

Ἰπεν ὁ κς , Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ
 τοῦ πρῆμα , ἢ ἐδεῖς γινώσκει τίς ἐστι
 ὁ υἱός , εἰ μὴ ὁ πῆρ , καὶ τίς ἐστι ὁ πῆρ , εἰ-
 μὴ ὁ υἱός καὶ ὡ' εἰάν βέληται ὁ υἱός ἀπο-
 καλύψαι . Καὶ γραφεῖς πρὸς τοὺς
 μαθηταῖς κατ' ἰδίαν εἶπε . μακάριοι
 οἱ ὀφθαλμοὶ , οἱ βλέποντες ἂ βλε-
 πετε . λέγω γὰρ ὑμῖν , ὅτι πολλοὶ πρὸ-
 φῆται ἢ βασιλεῖς ἠθέλησαν ἰδεῖν , ἂ
 ὑμεῖς βλέπετε , ἢ οὐκ εἶδον , ἢ ἀκῆσαι
 ἂ ἀκῆτε , καὶ οὐκ ἤκασαν .

ρ ι θ .
γ .

Τῆ

Τῆ γ' τῆς ε' εβδομαίδος.

Ἐκ τοῦ κ' Λυκαῶ.

νε.

Τῆ δ' τῆς ε' εβδομαίδος

Ἐκ τ' κ' Λυκαῶ.

νε.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ, Ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι τὸν ἰησοῦν ἐν τόπῳ πνι προσδουχόμενον, ὡς ἐπαύσατο, εἶπε πρὸς τῶν μαθητῶν αὐτῶν, πρὸς αὐτὸν· κέ, δίδαξον ἡμᾶς προσδύχεσθαι, καθὼς καὶ ἰωάννης

ἔδίδαξε οὖν μαθηταῖς αὐτοῦ· Εἶπε ὁ αὐτοῖς· ὅταν προσεύχησθε, λέγετε.

Πέρι τῆς προσευχῆς· λ. Πέρι τῆς ἡμέρας, ὁ ἐν τοῖς ἔρανοις· ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γρηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν ἔρανώ ἢ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμεῶν τὸν ἐπίσσιον, δίδε ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν· Καὶ ἄφες ἡμῖν ταῖς ἀμαρτίας ἡμεῶν· καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀφίεμεν πρὸς τὸ φείλοντι ἡμῖν.

Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοῦ· τίς ἐξ ὑμῶν ἔξει φίλον, ἢ πορεύσεται πρὸς αὐτὸν μεσονυκτίκῃ, ἢ ἐρεῖ αὐτῷ, φίλε χριστόν μοι τρεῖς ἄρτους, ἐπεὶ ἡ φίλος με παρεγένετο ἐξ ὁδοῦ πρὸς με, ἢ ὅταν ἔχω ὁ πρὸς αὐτὸν αὐτῷ· κακείνος, ἔσωθεν ἀποκριθεὶς· εἶπη, μή μοι κόπας παρέχε, ἥδη ἡ θύρα κέκλεισται, καὶ τὰ παιδιά με μετ' ἐμῶν εἰς τὴν κοίτην εἰσὶν, καὶ δύναμαι ἀναστῆναι· λέγω ὑμῖν, εἰ ἢ ἐδώσει αὐτῷ ἀναστῆναι, διὰ τὸ εἶναι αὐτοῦ φίλον, διάγε τὴν ἀναίδειαν αὐτοῦ, ἐγερθεὶς δώσει αὐτῷ ὅσον χεῖρ ἔξει. Καὶ γὰρ ὑμῖν λέγω, αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε, ἢ δύρησεται, κρέετε, ἢ ἀνοιγήσεται. Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν, λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν δύνεισκει, καὶ τὰ κρῶντι, ἀνοιγήσεται.

Εὐαγγέλιον

Ἰπεν ὁ κ' τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· αἰτεῖτε, ἢ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε, ἢ δύρησεται· κρέετε καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν.

Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν, λαμβάνει, ἢ ὁ ζητῶν δύνεισκει, καὶ τὰ κρῶντι, ἀνοιγήσεται. Τίνος δὲ ὑμῶν τὸν πατέρα αἰτήσει ὁ υἱὸς ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; ἢ καὶ ἰχθύν, μὴ ἀντὶ ἰχθύος, ὅφιν ἐπιδώσει αὐτῷ; ἢ καὶ ἐὰν αἰτήσῃ ὄν, μὴ ἐπιδώσει αὐτῷ σκορπίον; εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὑπάρχοντες, οἴδατε δόματα ἀγαθὰ δίδοναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσω μάλλον ὁ πατὴρ ὁ ἐξ ἔρανοῦ, δώσει πνεῦμα ἅγιον, τοῖς αἰτοῦσιν αὐτὸν.

ΙΑ.

Τῆ ε' τῆς ε' εβδομαίδος.

Ἐκ τ' κατὰ Λυκαῶ.

νε.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ, ἦν ὁ ἰησοῦς ἐκβάλλων δαιμόνιον, ἢ αὐτὸ ἦν κωφόν· Ἐγένετο δὲ τοῦ δαιμονίου ἐξελθόντος, ἐλάλησεν ὁ κωφός, ἢ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι· πρὸς τὸ ἐξ αὐτῶν, εἶπον· ἐν βεελζεβὺλ, ἄρχοντι τῶν δαιμονίων, ἐκβάλλει ταῖς δαιμόνια· Ἐτεροὶ δὲ πειραζόντες, σημεῖον παρ' αὐτοῦ ἐζήτησαν ἐξ ἔρανοῦ· αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὰ διανοήματα, εἶπεν αὐτοῖς· πᾶσα βασιλεία ἐφ' ἐαυτῷ διαμεριθεῖσα, ἐρημέσται· καὶ οἶκος ἐπὶ οἶκον, πίπτει, εἰ ἢ ἢ ὁ σατανᾶς ἐφ' ἐαυτὸν διεμεριθεῖ, πῶς σαθήσει ἢ βασιλεία αὐτοῦ; ὅπ λέγετε, ἐν βεελζεβὺλ, ἐκβάλλειμε ταῖς δαιμόνια· εἰ ἢ ἐγὼ ἐν βεελζεβὺλ ἐκβάλλω ταῖς δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν, ἐν τίνι ἐκβάλλουσιν; διὰ τὸ, κερταὶ αὐτοῖς ὑμῶν Evangelio. G 3 ἔσαν-

Πρὸς τὸν ἰησοῦν δαιμόνιον κωφόν· λ. β.

ρ. κ. β.

ρ. κ. β.

ρ. κ. β.

ἔσονται εἰδὲ ὀνδακτύλω θεῶ, ἐκ βάλλω τὰ δαίμονια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. Ὅταν οἰχυρὸς καθωπλισμὸς φυλάσῃ τὴν ἑαυτοῦ αὐλήν, ἐν εἰρήνῃ ἐπί τοι ὑπάρχοντα αὐτῷ, ἐπαυδὲ οἰχυρότερος αὐτῷ ἐπελθὼν, νικήσῃ αὐτὸν, καὶ τὴν πανοπλίαν αὐτῷ ἀίρει, ἐφ' ἣ ἐπεποιθεῖ, καὶ τὰ σκύλα αὐτῷ διαδίδωσιν. Ὁ μὴ ὦν μετ' ἐμῶ, κατ' ἐμῶ ἐστὶ καὶ ὁ μὴ συναίγων

μετ' ἐμῶ, σκορπίζει.

Τῆ πῶρα σκυθῆ, τ' ε. ἐβδομάδος.

Ἐκ τ' κτ' Λευκαῖ. νη.

Ἰπεν ὁ κς. Ὁ μὴ ὦν μετ' ἐμῶ, κατ' ἐμοῦ ἐστὶ, καὶ ὁ μὴ συναίγων μετ' ἐμῶ, σκορπίζει. Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων, ζητοῦν ἀνάπαυσιν. καὶ μὴ θύεισκον, λέγει ὑποσρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου, ὅθου ἐξῆλθον. Καὶ ἐλθὼν θύεισκον σεσαρωμῆρον, καὶ κεκοσμημῆρον. Τότε πορεύεται, καὶ πῶρα λαμβανέει ἐπὶ τὰ ἕτερα πνύματα πονηρότερα ἑαυτῷ. καὶ εἰσελθόντα, κατοικεῖ ἐκεῖ καὶ γίνεται τὸ ἔχρατο τοῦ ἀνθρώπου ἐκεῖ, χεῖρνα τῶ πρώτων.

ρλ. ιε.

Σαββάτω, ε.

Ἐκ τ' κατ' Λευκαῖ. λδ.

Ἰπεν ὁ κύριος. Οὐδεὶς λύχνον ἄψας, καλύπτει αὐτὸν σκδύει. ἢ ὑποκάτω κλίτης τίθεισιν. ἀλλ' ἐπὶ λυγχνίας ἑπιτίθεισιν, ἵνα οἱ εἰς πορεύομενοι, βλέπωσι τὸ φῶς. Οὐ γὰρ ἐστὶ κρυπτόν, ὃ ἐφανερὸν γνήσεται. ἔδ' ἐλτό κρυφόν, ὃ ἐγνωθήσεται, καὶ εἰς φανερόν ἐλθῆ. Βλέπετε ἔν πῶς ἀκέετε, ὅς γὰρ αὐ ἐ-

ρβ. ρδ.

χη, δοθήσεται αὐτῷ, καὶ ὅς αὐ μὴ ἔχη, καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν ἀρῆσεται ἀπ' αὐτῷ. Παρεγένοντο δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῷ, καὶ ὅκ ἠδ' ὕναυτο σωτυχεῖν αὐτῷ δια τὸν ὄχλον, καὶ ἀπηγγέλθη αὐτῷ, λεγόντων. ἡ μήρ σα, καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἐρήκασιν ἔξω, ἰδεῖν σε θέλοντες. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε πρὸς αὐτοῦ. μήρ με καὶ ἀδελφοί μου ἔτι εἰσίν, οἱ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἀκρόντες, καὶ ποιῶντες αὐτὸν.

η.

Κυριακῆ, ε.

Ἐκ τ' κτ' Λευκαῖ. λη.

Ὡ καμρῷ ἐκείνω. Ἐλθόντα τῷ ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶ γαδαρλιωῶν, ὑπλώτησεν αὐτῷ ἀνὴρ τις ἐκ τῆς πόλεως, ὃς εἶχε δαίμονια ἐκ χρόνων ἱκανῶν, καὶ ἱμάτιον ὅκ ἐνεδιδύσκετο, καὶ ἐν οἰκίᾳ ὅκ ἐμῆκεν, ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν. Ἰδὼν δὲ τὸν ἰησοῦν, καὶ ἀνακραῖξας, προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ φωνῆ μεγάλη εἶπε πρὸς ἐμοὶ καὶ σοὶ ἰῦ ἡ ἐ τοῦ θεοῦ τ' ὑψίθε; δέομαίσου μή με βασανίσῃς. Παρήγειλε γὰρ τῷ πνύματι τῷ ἀκαθάρτω, ἐξελθεῖν ἀπὸ τ' ἀνῶ. πολλοῖς γὰρ χρόνοις, συνηπάγει αὐτὸν, καὶ ἐδεσμείτο αἰλύσει καὶ πέδασι, φυλασόμενος, καὶ διαρρήσων τὰ δεσμά, ἠλάυνετο ὑπὸ τ' δαίμονος εἰς τοὺς ἐρήμους. Ἐπηρώτητε ἰ αὐτὸν οἰησῶς, λεγών. τίσοι ἐσίν ὄνομα; Ὁ δὲ εἶπε, λεγών. ὅτι δαίμονια πολλὰ εἰσῆλθεν εἰς αὐτὸν. Καὶ παρεκάλεν αὐτὸν, ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν. Ἦν ἰ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἱκανῶν βοσκομῆρων ἐν τῷ ὄρει, καὶ παρεκάλεν αὐτὸν, ἵνα ἑπιπρέψῃ αὐτοῖς

Πηλ ρβ ἔχοντες τ' λεγόμενα κδ.

εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν· καὶ ἐπέτερεψεν αὐτοῖς· Ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, εἰσῆλθον εἰς σὺ χοίρους, καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τὸ κρημνὸν εἰς τὴν λίμνην, καὶ ἀπεπνίγη. Ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεχρημένον, ἔφυγον, καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν, καὶ εἰς σὺ ἀγρὰς. Ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός, καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εὗρον καθήμενον τὸν αἰὼν, ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, ἱματισμένον καὶ σωφρονέντα, παρά σὺ πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν· ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς καὶ οἱ ἰδόντες, πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονιῶν· καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν γαδαρηνῶν, ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι φόβω μεγάλῳ σωεῖχοντο· αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς πλοῖον, ὑπέσχετο· Ἐδέετο δὲ αὐτὸς ὁ ἀνὴρ ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια, εἶναι σὺ αὐτῷ· ἀπέλυσε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων, ὑπέσχετο εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ διηγεῖ ὅσα ἐποίησέν σοι ὁ Θεός· καὶ ἀπῆλθε καθ' ὅλην τὴν πόλιν, κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.

π δ β

ΙΑ

Τῆ β. τῆς ζ. ἑβδομάδος, Ἐκ τῆς Λακεδαιμονίας.

Ὡς καμῶν ἐκείνῳ, Ἐπαθροῖζομύων τῆς ὀχλων, ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς λέγειν· Ἡ γενεὰ αὕτη, πονηρὰ ἐστὶ· σημεῖον Ἰησοῦς τεῖ, καὶ σημεῖον ἐδοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον ἰωνᾶ τοῦ προφήτου· καθὼς γὰρ ἐγένετο ἰωνᾶς σημεῖον τοῖς νινυΐταις, ἕτως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ αἰὼν, τῆς γενεᾶ ταύτης· Βασίλισσα νότου ἐγενήθη ἐν τῇ κείσει μετὰ τῶν ἀνδρῶν
Εὐαγγέλιον

Ποι τῶν κείτων σημείων μ ε

τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινεῖ αὐτοὺς, ὅτι ἦλθεν ἐκ τῆς πρῆστων τῆς γῆς, ἀκῆσαι τὴν σοφίαν σολομῆρος, καὶ ἰδεῖ πλείον σολομῆρος ὧδε· Ἄνδρες νινυΐται· ἀναθήσονται ἐν τῇ κείσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινεῖσιν αὐτοὺς, ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κύρυγμα ἰωνᾶ, καὶ ἰδεῖ πλείον ἰωνᾶ, ὧδε· Οὐδὲ εἰς δὲ λυχνον ἄψας, εἰς κρυπτόν πίθησιν, ἔδδ ὑπὸ τὸν μῶδιον· ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν· ἵνα οἱ εἰς πορευόμενοι, τὸ φέγγος βλέπωσιν.

ργ β

Τῆ γ. τῆς ζ. ἑβδομάδος, Ἐκ τῆς Λακεδαιμονίας.

Ἰπεν ὁ κς, ὁ λυχνος τῆς σώματος, ἐστὶν ὁ ὀφθαλμός· ὅταν ἐν ὁ ὀφθαλμός σου ἄπλῆς ᾖ, καὶ ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινόν ἐστίν· ἐπ' αὐτὸν δὲ πονηρὸς ᾖ, καὶ τὸ σῶμά σου σκοτεινόν ἐστίν· σκόπει ἐν μὴ τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστίν· εἰ ἐν τῷ σῶμά σου ὅλον φωτεινόν, μὴ ἔχον τί μέρος σκοτεινόν, ἔσται φωτεινόν ὅλον, ὡς ὅταν ὁ λυχνος τῆς ἀρετῆς φωτίζῃ· εἰ δὲ τὰ λαλήσαι, ἡρώτα αὐτὸν φαρισαῖος τις, ὅπως ἀφῆκεν αὐτὸν πρὸς αὐτῷ· εἰσελθὼν δὲ, ἀνέπεσεν· ὁ δὲ φαρισαῖος ἰδὼν, ἐθαύμασεν, ὅτι πρῶτον ἐβαπτίσθη πρὸ τοῦ αἰεῖου· εἶπε δὲ ὁ κς πρὸς αὐτὸν· νυνὺ μὲις οἱ φαρισαῖοι, τὸ ἐξώθεν τοῦ πατηρίου, καὶ τοῦ πίακος καθαρίζετε, τὸ δὲ ἐσωθεν ὑμῶν, γέμει ἀρπαγῆς καὶ πονηρίας· ἀφρογες, ἔχ' ὁ ποιήσας τὸ ἐξώθεν, καὶ τὸ ἐσωθεν ἐποίησε, πλὴν τὰ ἐνόηται δότε ἐλεημοσύνην, καὶ ἰδεῖ πάντα καθαρά ὑμῖν ἔσται·
Evangelio. G 4 Τῆ

ργ β

Ποι τῶν φαρισαίων τυκαλί

κλεισ μ β

ργ β

ΙΑ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

λ β